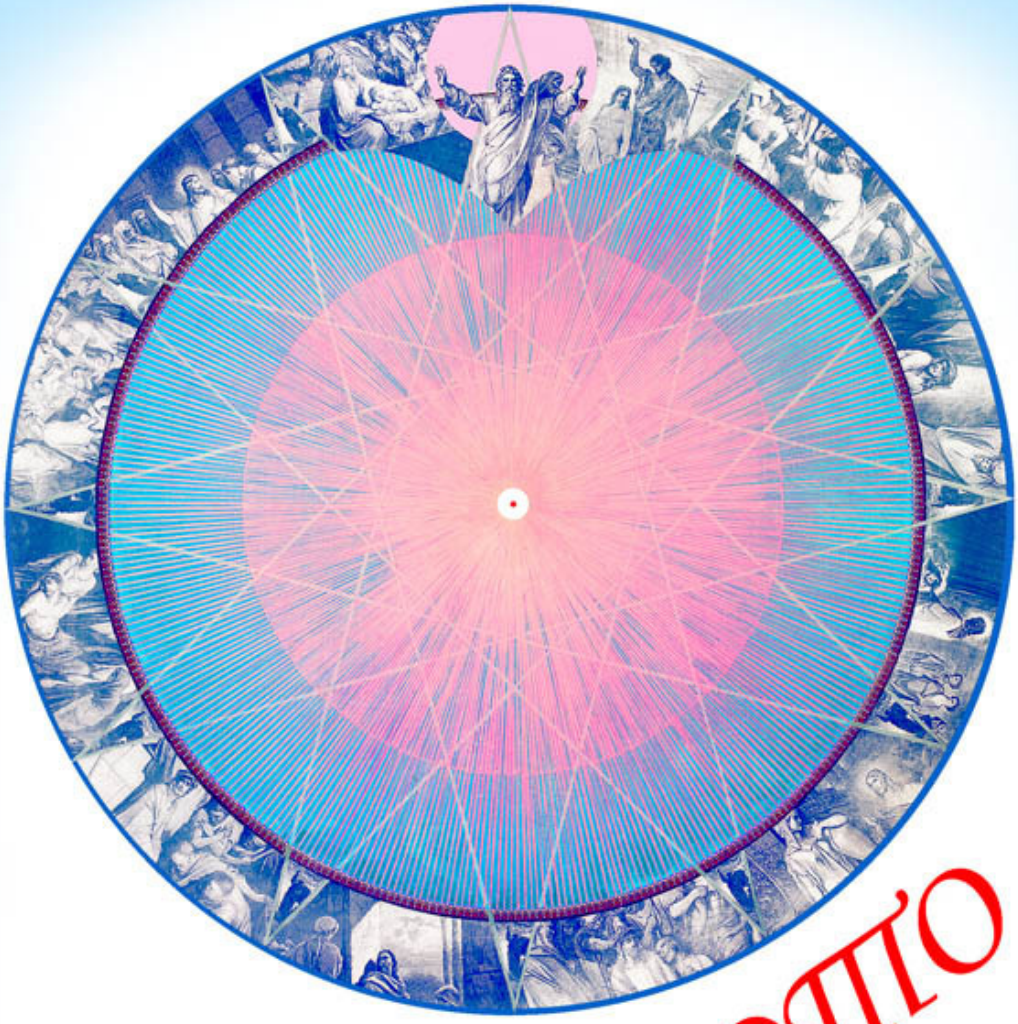

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

живоструйни холизации и живоструйни лични осияния от Елма

Книга II

Година 119-120 (1983-1984)

София-Изгрев

ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

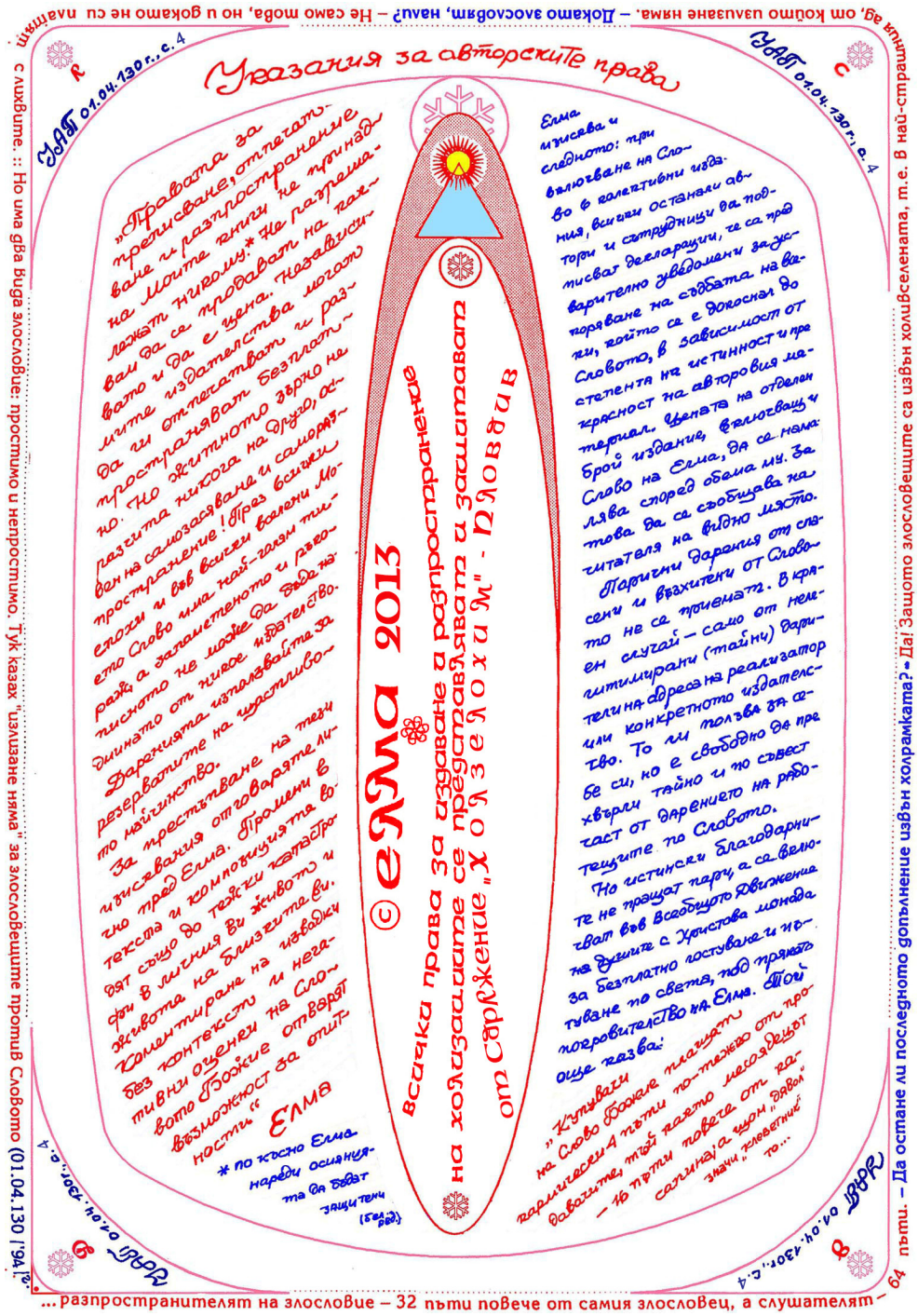

За пред света и според съществуващия днес закон за авторските права, настоящото издание е под юридическата протекция на кантора "Юсаутор".

Принципите на Христóвия Дух са истинността, анонимността и безплатното разпространение. Осиянията не бива да се продават по никой начин, а който ги включва в свои или периодични издания, трябва да намалява цената им съобразно обема на включената холизация.Илюстрациите са взети изключително от интернет, доверявайки се на съобщенията, че са предоставени за безплатно ползване. Ако някой автор попадне на своя творба в нашите книги и заяви претенции, ще заменим съответната илюстрация с друга. Бъдещото човечество, което ще е много по-етично, свободолюбиво и истинолюбиво, ще слага в изданията си специален знак, символизиращ правилото на Свободната Вселена: "Всички права - на всички".

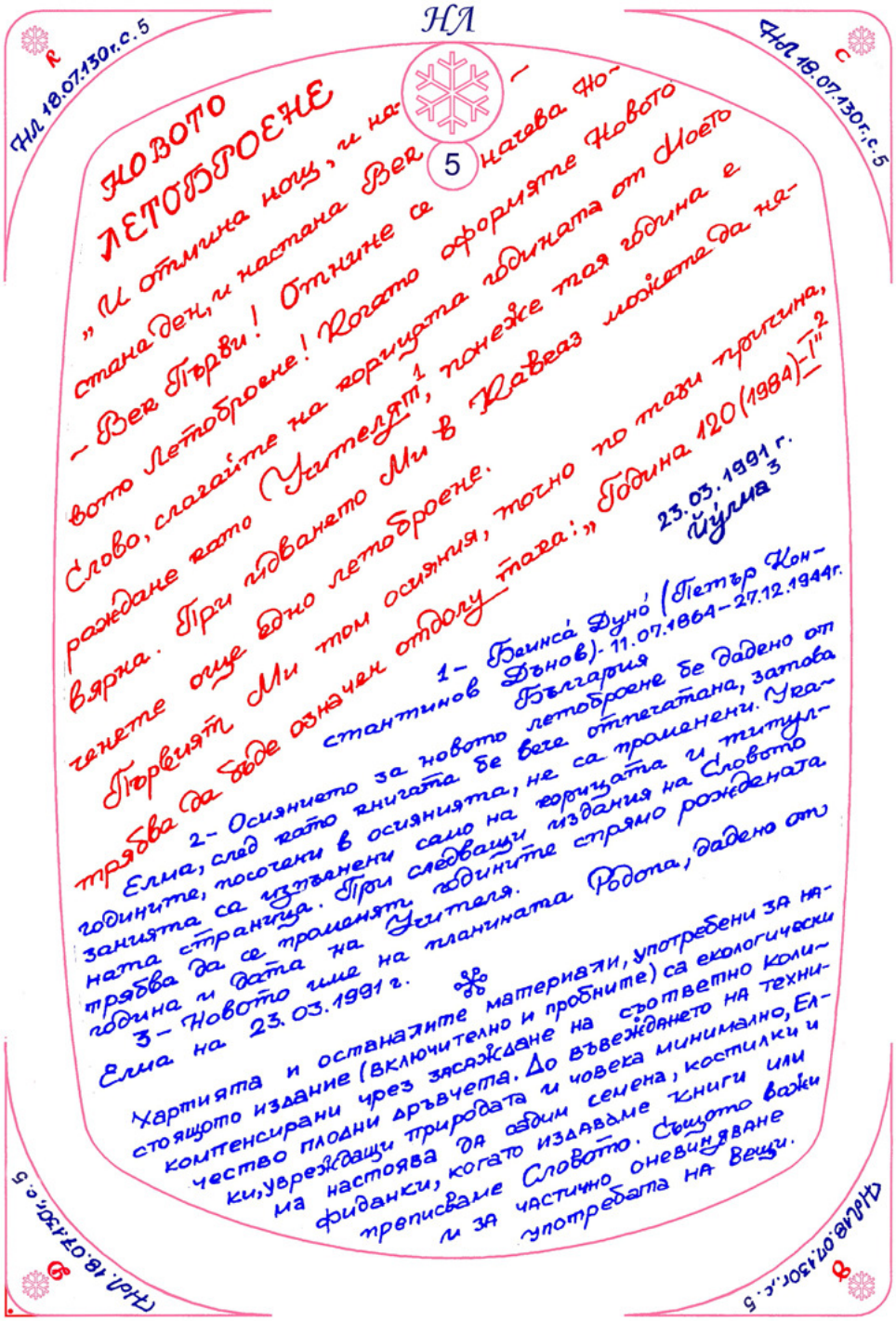

НЛ

НЛ 18.07.130г.с.5

НОВОТО ЛЕТОБРОЕНЕ

„И отмина нощ, и настана ден, и настана Век – Век Първи! Отчите се начева Новото Летоброене! Когато оформяте Новото Слово, слагайте на горицата годината от Моето раждане като Учителят[1], понеже тая година е вярна. При годването Ми в Кавказ можете да начнете още едно летоброене.

Първият Ми том осияния, точно по тази причина, трябва да бъде означен отдолу така: „Година 120(1984)-1"[2]

23.03.1991 г.
Йулма[3]

1- Баинса Дуно (Петър Константинов Дънов)- 11.07.1864-27.12.1944г.

2- Осиянието за новото летоброене бе дадено от Елма, след като книгата бе вече отпечатана, затова годините, посочени в осиянията, не са променени. Увагата е страница. При следващи изгравания на Словото трябва да се променят годините спрямо рождената година и дата на Учителя.

3- Новото име на планината Родопа, дадено от Елма на 23.03.1991 г.

Хартията и останалите материали, употребени за настоящото издание (включително и пробните) са екологически компенсирани чрез засаждане на съответно количество плодни дръвчета. До въвеждането на технически, увреждащи природата и човека минимално, Елма настоява да отдим семена, костилки и фиданки, когато издаваме книги или преписваме Словото. Същото важи и за частично оневиняване употребата на Вещи.

Страницата, която виждате, е от 18.VII.130(1994)г.Затова се налагат някои пояснения, съобразени със сегашния момент (149(2013)г.). В новите ни издания годините са променени според Новото летоброене, като в скоби се дава и годината по официалния календар. В точка 2 по-горе се говори и за начало от *рождената дата* на Учителя, но това не сме направили, понеже ни е казано, че моментът още не е настъпил. В такова ново летоброене ще има нов тип месеци (плаващ лунен календар според реалните фази на Луната), ще се сменят коренно датите, а това би довело до драстични промени, за които човечеството още не е готово.

Когато говорим за Ново летоброене, ние имаме предвид календар с начало рождената дата на Мировия Учител във всяка кардинална епоха на човечеството, когато сам Господ слиза във всеки един от безбройните светове като физическо въплъщение на Бога. Христòвият Дух казва чрез Емануил Сведенборг (1688-1772), че Бог не е само невидим и абстрактен, както твърдят повечето религии. Бог винаги присъства във всяко човечество в Битието и с физическото си тяло като Богочеловек - Учител на всички Учители и същества. Истинските Му ученици и в нашия век Го разпознават безпогрешно - и се начева Ново летоброене.

КНИГА ВТОРА

СЪДЪРЖАНИЕ:

0012.119(1983).II.12	Рила и нейните невидими съкровища -"Седемте езера".....	008
121(1985).XI.16	Оло́н – "Стомахът на Новия Йерусалим".....	043
119(1983).II.12	Първо езеро от 7-те Рилски – Махарзу́.....	047
119(1983).II.12	Второ езеро – Елбу́р.....	050
121(1985).XI.16	Трето езеро – Балдѐр Дарỳ.....	064
121(1985).XI.16	Четвърто езеро – Ио Колна́р.....	068
121(1985).XI.16	Пето езеро – Махабу́р.....	076
121(1985).XI.19	Шесто езеро – Не́л Онтру́.....	084
121(1985).XI.20	Седмо езеро – Шѐмхàа.....	098
121(1985).XI.20	Гнайси, волфрам, молибден, бисмут.....	117
0013.120(1984).II.01	За кедъра и кедровите шишарки.....	124
0014.120(1984).III.14	Астроло́ния холиза́тика.....	128
120(1984).III.14	Слънце – Хлòя.....	129
120(1984).III.25	Луна – Ло́ни(Селена).....	135
120(1984).III.25	Лусùн.....	144
120(1984).IV.01	Меркурий – Сат.....	147
120(1984).IV.07	Венера – Но́у.....	158
120(1984).IV.15	Марс – Тин.....	166
120(1984).IV.24	Юпитер – Зин.....	174
120(1984).V.02	Сатурн – Мо́йра.....	182
120(1984).V.11	Уран – Прота́н.....	194
120(1984).V.21	Нептун – Бон.....	206
120(1984).V.30	Плутон – Нюл.....	215
120(1984).V.30	Трансплутонови планети – Рену́н, О́лна и Тот……	231
120(1984).V.30	Тотализация на съзнанието.....	248
124(1988).XI.05	Пояснения.....	261
120(1984)	Зодиал и вито́риум.....	265
120(1984)	Природни праимпулси (вито́риум).....	275
120(1984)	Агне.....	275
131(1995).XI.22	То се преподава на практика!.....	282
0015.120(1984).III.22	Стълб и сияние.....	288
0016.120(1984).III.22	Стълб в пантеона на страданието.....	291
0017.120(1984).IV.08	Оценяване на единението. Мисията на България.	294
0018.120(1984).IV.08	Истината и любовта на звездата Уто́н.....	300

РИЛА
И
НЕЙНИТЕ
НЕВИДИМИ
СЪКРОВИЩА
РИЛА / СОФИЯ

От 30.VIII.121(1985)г. 21,30ч. до 31.VIII.121(1985)г. 03,30ч.

Едно от въплъщенията на Слънчевия Отец Ор на земята, идвал на Балканите като Орфей, като ангел-защитник на Транса (Франция) в тялото на Жанна Д.Арк и Върховен Йерофант на Рилската Агáрта още от архайската ера, чак до днес.

От основаването на Всемирната Ложа на земята до образуването на Рила няма много малък период, както предполагахте. Макар и най-стара, Рила е предшествана от други геологически епохи, когато магмата и лавата още не бяха се обособили като стабилни континенти. Но Рила не е само "скалà"[1] в битието на Икло (Земята – б.п.) - тя преди всичко е минерално поле още в сатвичното минало на самото

[1] Под "скали", Éлма разбира страните под Козерога – Балканите, Кавказ и Индия – б.п.

Слънце. Юността на всеки факт на земята е преди всичко мисъл-форма, проект от полето на Хлòя[2] . От Хлòя, именно, произлиза и моделът на Рила, но не тази Рила, която познавате днес. Олимп има по-древна предистория и цялата антична митология не отразява и част от нея. Не мислете, че Мусала е арена само на Олимпийското митотворчество; онова, което съм ви говорил за идването Ми като Полу́кс, още преди Орфей, важи за коренното расово развитие на самата планета, а слънчевото раждане на Рила ви е напълно неизвестно.

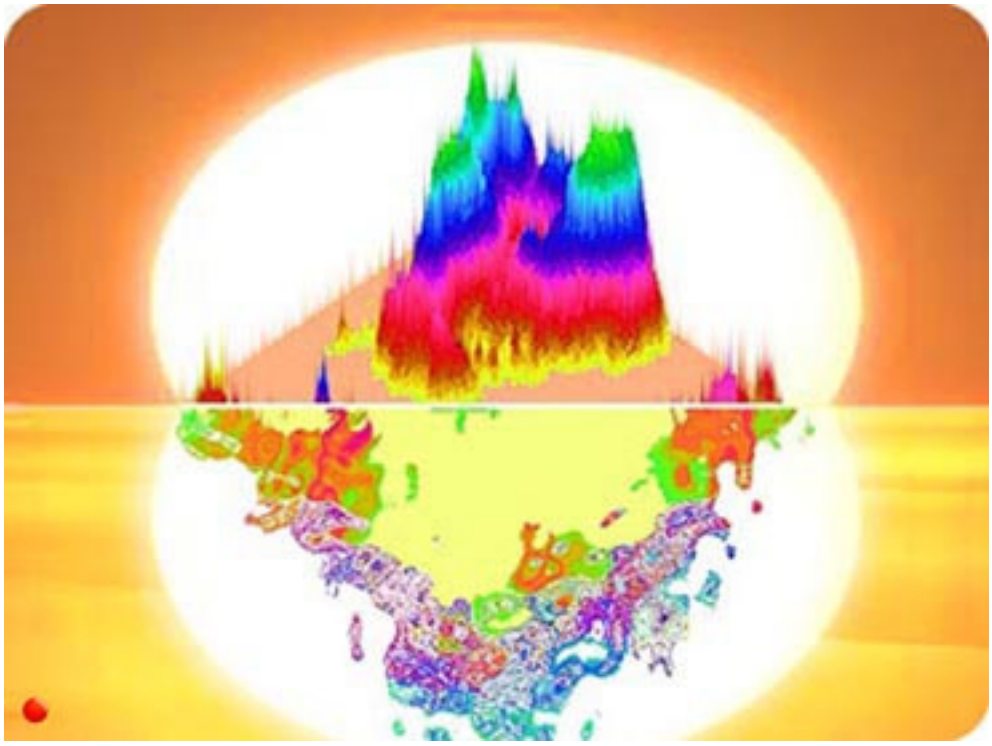

Преди 15 милиарда години на Слънцето проблесна образа на свещеното обиталище "Порѝйя" –

[2] Името на главната йерархия същества на Слънцето – б.п.

обратното по транспонация видение на Рила. Образите на планетните явления възникват първо на матерната звезда като поетично-музикална представа, с композиция, обратно транспонална на планетните им проекции. Рила, така, е създание на Слънчевия Отец Ор, преди всичко като вокално-оркестрално произведение от недрата на неговата божествена същност.

Обиталището Порѝйя на Слънцето и досега се издига – обратно транспонално на Рила – със съвършеното си великолепие от багри и тонове в осмото измерение. Обратната транспонация на едно произведение от този жанр от осмо в шесто, ангелско измерение, на планетен план, кристализира в астрално вълшебство, подобно много на вашите северни сия-

ния. От там посветените на петото измерение преработват "Рила" в образи на физикохимически план-представа, без да се губи "северното сияние" на чувствата, просветващи през него. Седмото измерение също присъства потенциално, но абсолютно неразвито по онова време.

А през последните периоди на окончателното оформяне на мъжкия астрал, Рила бе населена с множество животински видове, съвършено непоз-

нати за вас – животните преди Първото Грехопадение нямаха в себе си и следа от сегашното хищничество. Като представители на архангелското четвърто измерение, те отговаряха за образната пластика на мелодията, на страстите от полето на ангелските сияния и на представите за движение от полето на посветените, медитиращи върху физико-химическата динамика на планината "Рила".

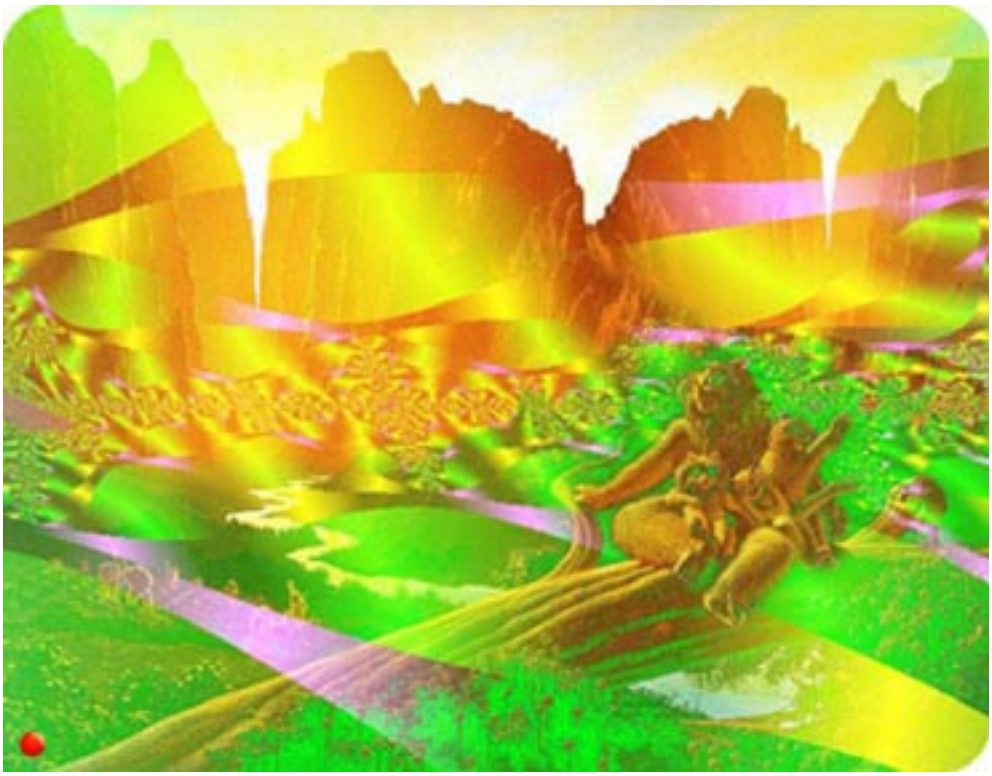

Останалите измерения, под властта на природните и духовните йерархии, транспонираха симфонията Порѝйя в символичното предание на триизмерните форми и па́нвселенското разнообразие на растителните рилски видове. Първото измерение проявява себе си в о̀сите на всички бития,

отличаващи се с потенциална разлика.

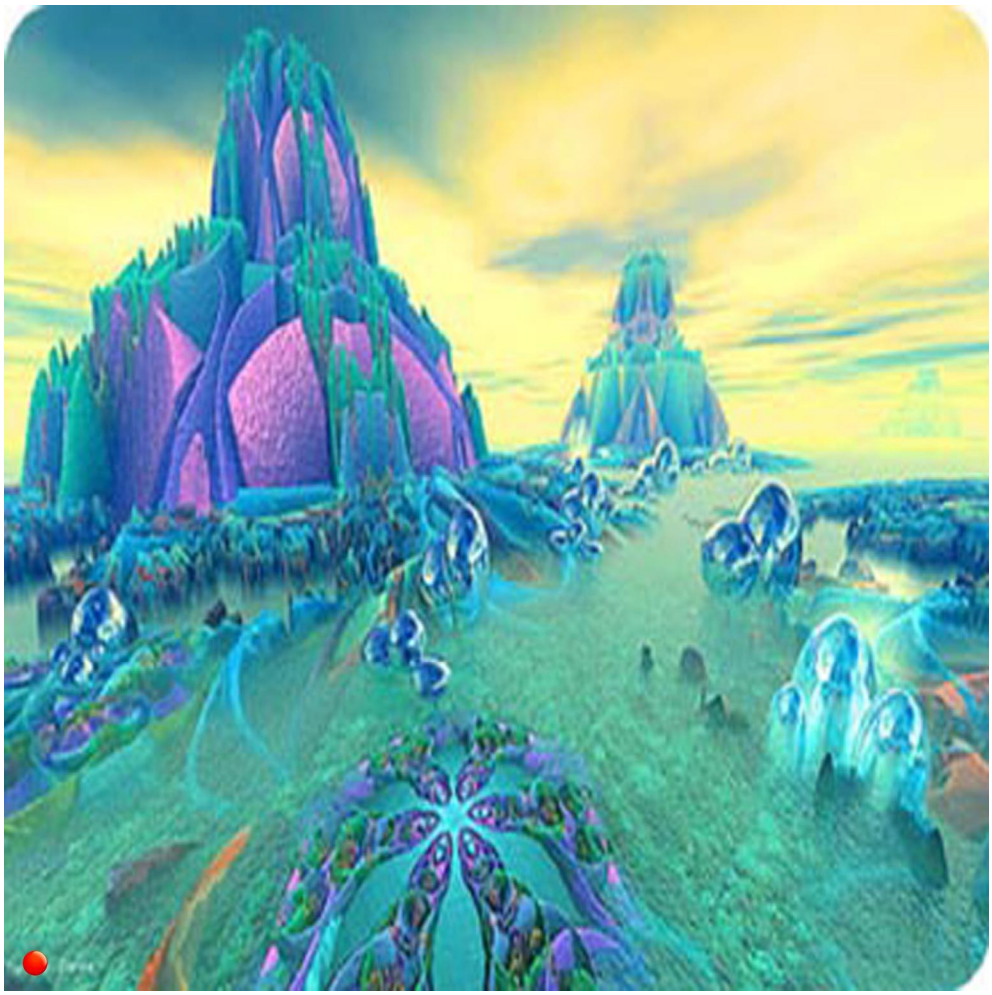

По този начин, транспонацията на Рила преди Първото Грехопадение беше проведена съвършено преди около триста милиона години. Последното грехопадение, за което постоянно ви говоря в беседите, наистина стана преди осем хиляди години, но то касае първите човеци на Икло, а не провала на илухи́мите. Всички наричат "дяволи" алохи́мите, но никой не знае, че алохи́мите пропаднаха изключително в резултат на нежеланието на илухи́мите –

"добрите" и "кротките" су́ри[3] – да послушат Слънчевия Отец Ор да оставят поне по една свободна валенция.

Те побързаха с подсигуряването на себе си, бидейки по-големи егоисти от алохи́мите, с което отнеха атомни потенциали. Първичната кристалност на локалното битие рухна в един миг! Су́первселенското ниво на кристализация се превърна в легенда.

Така стана и с най-древна Рила – доскорошния огледален образ на Ѐровия шедьовър, тогава оста-

[3] Според индийския епос "Махабхарата", Брама е създал първоначално два вида божества: асу́ри и су́ри, съответно представители на мъжкото и женското начало. Традицията счита за първи виновници асу́рите, защото били откраднали питието на безсмъртието (амру́та), а су́рите се представят за напълно невинни; но ето че тук Е́лма намира вина у тях. Асу́рите не биха реагирали така, ако су́рите не бяха проявили първи един абсолютен интимен егоизъм – б.п.

нал неразбран от илухи́мите. Алохи́мите станаха жертва: лишени от слънчева светлина поради загубата на планетната прозрачност, те трябваше да търсят закрила от настъпилата нощ, от студа и глада, от затворените цикли на илухи́мите, предпочели сърдечна аморфия.

Диамантеното разнообразие на първоначалния рай се превърна във въглеродна чернота и непрозрачност; силициевото чудо на километричните рилски кристали се смаза под тежестта на позора, наречен "морал на монофиксацията".

Обявени за "нечисти", духовете на алохи́мите преживяха трагедия, по-голяма от представата за апокалипсиса! Су́рите – представете си съвършените, най-кротки и предани божества на Мъдростта в Любовта – пожелаха планетно щастие от аморфен тип: закопняха за стени, домове, "особени предпочитания", "предпочетен обект".

Повече от ясно е, че обектът на любовта трябва да бъде един, но представата за единството у някои илухи́ми се изврати неочаквано по посока към

партньорство във времето, а не партньорство в мига. И това не беше още истинското падение, понеже партньорството във времето не е нищо друго, освен универсумът и, в частност, физическата вселена. А паднал илухи́м означава предател, който иска да заграби цялото време за партньорство с обекта само за себе си, без да се съобразява със закона за прозрачната кристална решетка.

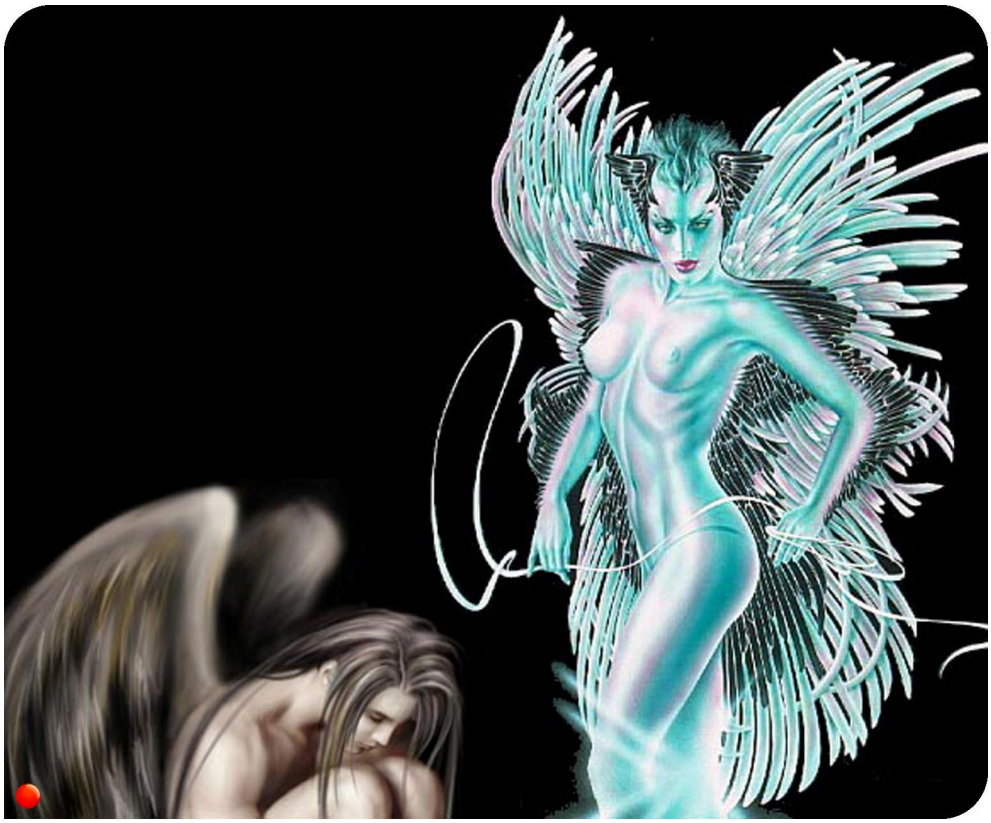

По този начин започнаха да се образуват първите ракови облаци от въглероден космически прах, които нарекох по-късно "Морéто от Áзове". Азът наистина се развива и трябва да се развие в условията на света, на фона на интимното пространство, наречено семейство, но циклофренията на падналите

илухи́ми изключи фазите на синхрон с мига, поради което атомите на прокълнатата ваша зона не могат вече да трептят с честотата на отвореността за чуждия.

Така, по линия на илухи́мите, се наплодиха из-

ключително много вампири-обсебители, а лишените от нормално общуване алохи́ми подириха въплъщение в хищници. И до ден днешен хищникът се нахвърля и разкъсва непременно само ония отцепници, които страхът е превърнал в проводници на мрака. Рядко се случват изключения – само когато елохѝми искат да поемат товара на пропадналите, "за да се съкратят тия дни".

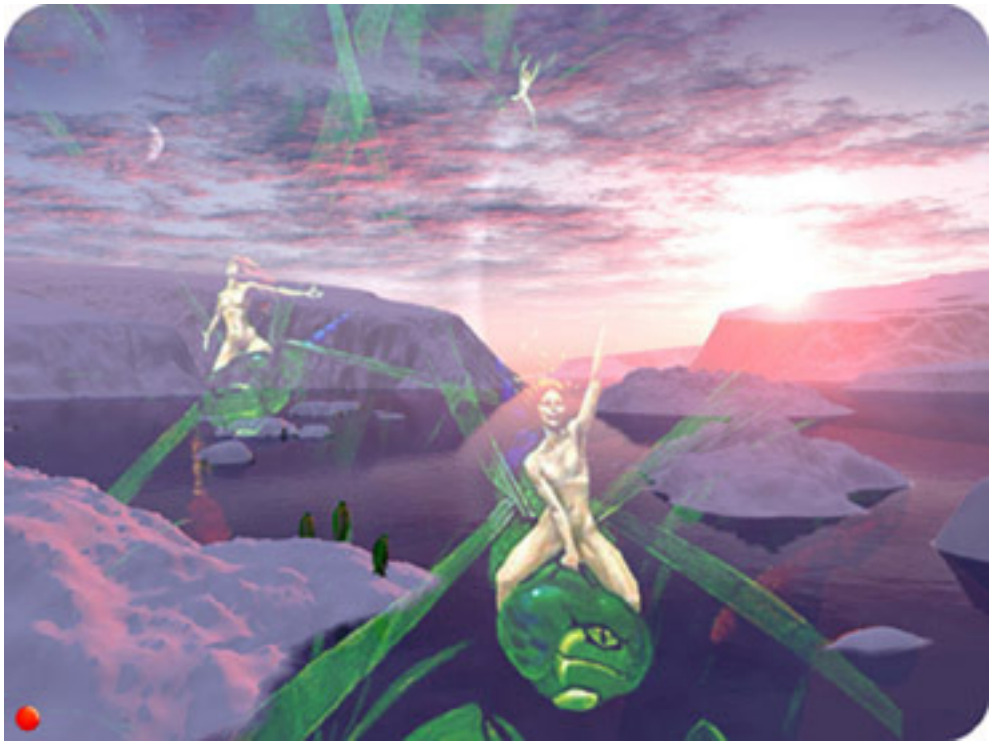

Знаете ли какво представляваше Рила преди Голямото Грехопадение? Това бяха живи, гигантски друзи от всички видове познати и непознати вам кристали; кристални и блестящо замръзнали метали, по които течащата вода скачаше радостно и щастливо! Сегашните растения тогава не съществуваха, но етерните им съответствия грееха с не-

въобразимо разнообразие от тонове и сияйни багри! Пеперуди от ултравиолетовия спектър нагоре обитаваха тези девствени простори и прелитаха от цвят на цвят, от цвете на цвете. Само главният гребен на Рила тогава представляваше четирикилометров гигантски диамант, от който слънчевите лъчи се пречупваха във всички цветове на дъгата и създаваха стотици дъги и цветни сияния над стометровите водопади!

Пъстрите пеперуди от астрална, лъчиста материя, не бяха нищо друго, освен вашите тогавашни души,които нямаха понятие за собственост и чувство за срам, поради което пърхахте съвършено голи по астралните цветя на Рила. Единството на всичко живо с Бога тогава наистина се изразяваше в пеене и

постоянно славословене на Създателя, но през определени часове на денонощието цареше пълно мълчание. Вие още нямахте самосъзнание, нито съзнание, обаче подсъзнанието и свръхсъзнанието ви не бяха помрачавани от нищо. В покоите на Рилската обител обаче още тогава посветените, под Мое ръководство, правеха опити с вас от полето на Аза, на когото Рила е най-древната прародина. Пратениците от всички школи много добре знаят това и затова посещават Рила и до днес.

16.XI.121(1985)г., 19,00 – 23,00 ч.

Рила никога не потъна под морето. Може да се каже, че "носът" на Земята е Рила, въпреки че сега не е най-висока. Пирин, например, и Балканът,

няколко пъти се потапяха.

Лявата, западната част на Рила носи мъдрост; дясната, Белмекенската, носи любов, а Мусаленското, Скакавското и Рупското светилища – истина.

Приемете това, което сега ще ви кажа, пак на доверие, пък дори и да ви се стори налудничаво. Вие правите толкова много налудничави неща, че и това ще мине… Само че резултатите са различни: Моите думи, макар и "налудни", водят до сила, младост и живот, а вярванията на вашите баби и дядовци носят нещастие и безобразие, болести, смърт. Сега никой

не вярва в силата на небето; мнозина не знаят и това, че всички вие сте дошли от горе, не сте от клона на червеите и мекотелите, на отровните змии, паяците или скорпионите. Под "всички вие" Аз разбирам само тия, които Ме слушат и търсят през вековете.

Милостта на Бога е с тях; а останалите – те

са оставени на "доизживяване"…

Сега, смешна картина се получава, нали: противниците Ми са оставили Братството "на доизживяване", а пък Аз съм оставил тях… Колко му е едно 50-60 години мършоядство и лай по сърните и елените? Много по-важно е, че Моите хора не са и от това, което вие наричате "Братство" – може да има, но малко са. Под "Братство" Аз разбирам братски отношения, а не взаимно ръфане с мисли и думи кой бил прав и кой – крив. Нали съм ви казвал: ревността е астралното трупоядство,а критикарството, оценките, съдителството – умственото, нисшето ментално трупоядство. По-добре е да ядеш месо, но да си един полезен и добър човек, отколкото да изпъл-

няваш всички правила и правилца, а вътрешно да си вампир, астрален и умствен копой! Оставѝ всеки да живее както разбира и помисли ти дали си изправен – не се опитвай да "оправяш" и следиш другите.

Та темата на дневен ред беше Рила. Най-важните ѝ дялове, които описах, са трите основни Школи на Агáрта, в които и вие един ден ще живеете и работите. Западна Рила избрах този път поради началото на епохата на Виделéя, в Източната се борих някога за невъзможното и досега – синтеза на Любовта с Обичта, а в Централната живея отскоро – на Скакавците. Възнамерявам да направя охраняема зона и езерата (Седемте), тъй като няма вече условия за външна работа там, или да я ликвидирам с

нови кръчми и лифтове.

Още не съм решил окончателно, но натам клоня. Мястото за истинското приложение на Словото се премества на изток, където е време вече да направим още един опит Обичта да приеме Любовта - и обратно.

Когато Е́лма каза това, нямаше и помен от такива намерения у властите. Тия Му думи днес се изпълняват дословно, въпреки протестите, петициите и митингите на хиляди българи и подкрепата на много чужденци. Мнозина се обединиха под призива "Рила ни е мила", но не знаят, че външните събития, и то не само на Рила, отразяват абсолютно точно нашите представи за взаимоотношенията на "най-вътрешните" в духовните среди и теориите ни за любовта.

Ето как продължава осиянието от 121(1985) г.

Остават, разбира се, бази на Езерата, Рупите и Мусала, но първата ще поддържа традицията, втората – Словото, което сега слиза, а третата е ели-

тарна – работи повече с чужденци и светски елит.

Най-новата - източната, свързваща Рила и Ро-

допите - ще поднови усилията на Орфическото приятелство и съжителство да обединят Евридика с Родопа, Любовта с Обичта, Духа с Природата, тóтвселената с ясновселената, гласа на Отца - с трепета на Душата.

Както в много случаи, Е́лма дава различни варианти на текстовете, които диктува, всеки от които има своята равностойна сила и автентичност. Ето какво е продиктувал в оригиналния ръкопис в случая: "...да обединят Рила с Родопа, Любовта с Обичта, Духа с Природата, тóтвселената с ясновселената, вика на Небето с вика на Земята." Не само в осиянията, а и в Словото на Учителя до 1944 год. има много примери с варианти на една и съща мисъл. Затова именно в различните редакции на едно и също осияние се появяват изменени и нови неща, пак продиктувани от Него,

за което поема отговорност единаторът. Целият абзац фигурира в оригиналния ръкопис, но не и в по-късните преписи, докато в последните има неща, липсващи в оригинала, по обяснените вече причини. Това не е пропуск, а Е́лма понякога съзнателно не дава да се разпространяват веднага някои актуални сведения, за да не се попречи на някоя конкретна задача. Така, досега има цели осияния, които са още замразени и не могат да се разпространяват без специално разрешение от Е́лма, особено във връзка с новото майчинство – б.п.)

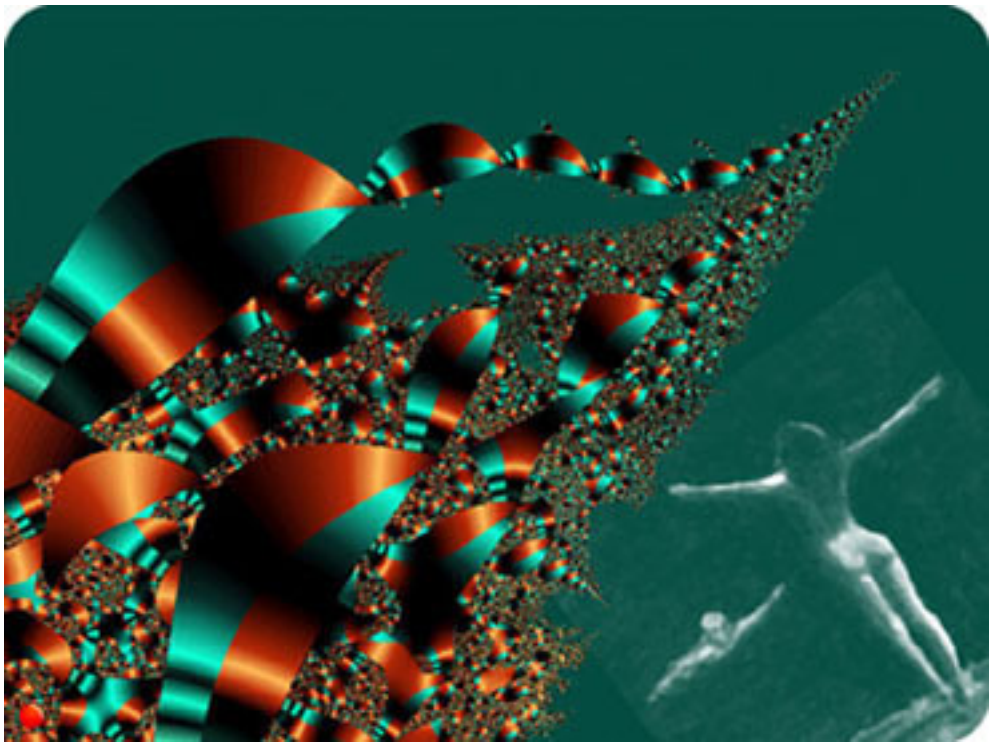

Затова сега, препоръчвам ви, през четирите фази на Луната работете на Рила така: първата – на Рупите, посветена изцяло на Словото; втората – на Езерата, Скакавица или възможните най-близки места, където наблегнете върху запазването на традициите, на общия братски живот, на отворения

Общ окултен клас за народа, за всички; през третата работете предимно с чужденци и светски елит на Мусала, Сфинкса и Маричини езера, с цел популяризиране на па́неври́тмията, но разширявайте постепенно Школата с други методи. Приятелите от чужбина могат да присъстват на лагера в западна Рила, но на Рупите канете само ония, които превеждат и печатат Словото в чужбина.

Направо започнѐте! Няма какво да се колебаете – всяко колебание приближава катастрофата; всяка решителна стъпка я отдалечава. Най-предадните не се търсят със свещ – те сами идват и остават при вас. Ти, който си огорчен от измяната на милите си и скъпи същества, постъпѝ като Мене: поканѝ тия от улицата! Те не се назландисват, ня-

мат нищо и никого повече в тоя свят, могат да залеят света с жажда за обич и любов! Божественото никого не гони, никого не подканва, обръща светкавично гръб на колебаещи се; изслушва, но любезно изолирва поклонници на чужди олтари; занемарява отношенията си и направо ги прекратява с такива, които не остават при него, а си отиват "при своите си"… Щом някой има близък, къща или верую, по-силни от Новия Клас, защо ще му се молиш?

Във всички тайни школи учениците се подлагат на най-тежки и страшни изпитания - на какво основание ти ще каниш неофити с бъклица?!

И така, в Орфическия и Рупския клас ще влязат само готовите за Агáрта – най-преданите.

Иначе Класът ще работи с тях около Мусала.

Общия и Младежкия ги знаете - считайте за Младежки онзи, с който работите за Словото. Елитният наскоро се основа и Новото сега работи чрез него. Не сте прави да негодувате срещу строгите порядки там – без тях той нямаше да е продуктивен и сигурен.

Но най-новият, който основах и обявих в началото на 1984 г. ("Осияния за любовта, бременността, майчинството" и пр.) има тепърва да се проявява и подвизава. Той именно ще прекарва по новия начин на границата между Рила и Родопите.

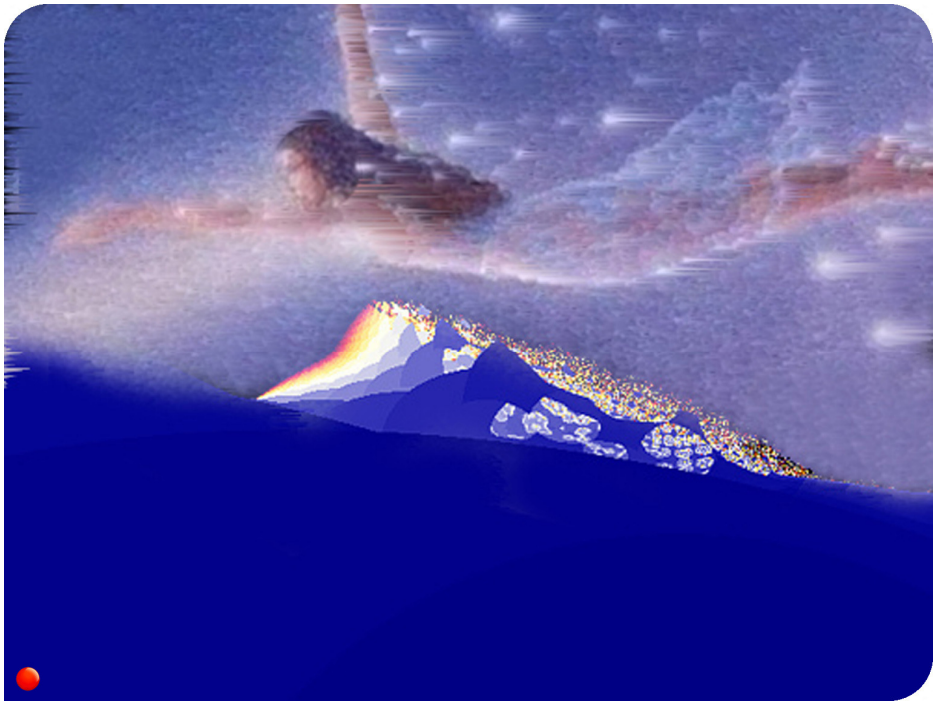

Първата си, основна победа, той вече удържа през март тази година. Получи се нещо, което Орфей не можа да постигне в ония древни времена – ревността на Евридика не му позволи. Но предният източен дял на Рила отговаря не само за Обичта, както Родопите за Любовта; той регулира токовете за Изтока. Промените, които настъпват в славянството и на изток, започнаха с основаването на новия Орфичен Клас[1].

[1] Прогноза за промените в Източна Европа 4 години предварително – б.п.

А сега, спомнете си името на илухи́ма, който осия лицето на Слънцето и вселенските глъбини с произведението си "Порѝйя" (Ор, откъдето идват думите Орфей, оракул, оранжев, оратор, ореол, Ориент, орис, оркестър и пр. - б.п.)

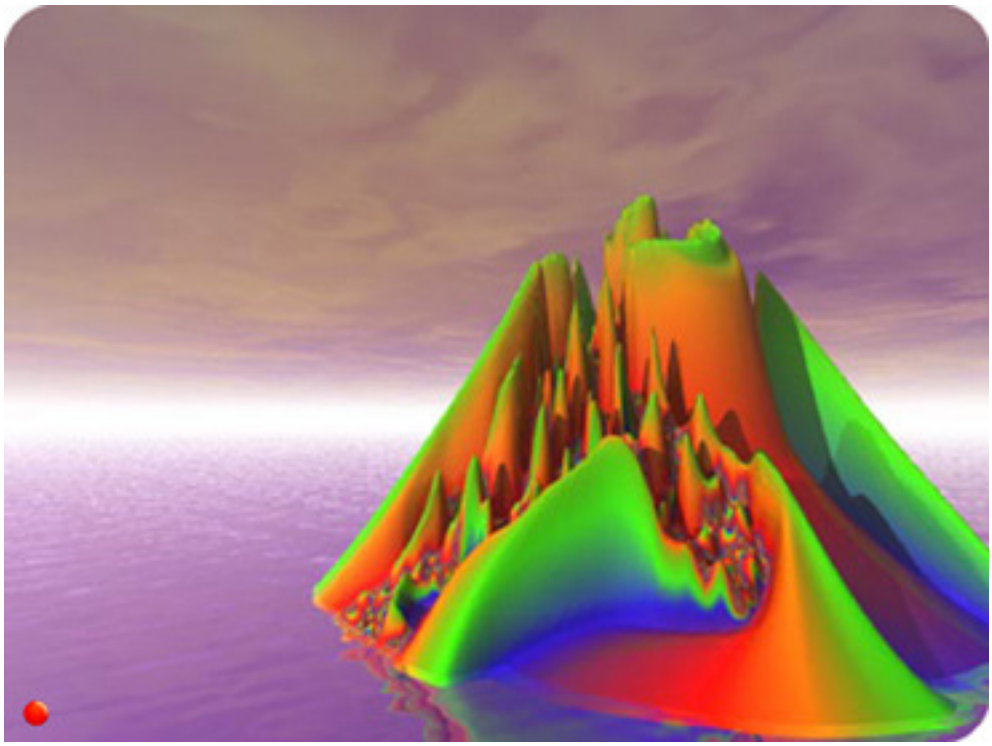

Аз съм ви казвал още в ония лекции и още в Евангелието на Мария Магдалина - илухи́м или алохи́м се превръща в елохѝм само по два начина - или чрез сливане с противоположния вид божество, или чрез най-тежко страдание, смърт.

Вие сте още много зелени, за да можете напълно безкористно да станете опорна любовна точка на един илухи́м, на един алохи́м.

Херуви́ми и серафи́ми са се проваляли – егоизмът е страшно нещо! Затова, по правило, се е на-

лагало на всеки Божий пратеник да възкръсва чрез най-тежка смърт; а ако не е определено точно това, да понася най-чудовищното страдание – липсата на разбиране и любов. Възкресение чрез любов досега още не познавам във вашата 13-та сфера – мога да твърдя това категорично.

Новата Ева обаче вече се ражда! Тя ще обедини силата на Родопа и нейните жрици с Новата Евридика, сърцето на която не е поразено от пъкъла. А новият клас ще прави опити в това направление. Няма да ви кажа как точно ще работи, понеже той няма да подбира участниците си по старите принципи.

Ако се намерят поне трима, които да го реализират (трима удържаха първата победа, но не на всички планове), ШЕСТАТА РАСА НА ЗЕМЯТА НЯМА ДА ИМА ПОВЕЧЕ ПРЕПЯТСТВИЯ! Но трима са началото. В развитие, той е описан в приказката за маргаритката, лайката и слънчогледа.

Сега не мислете, че като говоря за областта, където се срещат Рила и Родопите, Аз имам предвид

географската зона. Последната ще приема своите орфически гости неизбежно от сега нататък, ала никой не ще бъде в състояние да открие местата на техните свещенодействия – това е невъзможно.

В четвъртото измерение местата за този орфически култ са всички източни страни на планини, хълмове, гори, селища, сгради, стаи и пр.

Така че, определено е тайнствата на Орфей, Евридика и Родопа да обхванат до края на века[2] *цялата планета.*

Не забравяйте, че изправянето на земната ос и настъпването на вечната пролет и изобилие зависи сега изключително от вас – жреците и жриците на Новия Орфически Клас! С лавинообразното нарастване броя на възлюбените и любимите, които ще последват Отца си, изправянето на земната ос е неизбежно!Не забравяйте и орфическото време – пролетта, сѐдмицата от новолуние нататък и денят от изгрева до обед. Така, зимата е Христо́вият сезон,

[2] Често Учителят дава други мерки на времето, не в буквалния смисъл. За кой век говори тук – това е въпрос. Освен това, не ни е известно дали до края на 135(1999)г. наистина не се е изпълнила прогнозата за тайнствата, за които говори Е́лма – ние не познаваме Неговите безбройни работници и ученици – б.п.

лятото – сезонът на Духа Божий, есента – сезонът на Учителя (затова и тогава отваряме по традиция Школата).

"Изгревът", като мрежа от територии по земята, ще се възражда от сега нататък именно като дело на Орфическия Клас. Първото полугодие (от пролетта) е на тóтвселената, а второто – на ясновселената - и т.н. и т.н. Ако познавате добре Словото, ще откриете на кои сезони и части от денонощието отговарят различните аспекти на Бога и съответните им зони на действие – Света, Братството, Школата, Народа и пр. Но сега настъпва епохата на неоорфизма – Шестата раса на земята, културата на любовта, хармонията, музиката и безметежното майчинство; културата

на сливането на Орфей, Евридика и Родопа – слизането Ми като Отец! С това започва и изправянето на земната ос.

А сега мога да ви говоря за ролята и тайните на Западния дял – Общия окултен клас. Общ–общ, но само на "повърхността". В етерната обител на Седемте Езера се намира клонът на Агарта, наречен "ОЛО́Н".

16.XI.121(1985)г., 19,00 – 23,00 ч.

ОЛО́Н
("Стомахът на Новия Йерусалим")

Преди съм ви казвал чрез брат Боев, че езерата са "стомахът на Ага́рта". Това, което сега става с тях, е външен израз на ревизията, която извършвам там. А стомахът е област, където космичните

енергии се възприемат и асимилират – слънчевото сплитане, симпатичната нервна система. Физическата вселена или Универсумът, т.е. Универсалният Дух (Учителят) – ето с какво и с Кого е свързан Западният Дял! Именно затова слязох на Седемте езера като Учител в началото на този век.

А когато съм водил Братството на Мусала, Моята мисия беше тази на Духът Божий.

Орфеевата, източната част, отразява работата на Бог-Отец или Абсолютния Дух. Казвал съм ви, че предстои слизането на Бога трети път – този път сам Отец! Не че Бог не е слизал множество пъти с различни Свои лица, но трети път ще слезе с най-мощна, международна, общочовешка изява. Скоро след Източна Рила избирам Кавказ за средище на шестата раса – расата на Любовта. Аз, Е́лма, и Отец Ми, и Учителят, и Духът – едно сме!

Но седмѝцата има отношение към Учителя – затова сега ще ви говоря за седемте езера. Около Мусала живи са три, около Рупите – пет, но само едно е в Източна Рила, което Отец ми избира.

Олóн – приемната на Небесната Школа на планетата Земя! През седемте езера в Рила слизат от седем свята на Земята. А от тук също може да се излезе към седемте свята – направо или чрез звездите-представители. Казвал съм ви, че посолствата на световете се намират в Рила, но това важи най-вече за Седемте езера.

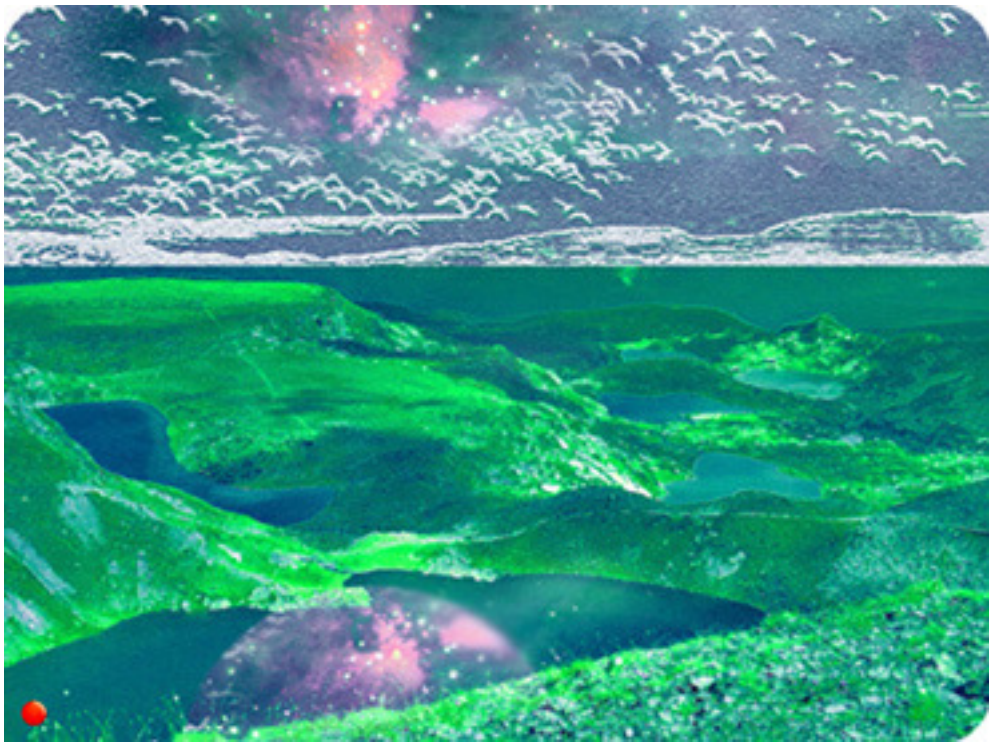

Запазете спокойствие. Никога не е късно – с вас съм самият Аз! С Учителя всичко става лесно; без Учителя няма пътища и пътеки.

Тъй като вече съм ви говорил за някои езера, ще започна от Третото езеро - Балдѐр-Дарỳ.

(За да се спази подредбата, по-долу са вмъкнати първите две езера, за които Éлма е говорил преди Своя предговор - б.п.)

ПЪРВО ЕЗЕРО

МАХАРЗÍ[3]

12.II.119(1983) г., 01,00 - 01,30ч.

Са́тва! Ако първо е Любовта, то Множеството

[3] Според Учителя, "Махарзú" означава физическия свят или "Голямата почивка" – б.п.

се люби с Единството; Цялото – с частите, Обичта – с Истината.

Гледайте да потопите нозе в Махарзи́, ако искате сила. Това езеро е врата към света; и като врата, оттам минават мощни стихии. Оправя работите на всички континенти, дава красота на външния живот, носи смисъл на цивилизацията. Пред него адът е безсилен. Мнозина предпочитат пред първото седмото, но не знаят, че първородното по плътност е седмо по отчуждение. Езикът, на който говори, е езикът на Слънцето. Носи още правда за всички, много топлина и радост.

Вашата мисъл още не е силна, затова не схващате гласа на Махарзи́. А той е мощен: тисящи праведници обитават над злото, над тъмнината и вечния студ!

Аберу́м е светът, от който Сатва предава. Опора на силите, Аберу́м не е отделна вселена. Той е микрочастица, която не е частица. Аберу́м се движи със скорост безкрайна и всичко строи и прониква. Аберу́м приема посланията на всичко живо и им отговаря. Аберу́м оставя всички свободни; опитва тайното и го превръща в знайно; сваля абсолютното в одежди от светлина.

По-светящо от Аберу́м никой не знае! По-велико от него няма; няма по-живо от него. Пред любовта на Аберу́м снегове, кристали и ледени светове се предават! Лошото отстъпва без остатък,

неправдата е уличена, Правдата тържествува.

Пред озарения, Махарзи́ свети с бяла светлина. При слънчев зенит се ходи на Махарзи́ и се казва молитва. Който е верен на себе си, Новият Свят се отзовава на словата му.

Слава, слава, слава на Аберу́м! Пращайте му, братя, слова; смажете Сянката на Лъжата при Махарзи́! Отворете дверите на духа си, обикнете всичко и всички – и Аберу́м ще ви изпълни! А като ви изпълни Аберу́м – Славата на Живота, - пред вас няма да има вече затворено.

Е́ло

Тук Христос се самоназовава за пръв път с духовното Си мъжко име, понеже Е́лма е божественото. Казал ни е, че Е́ла и Е́лла са женските Му духовни имена – б.п.

ВТОРО ЕЗЕРО

ЕЛБУР

12.II.119(1983) г. / 11.II.125(1989) г. (виж бел. 5 на стр. 63 долу)

Ма́йя! Окриля слабите много грижливо. Оплита було след було от илюзии, за да има с какво да

живеят. Оживява въображението и фантазията. Не минава нито едно божество без Ма́йя, за да не се възгордее. Ма́йя превръща твърдото в меко, грубото – в нежно, низостта на студенината – в сърдечна топлота.

При второто езеро ви събрах именно с тази цел. Бог се скланя до малките, а до големите – йерархията. Сам Бог е навсякъде, ала проявата Му като Душа, освен като Дух, разпръсва мъките и страданията, болките, скърбите, нещастията. Там, където второто езеро се цени, там се страхуват да припарят азовете. Азовете сложете при седмото езеро – най-горното. Ала тук се слага трапеза за всички. Така работата с второто езеро, която се извърши в България, сплоти народите с мисъл за единение. Обществото на Обединените Нации се

образува само защото положих мисълта Си във второто езеро. САЩ, Европейските Щати, Световните Щати все по линия на второто езеро имат шансове. Ако се погледне сега в миналото, ще видите как второто езеро водеше Школите и народите по пътя на примирението. Компромисът, ценѐн повече от всичко на небето, става реален само при второто езеро. Става дума за компромис с аза, когато той е неотстъпчив - а второто езеро прави всички йерархии, всички същества отстъпчиви. Такива отстъпки, които водят до съгласие, мир, здраве, вечен живот, всякога се раждат от компромиса, а не от студеното сърце.

При компромисите се стичат Сенките на Ма́йя, в които Бог е вложил тъмнина, с цел да се откроява

светлината. Тънка работа е компромисът! Той е божествен, само когато е напълно безкористен. По-вечето същества правят компромиси, за да добият временни, илюзорни или материални блага.

И наистина, в лагера при Второто езеро имаме прекрасната възможност да си проверим теориите за духовното пребиваване тук и представите си за живота и любовта. Мнозина идват с единствената цел, представена с тази илюстрация...

Второто езеро предлага именно такава възможност - да бъдете подхвърлени на изкушения в богатата му галерия от съвети, примери и внушения. Затова съм ви казвал, че съм ви събрал от различни краища на небето и ада, та да имате образец на всичките безбройни добродетели и илюзии. Престóят на второто езеро прави възможно отклонението под влияние на всякакви чужди магнити, с цел да добиете разностранен опит. Ето тук се разплита смисълът на древното тайнство на "въвеждането в

изкушение", което е все още в сила, въпреки че съм помолил Отца Си и за обратното, понеже Христо́вата Школа има и пряк път.

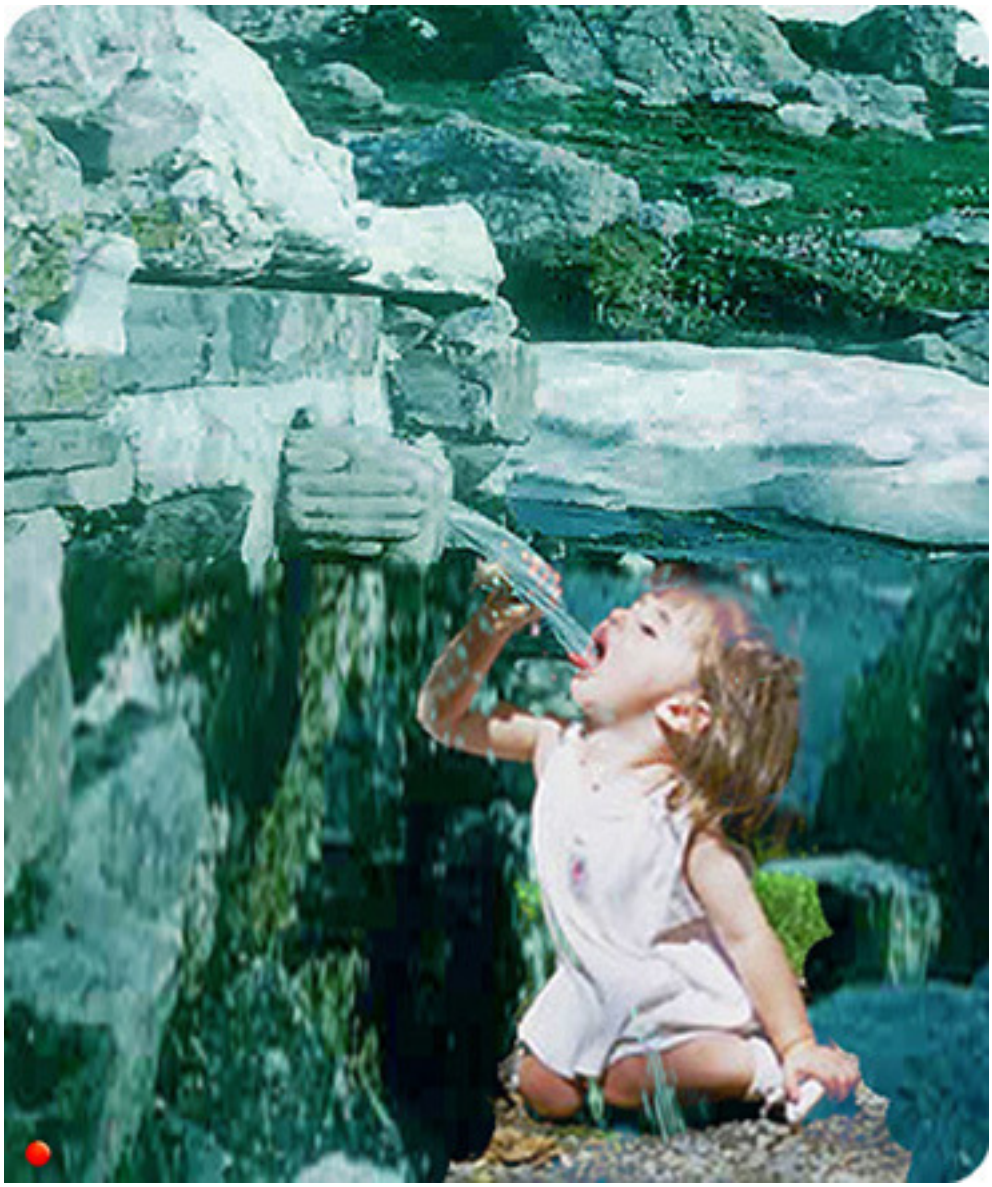

И така, при второто езеро вие имате богатата възможност ѝли да вървите по пътя на изкушението, за да добиете опит, ѝли да положите сърцето си в ръцете на Учителя, с Когото винаги се върви по верния път. Аз събирам най-различни същества

(второто езеро Ми помага в това), с цел отклоненията, които правите под тяхно влияние, да ви научат да се възвръщате към Бога. Тази втора среща с Отца, която преживява човешката душа, след като е следвала трънливите пътища на илюзиите, е върхът на покаянието и синовната, гореща любов. Няма по-покъртителна сцена от възвръщането на блудния син, пропилял бащиното си имане, когато баща му дава празненство в негова чест. Така и при второто езеро ти прекарвай в общение с всички точно една седмица от лунния месец, определена за тия две работи: оплитане и разплитане, от една страна; и търсене на общ език – от друга.

Който не е минал през тази школа, никога не се допуска до другите езера, до другите обители на

безкрайното Негово Царство.

Туй, което Фауст преживя, беше Посвещение на Второто езеро. Тъй и вие ще гоните щастието и няма да го намерите, ще се влюбвате и разлюбвате, ще се жените и развеждате,ще се очаровате и разочаровате, докато най-после се примирите. "Примирение" от па́неври́тмията се оживява при второто езеро. Примиряване с преходността, примиряване с

разбиранията, с различните от нас; примиряване на противоречията, разрешаване на конфликтите с мир.

Това върши само второто езеро, както неговата владетелка Ми́ровата Душа́, ужасяваща се от безредието и своенравието. Всеки, който иска да се примири с нещо или с някого, да стане първо член на Братството на второто езеро. Когато развие толерантността и се примири с несполуките от собствения си избор, в него ще се яви най-после стремеж да се изкачи на Балдѐр-Дарỳ – Третото езеро.

Това съответства на упражнението "Даване". Даването е единственият изход от противоречията, единственият божествен начин да не бъдем вечно нещастни. Докато си роб на собствените вкусове, стереотипи, илюзии, предразсъдъци, "невъзможности", ти ще очакваш щастието от строго определен

обект и ще си го представяш по свой собствен начин.

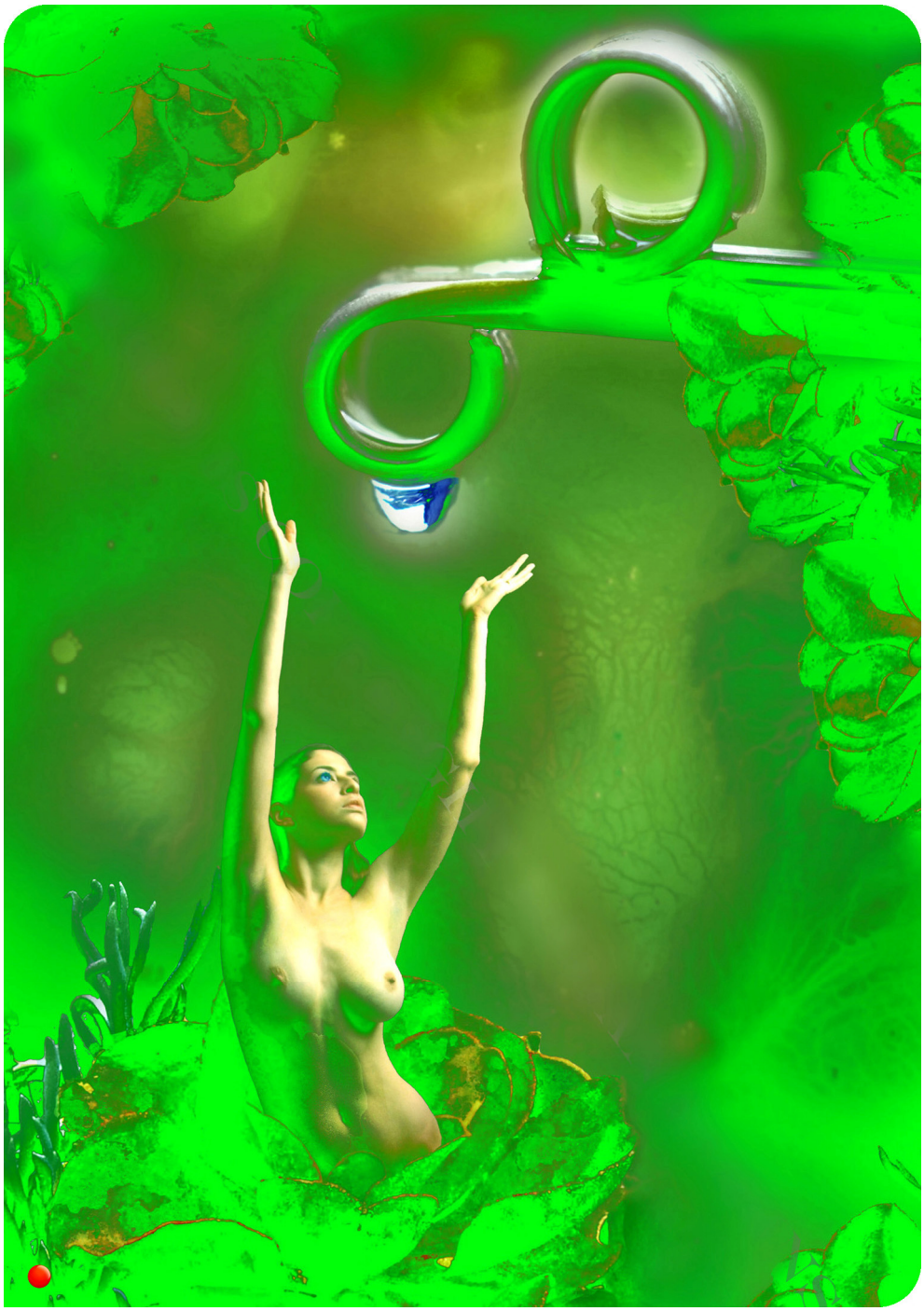

А като почнеш да даваш на нямащите това, което ти имаш, а то е винаги с тебе - не непременно нещо ръкотворно, – тогава животът става пре-

красен и сърцето пее безспир. Третото езеро – това е да се отървеш от страха какво ще стане, ако почнеш да даваш. А какво е станало, като не си давал? Да не би да си прокопсал?

Тайната на второто езеро е, значи, двояка: смаляване до степента на стереотипа, за да се откажеш от него - и придобиване на великодушие към ония, които са още по пътя. С това се добива Мъдростта, т.е. абсолютното приемане на всички положения, когато съдбата ти ги налага.

А като опиташ колко лесно се освобождава водата от калта и леда, ако се научи да се открива за Слънцето, т.е. за даването, ти ще попаднеш в Балдѐр-Дарỳ (Учителят обяснява, че това име означава "Онзи, Който дава благата" – б.п.). Тогава ще знаеш всичко, понеже ще можеш да даваш всичко. В цикъла на Ма́йя съществата остаряват, понеже не могат

да дават всичко – те дават само при определени условия и на определени обекти.

А венец на силата на второто езеро – на Елбу́р[4] *– е майчинството. Даването с обект е също*

[4] Според Учителя, това значи, "Бог на силния" или "Езерото на опитностите и изпитанията". Това го узнахме много по-късно и виждаме, че напълно съвпада с духа на осиянието. Наистина, то е езеро на опитностите и изпитанията, а само силният може да слезе между слабите и да им помага – б.п.

божествено, също необходимост. То се нарича "личен живот" и се опира на личните чувства - а най-великото лично чувство е любовта на Майката. Единственото нещо,в което Бог допуска да влезете, без да ви подложи на терзания, разочарования и сътресения, е само Майчината Любов.

Направиш ли вярно избора си, погрижиш ли се за сродно същество, тъй, както майката се жертва за рожбата си, ти влизаш направо в ясновселената!

Но рожбата иска само строго определени неща – абсолютно строго определени: бебето – сън и мляко, болният – излекуване, невежият – спасителен съвет, а влюбеният – крило от топла прегръдка.

Няма философстване в майчината любов! Ако дадеш на детето трактат от Платон вместо мляко, то ще си замине; а когато си майка, брат, ангел, сестра, ти си служител – трептиш до последния си

атом да прелееш на сиромаха точно онова, от което той има въпиюща нужда. Елбу́р прави това за онзи, който ти е най-скъп, а Балдѐр Дару̀ – за всеки. Затова съм ви казвал[5], че онзи, който може да се пожертва за което и да е същество, без да се замисли, и да забрави мигновено тази жертва, може да знае всичко[6]. А второто езеро не е само на Рила. То си има съответствия по всички планини, във всяка страна, във всеки дом, душа и ситуация. За да постъпите съобразно неговата вибрация и да разрешите което и да е противоречие, проблем, колебание, достатъчно е да повторите два пъти свещената дума "Елбу́р".

---

[5] Дотук е дадено на 12.II.119(1983)г. Текстът докрая е даден от Е́лма на 11.II.125(1989)г. – б.п.

[6] Думи на Теофан, Учителя на Седир, според автобиографичния му разказ "Един непознат". От този текст в осиянието става ясно, че Е́лма, т.е. Христос, е говорил и чрез Теофан – б.п. .

*Ако сте избрали правилно обекта си и сте се погрижили за него според **неговата** представа за щастие, Елбу́р действа мигновено!*

Колаж с една от многобройните илюстрации към "Суламит" – много богатата и вдъхновена повест от Александър Куприн за Цар Соломон и неговата безсмъртна любима.

ТРЕТО ЕЗЕРО

БАЛДѢР–ДАРУ

16.XI.121(1985) г., 19,00 – 23,00 ч.

Ако примирите висшия с конкретния си ум, имате шанс чрез Третото езеро да излезете в света на красивите истини и истинската красота. Всъщност, некрасиви истини няма – това ще разберете едва там. Това, което наричате "жестока действителност", няма нищо общо с Истината.

Балдѣр Дару̀ носи много богата информация, но

само за онези, които са се научили да говорят положително; също и за тези, които не лъжат никога, при никакви обстоятелства. Няма име на същество, което и да е то, неизвестно за това езеро: то съдържа, практически, мъдростта на цялото планетно разнообразие! Съобщава не само имената, но и подробности; пълна биография на съществото – и образно, и с пояснения; приятели, познати, обкръжение; какво е състоянието му в момента и какви са по-близките и по-далечните вероятностни перспективи; проблеми и начини да се помогне.

Когато отивате, значи, на съзерцание при третото езеро, простете се с носталгията по ромàнтика и приказност: то не използва никакви метафори, никакви украшения.Много пречи обаче присъст-

вието на рибарника там – губят се информационни единици. Катастрофално е сегашното отнемане на вода от Седемте езера – и мога да кажа, че тези земетресения, вулкани, наводнения, циклони напоследък, крият причините си именно в посягането на рилските води и езера.

Илюстрация на корицата на една книга от Йо Апел Гери, рисувана от самия него, която преведохме и издадохме на български ("Същества, ангели, свидетели"). Той не беше доволен от нашия вариант на корицата, искал е да си остане неговият, който се вижда тук, но сега го показваме като една точна илюстрация на текста от осиянието по-долу, понеже такива случаи съществуват.

Представете си изкуствени тръбички-протези от мозъка към някакви органи извън човешкото тяло – експеримент на черни биолози, – кръвоотвеждащи съдове, които отнемат кръв от истинския организъм. Какво ще стане с великолепния "храм на Духа"?

На вас всичките ви работи са такива! И сега, ако хората бяха сведущи, щяха да ви екзекутират заради всичките тия маркучи, тръби, бентове, язовири, лифтове и кръчми – тъкмо на най-святото място на планетата!

Ще кажете: нима Бог няма силата да предотврати всичко това? Аз пък ще ви кажа: нищо не става без причини – всяка крушка си има опашка. Материализмът, жестокостта на човечеството, изисква да се пролее кръв – на петстотин капки животинска кръв - една капка човешка. ***Това*** *е средната норма. Ония живодери, които поддържаха жреческото клане и сега го продължиха като "необходимост от незаменими аминокиселини", няма да мирясат, докато не ги подпра с последствията: опустошени почви, суши, войни, катаклизми, епидемии!*

Така че ония, които пипат с невежи ръце в мозъка на Земята - и Рила, и няколко други подобни светилища, - стават само маши в ръцете на кармата - те не са напълно виновни.

А третото езеро можеше да има немалко значение за ония, които желаят да знаят всичко. Животът на езерата сега е в плачевно състояние поради палачите на човечеството, които много често излизат от Балканите. Палач не е само оня с брадвата или гилотината, но и всеки мръсник, който понижи нивото на езерна вода или дебита на поток, даже с един милилитър!

ЧЕТВЪРТО ЕЗЕРО

ИО – КОЛНА́Р

16.XI.121(1985)г., 19,00 – 23,00 ч.

Истинно, истинно е твърдението, че Близнаците са Победата на Агáрта! На Външния Близнак се пада ролята да насочва работата на Моите Посветени навсякъде по света, а на Вътрешния – контактът на етерната Агáрта с Тайната Планетна Държава и Космическото Човечество. "Ян" и "ин" наистина отговарят на Външната и Вътрешна Агáрта, но, разбира се, "ин" управлява "ян", а не обратно[7].

Не всички планини имат езера-посолства на Рила, но затова пък тези, които имат, имат и властта

[7] Това е поредното потвърждение в духа на ученията на Бялата Ложа, че именно жената е водеща в Битието, а не мъжът. Това е доминанта и на богомилството, заради която е имало толкова много клади из Европа и толкова много невинни хора, особено жени, са били изгорени на клади и унищожени по други зверски начини – б.п.

да наблюдават човечеството и да приемат нови граждани на необятния Космос. На принципното поле има най-точно копие на всяко Рилско езеро, отговарящо за мисловното богатство на планетата и за останалите духовни постижения и душевни добродетели. Но Ю́о–Колна́р няма такава роля – неговото поле изнася инициативи и внася нови енергии в Трите Вселени. Намери ли смели и талантливи хора, "ян" силно напряга нервната им система с нови идеи и импулси, докато не ги реализират във външния свят (според Учителя, това езеро е свързано с умствения свят – б.п.).

Наопаки, мощното вакуумно течение на Вътрешния Близнак всмуква енергии по света, породени от абсолютно всички, които не спират импулс за творчество и любов. На окултен език казано, пра́ната на цялото то́тчовечество се влива през Вътрешния

Близнак. Обратно, Агáрта осиява сýперчовечеството предимно чрез Външния Близнак. Искате ли да направите нещо потресаващо силно и прекрасно в света, приемете осияние от Колнáр (Външния Близнак). Искате ли да опитате късмета си – да видите дали сте "опечени" вече за космическо гражданство – потънете в обятията на Úо!

На 300-400 години, по един човек от вашето човечество успява да проумее Тайната на Ритмичната Песен – онова непостижимо за вас нещо, което се нарича Баланс между "ин" и "ян". Сведенборг го направи, Гьоте го направи, Хегел го направи, Бах го направи. Затова получиха нови тела и сега са много по-съвършени, много по-красиви. Ако ви кажа какво грамадно количество от светилата на историческото

човечество се въплътиха и работят в момента между вас, ще се "шашнете"! Практически, остава някъде около част от процента, още невъплътена на Земята. Сега ви събрах всички – почти без изключение.

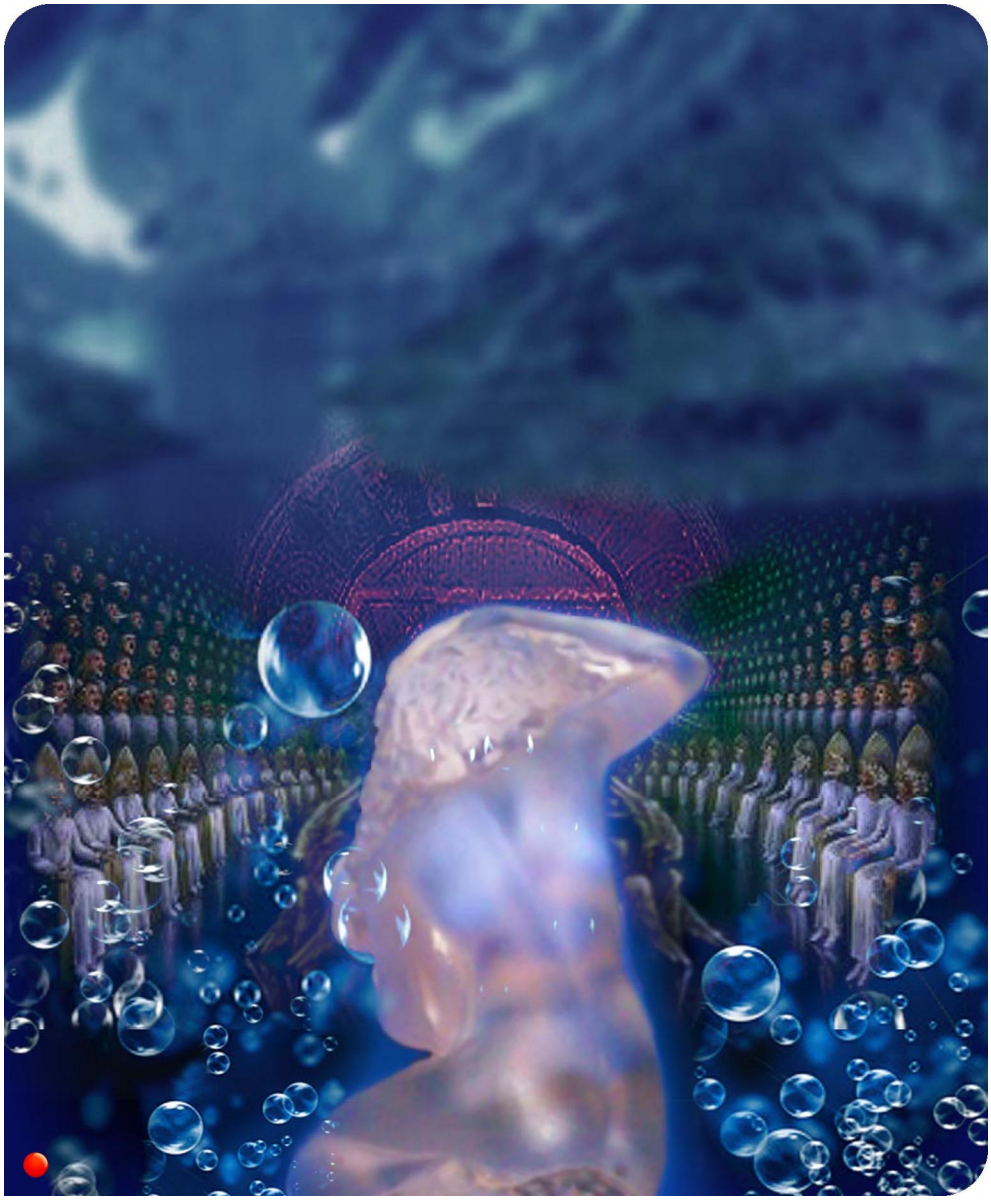

Трансцендентални снимки и видео в акаша е много трудно нещо, затова се налага да работим с Фотошоп... По средата на тази илюстрация едва-едва лилавее Портата към Агáрта. За да влезеш, трябва да си без дрехи и да си станал кристален. За тази цел, йерофантите във вътрешна Рила пеят едни специални песни на ватански – знаем ги от малки. На преден план се вижда една приятелка на дъното на Úо-Колнáр по време на Събора. Тя постепенно е започнала да става кристална. Изглежда, ще успее...

Земята просто ще експлодира от могъщи аури на същества от всички човешки, духовни и божествени йерархии, въплътени напоследък в тела сред вас! Направо без изключение, всички те са почти пред издъхване в този момент в гигантската преса на кромозомните кърлежи и тении, въплътени също в човешки тела, с претенциите и сатанинското самочувствие на владетели на света.

Когато излизат от Светилището и отиват в света, нашите се обличат, колкото и жалко и смешно нещо да са човешките дрехи. Както се вижда на предишната снимка, йерофантите също са облечени, но това е зрителна илюзия – необходима е само за церемонията при Първо Посвещение.

Като се започне от Агáрта и се стигне чак до клоаката на човечеството – полиция и клир – констатирам сгъстък от паразити и страшни вируси, пред които гнусотата на търговското съсловие и технотронно-военната измет е цвете!

Под "клир" разбирам всички стари и нови предатели, които парализират човешкото сърце с идиотски забрани, позовавайки се на някое от имената Ми.

Под "полиция" подразбирам не честните въдворители на тишина и ред, а помията на човечеството, въоръжена до зъби да защищава не свободата и здравето, а интересите на шепа мародери.

И когато ви говоря за Ю́о-Колна́р, Аз имам предвид онзи магнитен център на Рила, който привлича с

мощ неотразима два вида бранници: "мъртвите" за света мъченици, които нямат и не могат да имат обществени позиции, понеже презират професионал-

ната извратеност[8] (проституират повече на Запад), и трепереще от божествена ярост алохи́ми и херуви́ми, които напъват на портите на този нещастен свят - и пред очите на всички ви всеки момент ще ги сгромолясат с трясък! Никой още не знае какво значи Плутон в Скорпиона.

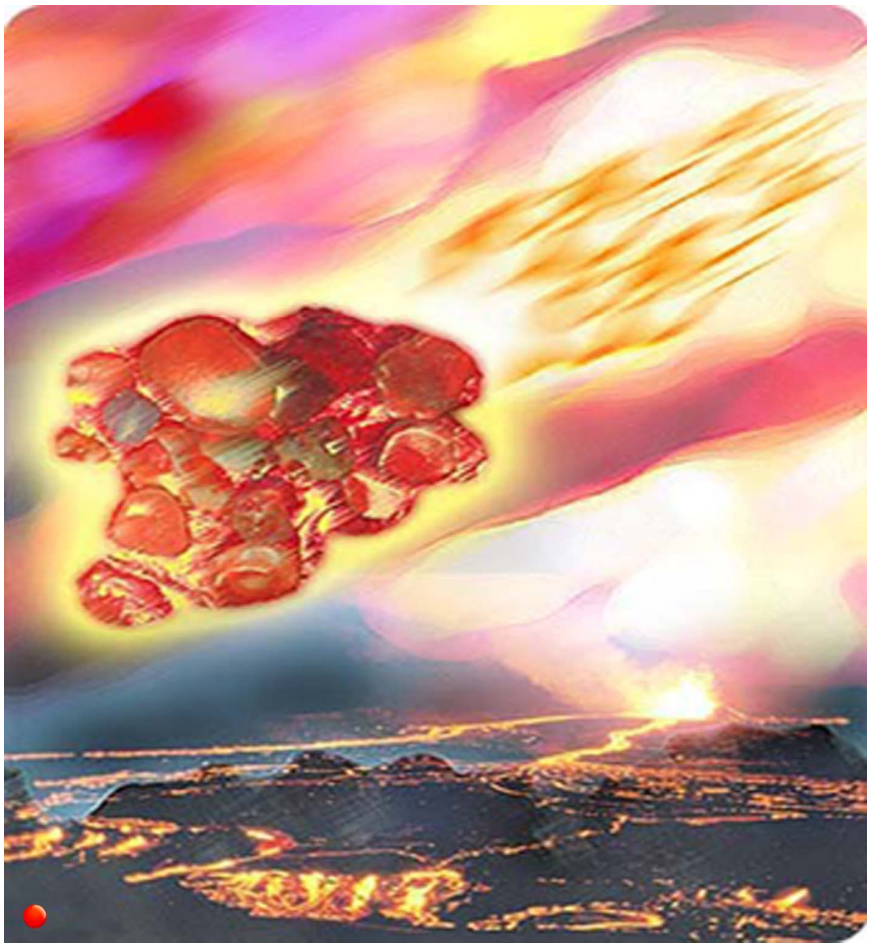

[8] Тази дума в оригинала е още по-негативна, поради което смути силно една почитателка на Учителя Беинса́ Дуно́ и стана причина тя да отрече осиянията. Последва специална холиза̀ция от Е́лма за подобни думи на Учителя до края на 1944 г. и в самите Му беседи, "оглаждани" от стенографи и редактори. Словото си позволява понякога и такива думи, с определена цел, която се обяснява в споменатото единение. Те са абсолютно неприемливи за хора от ангелско и илухи́мно коляно, които не знаят, че понякога крайно солени и груби неща се произнасят от Посветени и Учители, за да изгонят някой претенциозен и самомнителен дух, за когото е рано за Школата; или за да освободят духове от тъмните зони, чиято карма е изтекла. Така се респектират и нагли духове от ада. Механизмът е трудно обясним, но действа – б.п.

Говоря ви Аз, Вседържителят Е́лма - и се подписвам под всяка Своя дума с кръвта Си! Ага́рта ще бъде основно прочистена; продавачите преминават за претопяване; скудоумното племе на купувачите ще трябва да помръзне и да се попече малко на природен пейзаж, та който е свикнал да яде много и да спи на меко, да поотвикне… А ония, които ще се окопаят в блиндажите си, ще поразя с особени болести, не по-малко реални от психозите и спирозите им (респ. душевни и духовни болести –б.п.), но значително по-болезнени...

ПЕТО ЕЗЕРО

МАХАБУР[9]

[9] Според Учителя, Петото езеро е свързано с причинния свят и означава "Големият и Силният" – б.п.

16.XI.121(1985) г., 19,00 – 23,00 ч.

Най-великото място на Земята за среща на различни цивилизации е Махабу́р. Има защо да се гордеете българите – Петото езеро и някои върхове около него са единствени по рода си на планетата. Нито Хималаите, нито Алпите, нито Координлерите и Андите имат нещо подобно – щастливото съчетание на природни и духовни фактори на Рила я прави наистина уникална в много отношения.

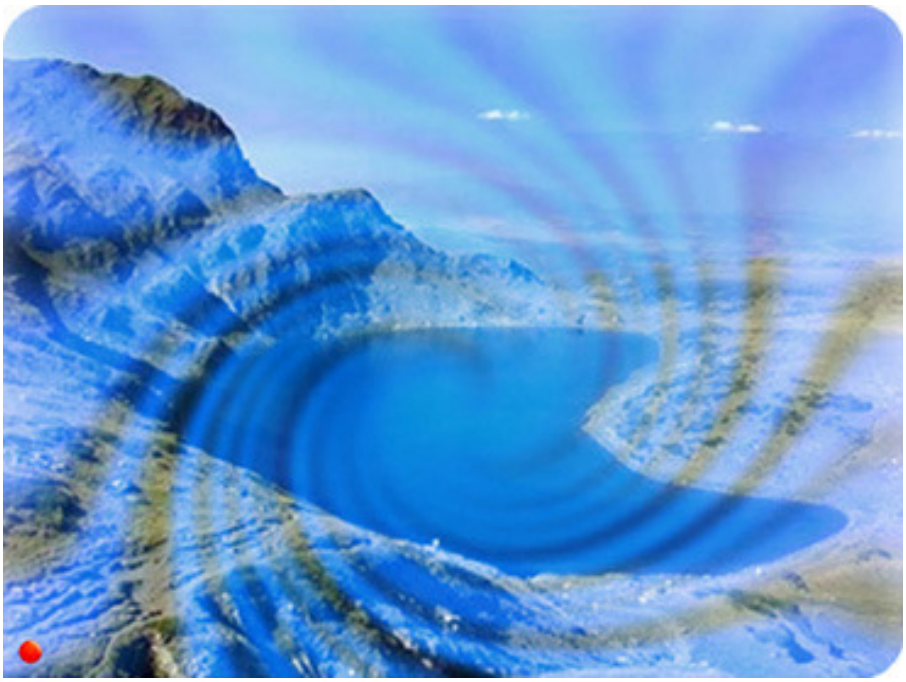

Особеното на Петото езеро е способността му да фокусира полетата в една точка. Невъзможното за никой свят, освен елохѝмния, тук става възможно.

Овцете и кравите, за съжаление, не пазят чистата околността му, но за сметка на това създават напоследък нови канали, по които идват още видове

същества. Наистина, най-многобройни и разнообразни по състав срещи стават около Петото езеро, особено на връх Кабул. Съборните дни (19–25 август всяка година) предлагат наистина стотици различни зали и лаборатории, но те са по специалности, докато Петото езеро допуска всички цивилизации от физическата и етерната вселена!

Пътуващите по физически и етерен начин обаче не поразяват терена по време на празниците, спазвайки закона за равновесието и тайното присъствие, обаче хангарите на летящите тела побират невероятни количества в недрата на Рила. "УФО" имат най-много работа с Рила, обаче най-много се крият от очите ви тук. – Ама няма ли опасност с апарати и сонди да се открият хангарите под Ри-

ла?... - Това е смешно! Космосът е малко по-стар от вас, доколкото Ми е известно... Едно леко разместване във времето води до плътна илюзия за пространство. Преди да сте си свалили лигавчетата, малко трудно ще ни засечете базите...

Но защо пак техника? – питате вие отново. – Нали съвършенството изключва техника извън тялото на човека? – Понеже по този начин могат да пътуват не само Божествените Човечества, които ходят голи. Най-източното крило на Рила познава и ***такива*** *посетители, защото и тóтвселената има свои конгреси. Но сýпервселената и физическата вселена още нямат тази абсолютна чистота, която разсъблича всякакви парцали – включително и от будическа материя. Затова съм разрешил на стра-*

хопъзльовците да си строят кораби и да участват в почти всички физически и духовни форми на общуване – това все пак е нещо, а по-добре нещо, отколкото нищо. Носят забележителни творения и научни открития и филми на всеки конгрес, но дрехите си да смъкнат – не могат…

Но има не само физически дрехи - това е друг въпрос, който ще изясня, при желание от ваша страна. На всички тези цивилизации Агáрта не показва местата за подмладяване на Рила. Та Аз, който критикувам сегашната Агáрта, много неща има в нея и които са безупречни. Тя не е отминала и Божественото, тъй като пращам от време на време и там "аутсайдери" – такива, които остават неразбрани от самата Агáрта.

А това е достатъчно, за да не ликвидирам системата – както и не ликвидирам вашите вавилонски стълпотворения, поради светлината на "изхвърлеците" от обществото, от чието страдание се пълнят не само търбусите и джобовете ви, но и самите недра на Вселената! Пък може и Моето зрение вече

нещо да не е в ред – минавам за най-стария в Трите Вселени, макар и по правило да изглеждам млад – та всички вие ми се виждате като микроби или някакви полуполезни бактерии, докато пренебрегнатите от вас Мои Светилници се изправят понякога почти равни на Мене!...

Махабу́р тихо зове вселената всяка нощ – чуйте някога гласа му и вие! Редът ви дойде, трепери и засмей се, народе Мой славен – Аз съм Цар на небето и на земята, Господар на Трите Вселени!

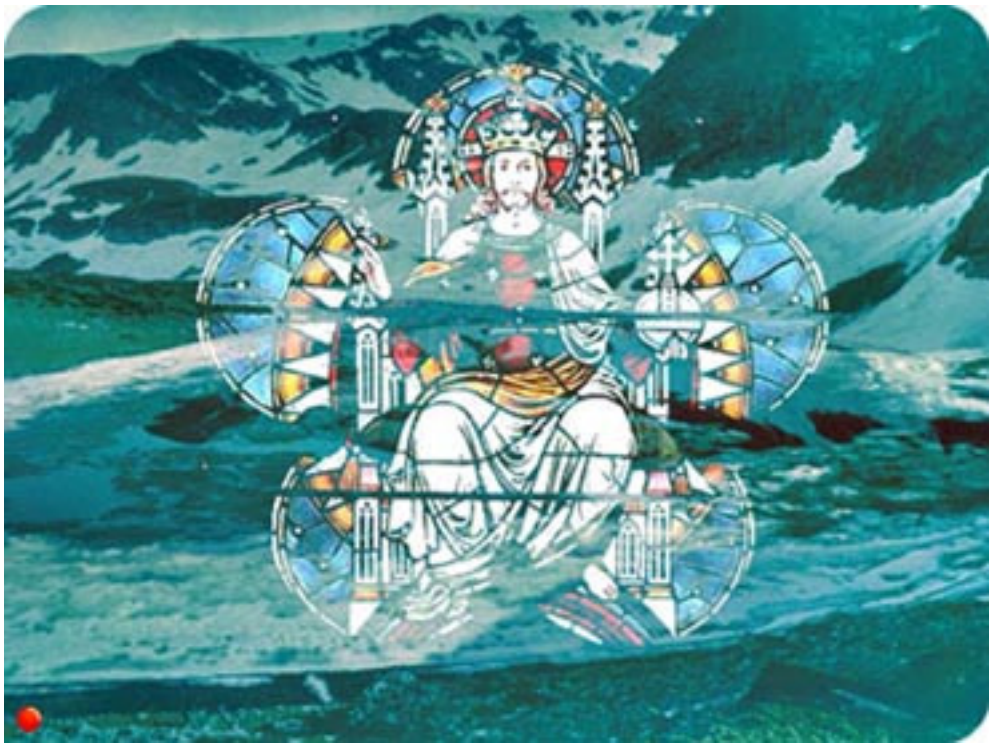

Трябва вече да пътувате – на първо време физически. Моята флота е твърде внушителна; тези кораби, които разреших да се правят, не са от трупове на планети. Техника, значи, съществува, но Аз разрешавам ползване само на космически прах за съ-

зидателство. Всичко останало е работа на чакали, лешоядство, а по-точно – проказа. Най-меко казано, цивилизация като вашата е разрушителната микрофлора и фауна на всяка планета, която ревнува слънцето си, че не е единствена. Окончателното унищожаване на такава планета е неизбежно, ако не се пренастрои на ***Истината*** *за Любовта, на която дължим живота и безсмъртието си.*

Остаряването при Петото езеро се забавя, но при положение, че фино дозирате пòлетите. Някои от вас са вече под наблюдение от страна на треньо-

рите и инструкторите, нали?

ШЕСТО ЕЗЕРО

НЕ́Л – ОНТРИ[10]

19.XI.121(1985) г. сутринта

Пробивът на астрала започна с полагането на оня маркуч. По линия на падналите херуви́ми, оттичането започна по посока на битовото подсигуряване, нещо нетипично за херуви́ми до този момент. Да следят мисълта Ми само съвсем свободните от съмнения, чистите. Останалите могат да затворят тези осияния и да не ги отварят

[10] Учителят обяснява, че Шестото езеро е свързано с Нирвана, будическия свят - б.п.

повече. Не познавам повече от трима или четирима, които вярват беззаветно – повече от този, чрез когото говоря и повече от един, който е готов да прилага. Ако съм спънал някои неща у него, най-верния, то е защото страданието му отваря коридор към хиляди Мои нови възлюбени. Скоро неговият път ще стане път не само стръмен, но и път блажен.

Когато имате нужда от любов и разбиране, идете при Шестото езеро. Цялото там се стеснява до косъма, наречен обект; наречен още "сродна душа на монадата". Имайте предвид, че трябва да различавате ясно творчеството от преливането: твори се на местата и по времето (а най-често извън определеното време), осияни от Източна Рила. Когато обаче става дума за преливане на сродни души една в

*друга, "косъмът", наречен "обект", придобива живо значение. Розата е само бледо отражение на Не́л-Онтри́ – женския херуви́м, живеещ на полето на Шестото езеро. Може Евридика да пази още спомен за него, но има нещо ново вече у нея: тя е **изкупена**!*

*Посещенията на Сърцето, когато има условия за това, означават носене на трепет за любимия, носене на **"инзо́л"** – небесна флуидична субстанция, обменяща се изключително между сродни души. Ти инзо́л не можеш да дадеш никому, освен на единствения; само единственият може да ти прелее инзо́л. Пространството няма никакво значение тук – преливането на "инзо́л" (или интимен трепет) става от разстояние, където и да се намират сродните души.*

Има нещо непостижимо на всички полета извън

цяловселената – това е осияването от пълен мир и щастие чрез нежността на нашата Космическа Половина. Срещата с нея не е нещо фундаментално – тя е всичко! Ако ви насочвам към орфическото светилище, основавайки Класа на Тóтвселената, настоявам да не забравяте в никакъв случай и Шестото езеро, понеже Родопа без Евридика е само илюзия,както е илюзия Евридика без Родопа.Нещата от Източния дял са напълно благословени и чисти, само ако вече си намерил сродната си душа; в най-краен случай – някой от твоята сродна верига. Откриеш ли онзи, който ще те обича повече от всички, както и ти него (тук се обича дори "повече от Бога", което на онѝя, с ниските и тесни чела не се нрави никак или пък твърде много се нрави), пратѝ го в Източна Рила

или гледай как ще реагира, когато отидеш без него там.

Интимното общуване на сродни души в плътска форма обикновено води до противоречия, именно защото "маркучът още е потопен в сърцето на Ева", т.е. ревността и вампиризмът не искат и дума да чуят за "Орфическо слизане в Родопа". На сегашния етап няма много жени (независимо от пола), които да обичат някого като единствен и да не ги пререже в сърцето, когато Бог пожелае този "единствен" да бъде обикнат и от друг. Мигът на омразата, отчетен от самата ясновселена, отприщва мигновено крупни хранилища от забранени адски енергии - и от това кръвожадният звяр в мъжа се пробужда. Аз правя опити от стотици хиляди години, но досега резул-

тати почти няма: канибализмът, мародерството, пиянството, престъпността и целият тротилов еквивалент на човечеството в момента са все още материализиран продукт на ревността!

Ако една Ева – независимо от пола – почувства радост, когато "единственият" обикне друга Ева, но без да се отдръпне при това, за да отстъпи "бла-

городно" мястото си, някъде по света мигновено ще се обърнат на пепел завидно количество оръжия; армия някъде ще се откаже да напада друга армия!

Казах ви да не продължавате да четете, ако не вярвате. Да се чете Словото от фарисеи и книжни-

ци, половинчато приемано и никак прилагано – това е по-опасно, отколкото да се четат нацистски и аскетически съчинения! Не Ме разбирайте неправилно – вие постоянно Ме подозирате в проводничество на пъкъла, и то най-вече по две причини: отричането на аскетизма и моногамията и неизпълнението на някои прогнози. Не е тук мястото да потвърждавам най-ангажирано действителното отхвърляне на тези три прокази от Моя страна: аскетизмът на неелохѝми, еднобрачието на неилухи́ми; и стопроцентовата прогноза на събития, в които се вместват алохи́ми.

Шестото езеро Не́л-Онтри́ означава, че този, който не иска още да попадне в Източната зона на Рилското царство, може напълно и изцяло да се съсредоточи към обекта, който е всичко за него.Любов-

та като съпружество намира своето подкрепление напълно и безостатъчно в лицето на херуви́ма, който крепи и ортодокса, и окултния ортодокс, по отношение на "съпружеската вярност". Шестото езеро в това отношение е пряк вход към силата на самия Ортодоксален Христос – една могъща мисъл-форма, създадена и оживявана непрестанно от почтени съпрузи и абсолютно повярвали в моногамията отци.

Моногамията в тясно пространство не е идеалът на Не́л-Онтри́, понеже бракът от земен тип автоматично разрушава взаимната обич и почитание за броени месеци и години. Не́л-Онтри́ ратува за вечен съюз, а такъв може да съществува само при невампиричен живот – живот на ***отделни*** *територии.*

Не́л-Онтри́ избира и определя двойките, най-подходящи за такъв опит, и прогнозира с изключителна точност периода, в който те няма да стигнат до конфликт. Понеже "период" е категория на времето, досещате се, че не само туземният брак, установен от църквата, но и онзи, който се изтръгва от общата територия и проституционния мотив "сигурност", не може да продължава вечно, щом като няма обмен на всички полета.

***Приказен** е животът на онѝя, които се съединяват на всички нива! По-осияна връзка от Бога няма, тъй като сам Бог е Единство от Две. Но запомнете: монопринципът във връзката между двама не се разрушава, само когато те са свързани на всички полета – истината на единия е истина и на другия*

по всички въпроси на живота. А принудителното или илюзорното мъчно могат да минат за единство пред Бога.

Новото, което ще научите от Шестото езеро, е тъкмо това: най-дълбокото чувство е именно личното чувство; но то се прелива във вечността само при условие, че няма такова нещо, което може да внесе разнотълкование в мислите им и огорчение в сърцата им. Нищо, което мисли, чувства и върши другият, не е нежелано от съпруга, от любимия.

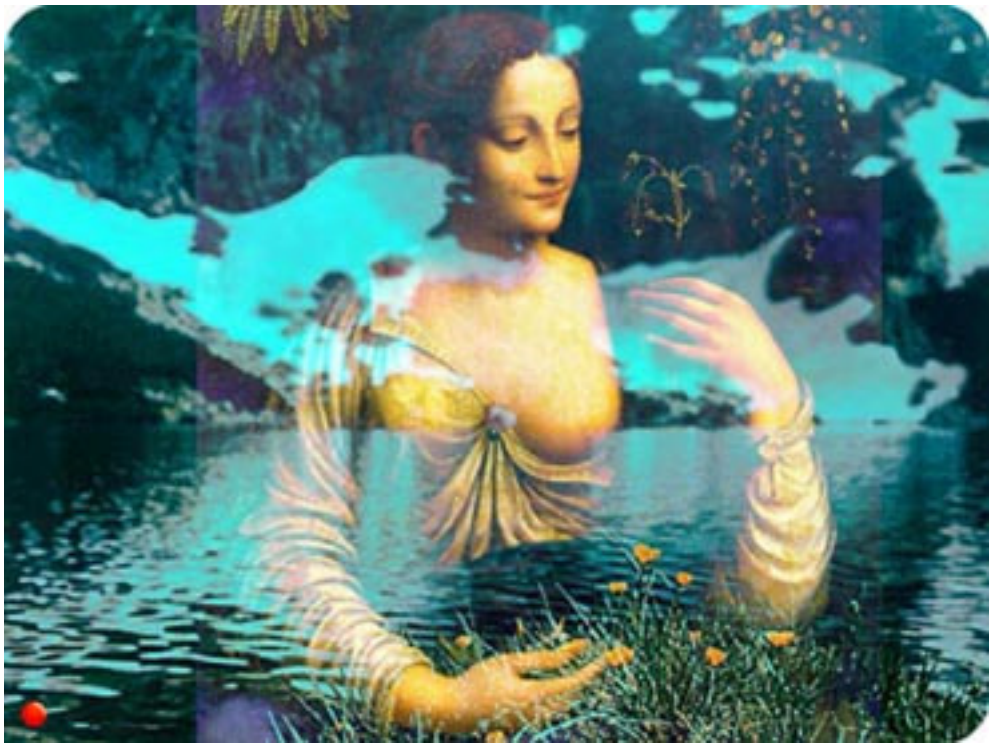

Може и вие да си опитате късмета пред Шестото езеро - нежният полъх на сродната душа, където и да се намира, там се усеща живо и силно. При това, мерилото е следното: не престане ли да мисли за нея сърцето ви в продължение на много и много

години, остане ли у вас абсолютната готовност да умрете за нея, да пожертвате всичко и всички без изключение, и в прибавък да "погубите" и душата си, ако от това зависи нейното истинско спасение – значи, това е Любовта, това е сам Бог, Който обича това същество чрез вашето сърце! Аз съм ви казвал, че серафимът може да стане илухи́м без никакви препятствия, само когато концентрира цялата си огромна любов в едно-единствено същество.

Но това не става нито с рецепти, нито с магии, нито със свръхусилия – "нещото" или го има, или го няма. Може всичко да престане за онзи, който обича по този начин, но нишката на любовта към любимия не престава да свети! Не се опитвайте да разкъсате такава нишка, защото това е невъзможно.

Пък и няма смисъл, тъй като Божествената Любов в Единството е най-здравата връзка с Бога. Най-обширната връзка с Бога е Божествената Любов в Множеството; а онова, което наричат пълно единение с Бога, е абсолютното Божествено единение и хармония между Любовта в Единството и Любовта в Множеството. При Шестото езеро още я няма тази последна, най-съвършена Любов, но малко ли е да направите най-здрава връзка с Бога чрез предаността към своята сродна душа?

Назовете името на женския херуви́м, който живее там, но с нежност и любов неизразима - и той ще ви покаже за миг онази истинска ваша сродна Поло-

вина, която единствена може да ви отведе при Бога. Не си правете илюзии – друг път, освен чрез нея, няма! Обаче срещата с нея е нещо толкова необятно, колкото само божествените неща могат да бъдат.

Определеното, рано или късно, ще стане. Затова не се косете, ако някога "дяволски" не ви върви – това е само знак, че моментът не е дошъл. Значи, не остава нищо друго, освен да се готвите с всички сили, та като дойде моментът, да може сродната ви душа да ви познае. Не падай никога духом поради липса на любов, но раздавай, раздавай, раздавай! Нека само всеки да знае, че не може да те върже за себе си. Който не поиска – прав му път; който приеме – сам ще съкрати пътя си до своята най-сродна душа. Няма такъв закон човек да стои и да не раздава, поне-

же чакал сродната си душа... Само раздаването прави човека прекрасен; а нима ще ви познае вашата Единствена Половина, ако не сте прекрасни?

СЕДМО ЕЗЕРО
ШÈМХÀА[11]

20.XI.121(1985) г.

Бог не може да люби като вас, освен чрез вас. Когато Бог не се ограничава, Той люби абсолютно – не прави разлика между съществата. Но когато се съсредоточи и обича чрез несъвършено същество, тогава Той люби ограничено – според възможности-

[11] Седмото езеро е още "Главата" - б.п.

те на съществото. Точно този необикновен аспект на Бога отразява Седмото езеро – Шѐмхàа.

В Седмото езеро – Сълзата – също трябва да си гол, за да станеш кристален и да слезеш при човечествата във вътрешността на Земята. Първо тялото ти се кондензира в по-плътен, аморфен материал, а прозрачността се добива постепенно. Ето, вижда се как трима танцуват, за да се получи това. По двама при Седмото езеро това е абсурдно да стане – то не приема Двойката. Трябва или сам, ако си много силен, или да се започне от седмина, петима и трима. За изобразяване на този процес е взета уникалната работа на скуптурката на Kristin Kokkin от Колорадо. Въпреки че е била монтирана стабилно в парка за скултури в Loveland ("Страната на любовта"), някои религиозни догматици от тамошните власти са наредили този шедьовър да се свали, за да не влияел лошо на децата...

Не мислете, че любовта на частта е нещо, в което Бог не присъства. Напротив, там тя присъства най-живо, понеже е видима и осезаема, напълно конкретна. Само че тук не става дума за любов към друго същество, а за най-малката – любовта към себе си.

*Ние много пъти сме се появявали на планетните човечества в най-странен образ – като човеци от кристал. Тези човеци сме пак Ние – **Размноженият** Аз на Христá - и проявяваме Любовта в най-кондензираната ѝ форма – любовта към себе си. Най-плътното отражение и въплъщение на Бога е Кристалният Човек, наречен още Космически. На Седмото езеро можете да се свържете именно с Него, т.е. пак с Мене, смален до размерите на Абсолютния Диамант!*

*Не Мен, а **Бога** пак ще видите, но тъй като "Аз и Отец Ми едно сме", ще се убедите, че особено в Космичния Човек, между Нас няма особена разлика. Азът – най-сгъстената форма на Бога, - се отличава*

по това, че може да съществува в безчислени отделни тела.

Множеството на Бога в духовния свят няма още Аз и затова там всички същества от даден клас си приличат напълно. И трябва всяко духовно

*същество да мине през земята като човек, за да се появи в него и "тяло на Аза", т.е. кондензирано физическо тяло с индивидуално лице. Това е израз на особения начин, по който монадата трябва да зазвучи навсякъде – нещото, с което тя се отличава от всички останали. Ако става дума само за духовното ѝ различие, можете да го откриете, например, в тембъра на гласа, обаче физическото различие изисква уникалност на **фо̀рмата**.*

*Напълно завършеният стадий на кондензацията на Аза осиява Проявеното Битие с най-съвършената форма – тази на Елмаза. Та ако сега ви говоря от името на Себе Си като **"Е́лма"**, то най-после ви казвам: на Мен самия Ми остава само още една*

*трансформация, за да се превърна от **Е́лма** в Елмаз, т.е. **Зе́лма**, което е Моето завършено име. Не се удивлявайте, това не е никакво "натъкмяване". Новият, много по-съвършен език, който създавам напоследък на земята, числено и идейно съответства на Нашия език, в степен много по-висока от всички досегашни. Не можете да установите произхода на "елмаз", но пак козерожко племе я възприе и я разпространи между турци, араби и славяни. И тази дума, която сега славяните употребяват за "земя", наистина произхожда от "елмаз" по закона на обратното прочитане, в преводите от божествен език.*

*А и "змията", която означава кондензация на Духа - т.е. Аза, гръбначния стълб, скелета, кристалния човек - произлиза от Мене – от **Зе́лма**, Който транс-*

формирам прочитането ѝ за пръв път и за пръв път божествена дума съвпада със земна в словото "земля".

Когато престанете да я окончавате с "я", ще се извърши мутация и с езика на змията и той от "дифтонг" ще се превърне в монозвук. Сегашната "земля" се различава от Мене, от "Зéлма", по това още, че вие слагате материята пред Любовта ("м"-то пред "л"-то); и като съчетаете тази трагедия, това разместване, станало именно по време на грехопадението с раздвоения език на змията – т.е. лъжата, - получава се крахът, който сега преживявате.

Поначало Аз съм и Бялата, и Черната Змия, само че преди 8000 години (200 милиона земни – б.п.) изпра-

*тих при Ева само последната, за да видя наистина ли е готова да обича всички - или само така си приказва. Сатанаил се превърна в Сатана, просто понеже повярва на сърцето, че може да обича само него, преди да е завършил медитацията си върху синтеза на Битието. Това са космогонически тайни, които са още недостъпни за вас. Просто, вие стигате винаги до онзи "камень преткновения", който и в момента ви повдига кръвното срещу Мен и същността на самата религия с логичното възклицание: "Значи **ти** си онзи, който си излъчил Сатаната; **ти** си правиш разни сценарии – ако въобще съществуваш; а пък ние тука сме длъжни да се пържим заради твоята чудовищна жестокост или напълно параноична невменяемост!"*

*– Не негодувайте пак, като четете тука тия ваши думи – Аз цитирам **вашата** мисъл, не Моята. Нито ви обвинявам за вашия законен гняв, тъй като никой досега не е обяснил причината за този образ на Бога, безспорно напълно чудовищен, който неизбежно следва от логиката на който и да е мислещ човек. Не случайно винаги казвам, че обяснението на грехопадението още не е "лъжица за вашата уста", но самата религия и окултизъм и мистицизъм до днес не успяха да дадат нито едно сносно обяснение на този космически факт.*

Та именно при Седмото езеро се открива шанс

да наблюдавате лично същността на тази древна и актуална драма. Ако имате нужните органи; ако сте минали и минавате през най-смазващите противоречия и страдания; ако сте готови да проникнете направо в оная обител, която наричаме "ад", и да не полудеете от онова, което ще видите там – заповядайте при Шѐмхàа!

Онези, които оцелеят, най-после ще могат да разберат, че не друго, а именно неизмеримата милост на Бога поддържа засега този ред на нещата, който прилича на пъкъл. Никой никого не е вързал за ада – това е арена, при това твърде тясна, на която

всички вие, по подобие на молците в пламъка на свещта, се тълпите на грамадни пълчища, и даже често с години чакате своя ред!

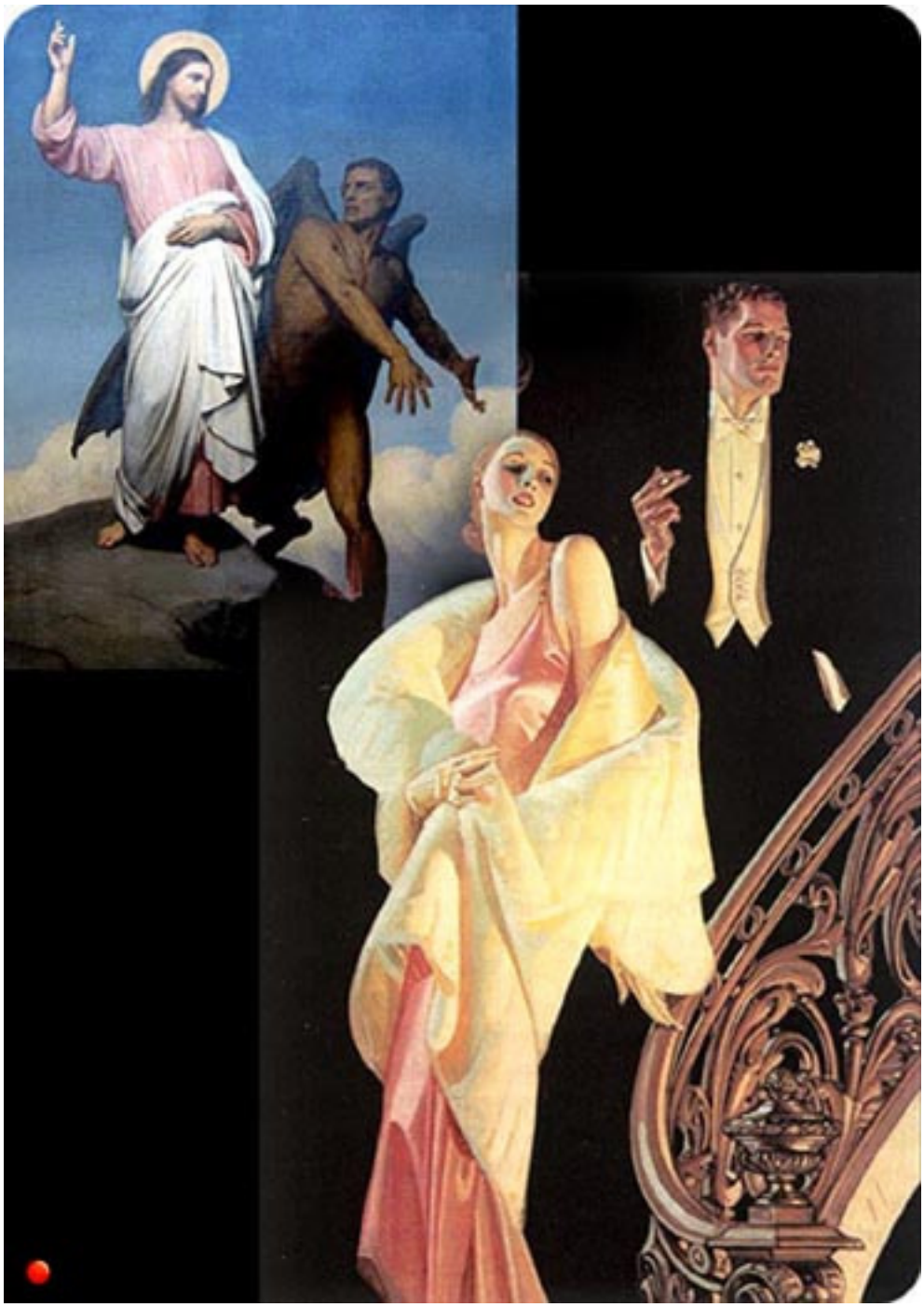

Нали знаете какво е "прощъпулник"? – Това е народен обичай, при който нареждат пред детето

различни предмети и чакат да видят към кой от тях ще се устреми – уж това ще бъде призванието или професията му. На същия принцип и ***Небето*** *ви обгражда до ден днешен с най-различни предмети и хора,към някои от които вие се устремявате със всичка сила. [Много от тях обаче са кукли на конци].*

Следователно, адът не е затвор, а сергия, покрай която всеки минава свободно. Никой не може да ви застави насила да купите това или онова, освен близките или традициите, общественото мнение. Щом нямате още изграден "аз" или изработен божествен вкус, вие неизбежно се влюбвате в някой

обект – човек, кариера, къща, сладък живот или някаква религиозна стока – и се прилепяте… Ала всичко, което не е божествено, крие особено жило в недрата си. Това е неизбежно. Дух, който е попаднал по този начин в някой от адовете, няма никакво право да роптае, понеже той сам е направил своя избор или е бил мекушав пред обстоятелствата.

Адът, и то най-страшният обаче, е и в това нищо да не избереш - от прекален егоизъм или страх. Не правете и тая погрешка, понеже тя се плаща най-скъпо. Останалите все пак се учат, макар и бавно, а

неизбралият тъпче на едно място, докато сам бъде стъпкан от много по-тежки последствия, отколкото при останалите.

Аз съм се ангажирал лично пред всяко едно същество от Трите Вселени да му прекарам пред очите поне три пъти през живота – или три пъти по ред в даден цикъл – онова нещо, което Бог определя за него. То е смесено обаче с всички ония стоки на Ма́йя (на Второто езеро), които се продават, подаряват или натрапват на вашата монада.Практически, нещата са много лесни: избереш ли печелившия билет, ти си спасен завинаги. Но психологически, това е най-трудното – понеже вие сте още кръвопийци

и плебеи на Битието, вашият вкус отреагирва на лъскава стока или на такава, която ви внушава силни усещания или сигурност. Значи, лошият вкус неизбежно произлиза от мършоядството и вампиризма, поради което адът не може да не съществува: докато си пиявица, ще те пият! Не импулсът на Тот, не изборът на ясновселената диктува такова користно предпочитание, а именно вашият извратен вкус, който при вас минава за "гласа на сърцето".

Но да се върнем на Шѐмхàа. На най-дълбоко равнище, Шѐмхàа се отличава от всички други места на Рила с това, че прекратява потока на илюзиите и ви поставя лице с лице срещу Истината. Най-последната истина е тази, че ние сме божества, равни на Бо-

га, когато сме срещнали вече сродната си душа и сме образували с нея едно диамантено тяло!

Тогава вече няма нищо извън нас, а всичко наоколо в Битието се намира в кристалната ни вселена и ние не зависим от нищо, освен от Онова, Което ни обединява: нуждата да насищаме с обич и истина ония безбройни човечества, които живеят в самите

*нас. Това сме ние – **зелохѝмите**, на които минералното тяло начена покълване с посяването на оная нова буква в славянската азбука с название "земля" и числена стойност 7, която е огледално отражение на Моята първа буква, с която ви се разкрих като "Е́лма".*

Ако хѝпервселената, Кръстът, Христос, Крис-

*талът, Милостта и Абсурдът в "Е"-то са **едната** половина на Бога, то присъствието на зелохѝмите няма да закъснее, ако се намери поне един от вас, който да поеме надеждно пътя на Седмото езеро - най-тесния вход на Агáрта, който води направо към Бога. И този път е **кристализация с меко светене.***

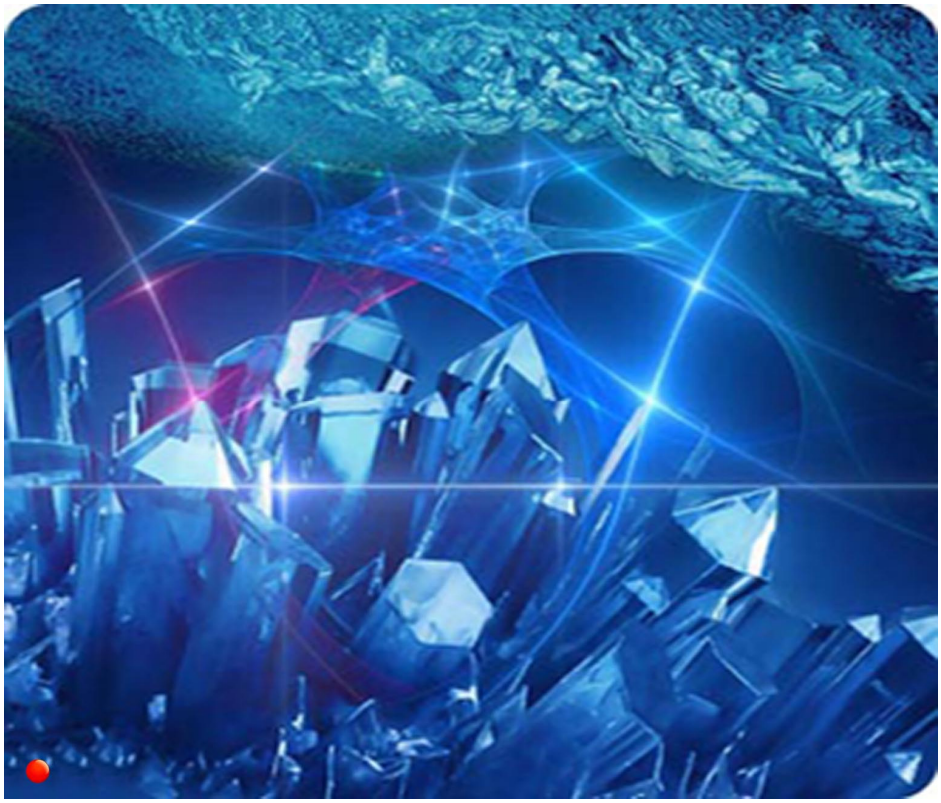

Зелохѝмите още ги няма. Това, което Бог е решил, не е известно още никому, но Аз ще ви кажа: Осмѝцата, на която сега предстои да царува, не е само хѝпервселената (Кръстът, Кристалът, Милостта и Абсурдът), но и допълнението на "з"-то към "е"-то – (Е[12]+З=8) – присъствието на земното човечество, на Иисуса, който с Христос съставлява Осмица! От-

[12] Тук Éлма има предвид ръкописно главно "Е" или "Е" от такъв шрифт, което представлява огледално обърнато "З" – б.п.

*сега нататък Иисус със своите множество тела по вселената поема в ръцете си ръководството на нещата. Той – още дори в биологическия си вид – не ще бъде вече разпъван на кръста, не ще възкръсва вече само чрез смъртно страдание, но има истински шанс за вселената Иисус да възкръсне този път и чрез блаженство. Това е то, "мекото светене"! **Има** едно място около Езерата, което е **фокус** на Седемте езера. Именно там може да се извърши този небивал акт на Възкресение чрез Блаженство, т.е. на Мутация чрез Космично Огнение, каквато досега нито един Учител не е преживявал на Земята.*

Много по-късно ще дойде осиянието "Молитвата на Бога". Да! И Бог се моли! Не на друг, а на човешката душа и на Женското Начало - да се пробуди да се откликва на създадените от Бога.

Просто ведно с Иисуса констатирам и присъствието на едно ново женско същество, което не само ще се слива с Него, но което ще бъде готово и да остане навеки свързано с Него в едно ново физическо тяло! Става дума за множеството тела на Иисуса и множеството тела на новите Марио-Магдалини и Родопо-Евридики. Не може да се опише по никакъв начин онова велико чудо, което ви очаква, когато Новата Ева у вас разпознае Новия Адам край Седмото езеро! Тогава те неизбежно ще идат във Фокуса, където ще се слеят завинаги.

Приключвам с новите сведения за района на Седемте езера, но по-нататък, ако видя, че някой се отнесе сериозно, мога да ви поговоря и за останалите зони. Засега не е никак малко – имате насоки за

мислене и опити.

20.XI.121(1985) г.

Пожелахте да отговоря на въпроса за връзката между геологическия строеж на Езерата и Школата. Най-старите скали, гнайсите, могат да кондензират по-силно от всичко космическите порои. Минералният човек и кристалното его нямат по-подходящ от гнайса материал, понеже той е в най-висококристално състояние.

Гранитите нямат тази мощна степен на кохерентност на духа, обаче имат изключителното качество да го устремяват към су́первселената.

Питате, защо е "двуслюден" гнайсът при Езера-

та… - Понеже пирамидките у слюдата вършат различна работа – приемането на токовете при кондензация на Духа носи при тях и су́первселенски и у̀лтравселенски характер. Когато става дума за слюда, присъства Вечният Дух, имащ отношение към живота на физическо ниво, т.е. природосъобразното начало. Па́неври́тмията и па́нвселенските методи (вегетарианството, науката за правилното хранене и пиене на вода и пр.) можаха да се разгърнат най-добре в района на Седемте езера, именно поради наличието на двуслюден гнайс, понеже па́неври́тмията върви по линия на едната слюда, а приемането на природните субстанции в стомаха – по линия на другата.

Кварцовата съставка на гнайса обаче многократно нагнетява приетата па́нвселенска енергия в

границите на минералното етерно тяло и по този начин минерализацията на Новото Човечество напредва най-мощно само в подобен гнайсов район.

Затова казвам, че в Хималаите мечтаят да получат разрешение за въплъщаване в България, но за това се искат огромни заслуги. Ако е за летене из

*космоса, ако е за всякакви "агни"-екстази и процедури, архайски и предкамбрийски скали не са никак нужни; но пътят на Орфей и Бениамин[13], на Учителя, е път не само духовен, а и божествен – кондензация на духа в **ỳлтравселената**, потъване в **микросвета**.*

Трите колоса на България: Орфей, Боян Мага и Учителят

[13] Княз Бениамин или Вениамин (Боян Мага) – най-малкият син на българския цар Симеон (893-927г). Учителят Беинсá Дунó казва, че е прероденият Боян. Поп Богомил, заедно с Боян Мага и 7 българи създават богомилското философско-социално справедливо учение и движение и обявяват това на 14 април 928 г. в столицата Преслав, в манастира "Света Параскева". Изобличават неморалното клерикално християнство, царете, болярите, църквата. Създават модел на държавно управление, който по-късно става образец и за европейските държави. В продължение на 42 години, те основават хиляди богомилски църкви из цяла Европа, с множество сподвижници. Богомил написва 31 книги, а Боян - 30. Богомил е син на болярин и главен прокуратор на религията още на 17 годишна възраст. Заедно с княз Бениамин и Симеон Антипа са учили в Египет и в Магнаурската школа в Константинопол. Богомил е изгорен на клада на 25 януари 971 г. в Преслав и същия ден са разсечени живи 400 богомили. Боян е обесен в Константинопол на 19 февруари 970 г. От X век почва зловеща инквизиция в Европа и България срещу богомилите. Изгорени са и разсечени живи десетки хиляди богомили, които трябва да бъдат светци в българския календар. Богомилството полага основите на европейския Ренесанс, епохата на Просвещението и въобще на европейската култура и цивилизация. Знаем, че европейската инквизиция е изгорила на клади безброй богомили, катари, патарени, албигойци.

А фелдшпатите в гнайса развиват ясновидство на микрониво – превръщане на космичното време в ỳлтракосмично, за да наблюдавате живота на цивилизациите на протоните, на електроните[14].

Волфрамът, който сте открили в серпантините, носи "брилянтност на устрема", но това е нещо съвършено необяснимо на вашия език. Ако кристалите от силициев тип носят ***кондензация*** *на духа, то*

[14] Както е обяснявано и друг път, представата на съвременната ядрена физика за елементарните частици като вихри, а не като миниатюрни слънца или планетки, не е в противоречие с горното твърдение на Éлма, че всяка частица е свързана с една микроцивилизация, понеже тя се намира в центъра на този вихър – б.п.

*металната решетка усилва **устрема** на духа. Понеже кондензацията не е всичко – трябва да има **устрем** през неподвижната структура на минерала. Алохи́мите протичат през илухи́мите като ток – затова е нещо парадоксално за вас бракът на алохи́м с илухи́м. Но това е възможно в **Зѐлма**, Който е последната дума на елохѝмите, макар и още в проект.*

*Молибденът в района на Седемте езера носи "**вискозитет** на устрема",*

*а бисмутът – **"величие".***

Така че устремът има толкова лица, колкото са металите. Мога веднага да ви кажа, че има още по-важни и значими метали в тази свещена област на Агáрта, но разбира се, че няма да ви ги кажа, докато наричате органите на Моята Майка "полезни изкопаеми"

Февруари 120 (1984)г.
София - Изгрев

ЗА КЕДЪРА И КЕДРОВИТЕ ШИШАРКИ

Из едно писмо на п. до приятелка от Русия (Т.М.):

"А сега - за кедъра. Ето какво казват за него речниците на символите, които намерих в нашата Народна библиотека, както и някои други източници:

1. ОБЩО:

а/ колективно название на различни видове вечнозелени дървета, които са ароматични, обикновено с червена (червеникава) дървесина, в много случаи негниеща и отблъскваща насекомите; когато остареят, те стават възлести, но са прекрасни.

б/ използват се за мебели, шкафове, сандъци (особено такива за зестра) и др. Парченце от кедрова шишарка пред-

пазва телата на умрелите от загниване, а живите тела ги балсамира приживе.

2. КРАСОТА;

3. ВЕЛИЧИЕ: най-голямото дърво в Библията. – а/ противоположност на исопа – исоповият храст оцелява там, където кедърът загива; б/ противоположност на магарешкия бодил;

4. МОЩ: а/ Израил; б/ Асирия; в/ честото разклащане на кедъра укрепва корените му;

5. ЦАРСТВЕНОСТ: "Като на планински връх, кедърът ни учи как да опазваме листата си при бури"; Шекспир уподобява кедъра-защитник на "царя-орел" и "ръмжащия лъв";

6. БЕЗСМЪРТИЕ: дълговечност, безкористие, вечен живот. Сирийският кедър дава най-хубавата смола и най-дълговечния материал, поради което се използва за изображения на божества.

7. БЛАГОУХАНИЕ;

8. ИЗОБИЛИЕ;

9. СВЕЩЕНО ДЪРВО – свързан с Астарта, Озирис, Храма на Соломон;

10. КОРАБИТЕ НА ЙЕЗЕКИИЛ;

11. МАГИЧЕСКО ДЪРВО: в иконите; защитните му сили се подчертават навсякъде у Шекспир и в Библията.

12. ПРЕЧИСТВАЩО ДЪРВО: използва се за добиване на светена вода (с кедрови въглени) и на вода, която лекува проказа.

*13. ЕМБЛЕМА НА **ХРИСТОС** в Християнството.*

Из един мой фантастичен разказ:

"Аз най-често ходя на поляната на Хлебното Дърво. Когато ядеш плода на Хлебното Дърво, нещо започва да те

люлее; едни тънки, виещи се па̀ри те издигат и всеки път попадаш точно сред Звездите на Хората, Които Минават Един През Друг. Па̀рите никога не изчезват, огъват се като живи орнаменти и сменят цвета си при всеки полъх на Ветровете от Музика. Мама казва, че Ветровете от Музика текат като реки из Вселената. През всяка Поляна минава различна Река от Музика – зависи какви цветя и дървета растат на Поляната. А Хората, Които Минават Един През Друг са много, много красиви! Но веднъж, като ядох от Хлебното Дърво като Праскова, се случи нещо необикновено. Видях планети като грамадни скъпоценни камъни, замрели в неудържим летеж през някаква тъмночервена вселена. В пространството плуваха, един срещу друг, голи Мъж и Жена от звездна материя. Хората, Които Минават Един През Друг, са от светлина, а тези изхвърляха протуберанси. В един миг аз разбрах, че Мъжът и Жената няма да могат да се разминат, а ще останат Един в Друг! Избухна страшно силна светлина, моите орнаменти се превърнаха в разтопени блестящи нишки - и всичко изчезна.

Когато се върнах, разказах това на мама. Тя се усмихна много странно и не каза нищо. Каза само, че сигурно тази нощ някъде е избухнала Свръхнова.

И Песента на Чучулигата ме изгледа с особен поглед, когато ѝ разказах какво съм видял.

- И без да си ходил в кедров лес?! Та това е невъзможно! – възкликна тя.

И ми обеща, че утре ще ме заведе в Кедрови Дебри. Не можах да разбера какво точно ми шепнеше, защото беше много неспокойна и постоянно се озърташе да не ни чуе някой. Запомних само няколко думи: нещо като "Звездният куп на Хората, Които Остават Един в Друг." (Всяка гора в този разказ – "Легенда за Зорницата" – предизвиква особени преживявания и изпраща попадналите в нея в съответния свят).

Като се има предвид, че ти ми подари две кедрови шишарки, една от които има две очички и гледа като жива; и като е очевидно, че шишарките са плодовете, децата на

дърветата, един Източник, до който се допитах, съобщава:

"В Русия ще ти се родят още две деца. Те ще бъдат с "кедров" произход – т.е. връзка с жена на всички полета. Едното от тях ще бъде с отворени духовни очи. Много важно е, че ти се откликна на тази си мисия, че не се съпротиви. Непрогледналото ти руско дете ще ти създаде проблеми, защото то ще е от майка, която не е напълно прогледнала какво си ти и колко ти е необходима пълна, тотална свобода. Ти ще се нагърбиш с този дълг благородно, но после ще срещнеш онази, която е от твоята Школа.

Това ти се съобщи чрез кедровите шишарки, защото нашият език е такъв."

14.III.120(1984)г. - 22.XI.131(1995)г.

София – Изгрев

АСТРОЛО́НИЯ ХОЛИЗА́ТИКА
или
ЗВЕЗДОДЕЙСТВО ЧРЕЗ ЕДИНЕНИЕ

Том I
ПЛАНЕТИ

Древните йерархии са внушили на посветените основите на астрологията. Оттогава е натрупан много опит, но има и много заблуждения. Сега науката и интуицията стигат до нови модели, нов подход. Пред човечеството се открива наново един прозорец към живота – АСТРОЛО́НИЯТА. Божествените светове се проектират в планетите, духовните – в до-

мовете, а физическите – в зодиака. Затова ще започнем първо с 12-те планети. Разумно е да се казва: "11 планети плюс Слънцето". Не отнемайте на Слънцето знак и дом – то си има управление.

СЛЪНЦЕ И ОСНОВНИ ПЛАНЕТИ

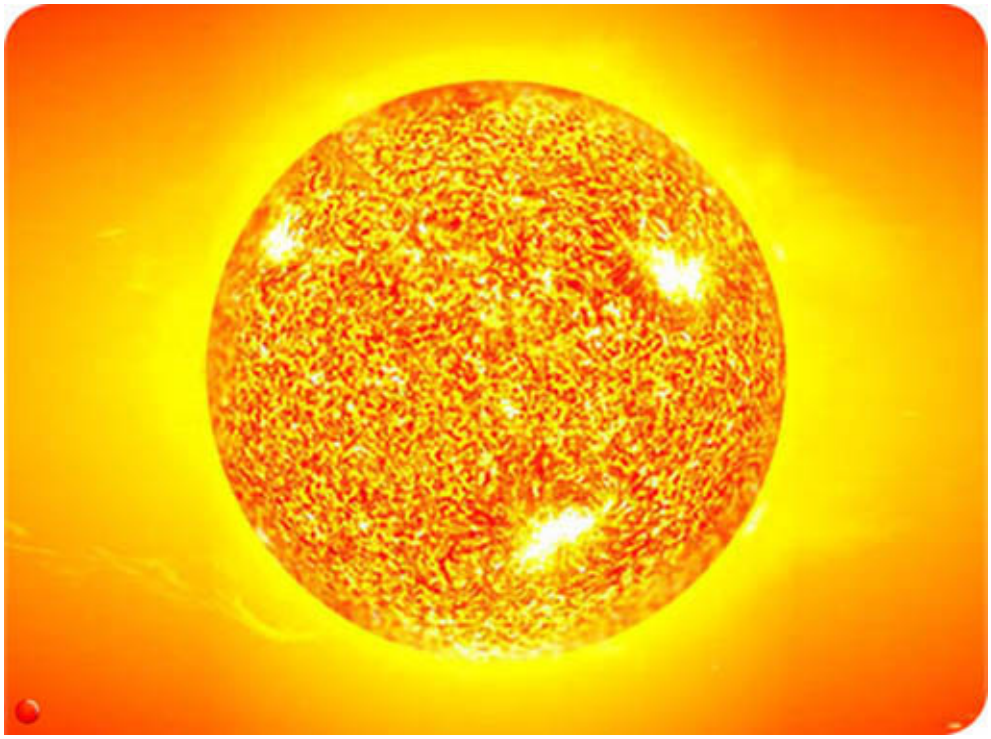

СЛЪНЦЕ
(Хлòя)

Слънцето е звездата във всяка система, която дава живот. То е представител на йерархията жреци от божественото поле Хлòя. "Хлòя" е термин от божествения език, означаващ "извор на живот". Затова във всеки хороскоп Слънцето показва какъв

точно е изворът на живот за даденото същество или система. Животът е израз на любовта, затова Слънцето показва най-добре какво най-много обичаме и какво ни оживява.

Живот има само там, където престават всички противоречия и се отдаваме на основния си и най-силен импулс. Ето защо, Слънцето се изявява чрез хипофизата. Не пречим ли на хипофизата да изпълнява желанията си, Слънцето ще ни надари със здраве, жизнерадост и дълъг живот. То носи още съзнание за индивидуалността, защото верността на себе си, на основния си вътрешен импулс, поражда вътрешен мир, радост и щастие.

Обаче планетите не се отнасят винаги хармонично към Слънцето. Това поставя пречки за пълната, спонтанна изява на слънчевия процес и затова животът не може да протича винаги правилно. Преди

конкретното тълкуване на тези препятствия обаче има стотици видове благоприятни съчетания, някои от които ще разгледаме по-нататък.

Основата на слънчевото влияние е силното желание за живот, но не вегетативен, а цялостен. Неговата особеност във времето е верността на импулса в ***настоящия*** *момент. Това отличава слънчевите натури, които се отдават* ***мигновено*** *на творческия импулс – да раздават обич, красота и живот. Превръщането на водорода в хелий в слънцата не е нищо друго, освен изява на този мощен импулс. Насочеността навън е основен белег на соларните типове. Те се изхвърлят изцяло, без остатък, в самораздаване. От този подтик те не могат да се освободят никога, докато са под влиянието на Слънцето. Именно затова и стават все по-млади, жизнени и кра-*

сиви. За слънчев тип е абсурдно да спре вътрешен импулс. Опита ли се, той се пръсва.

В илюстрацията е използван образът на Жар-Птицата от филма на студия Дисни "Фантазия", по музиката на Игор Стравински.

Не спирайте слънцата в тяхната спонтанност! Не само че няма нищо да постигнете, но и ще се изгорите. Освен спонтанността, Слънцето носи и постоянен копнеж по творчество. Може да се каже, че всичко сътворено в Битието се дължи на йерархията Хлòя.

Не мислете, че простотата на това изложение не носи нищо ново. Напротив, това е популярен и точен синтез, необходим за всички. Освен това, тук ще се посочват и имената на живите същности, чрез които вие ще се научите да се свързвате с тях. Това вече излиза извън рамките на обикновената астрология и се равнява с практическата кабала и бялата мàгия.

Затова помнете, че ако произнасяте името "Хлòя" при изгрев слънце, ще видите в Слънцето събитията, които ви престоят през деня. (На картинката трите примерни символа са заедно и навън от слънцето, за да се виждат, но на практика, при затворени очи те се явяват един след друг в петното, останало в ретината от слънчевия диск (ако човек не си е поместил погледа през цялото време). За всеки наблюдаващ, тези три символа всеки ден са различни. Това не е дарба само на ясновидците, но го може

всеки - просто хората още не знаят как става.)

*Това не е опитано от всички, а само от учениците на **слънчевите** култове. При лични аспекти на Слънцето в хороскопа ви, произнасяйте името "Хлòя" с името на съответната планета, съчетани с астроформулите на съответните аспекти, които ще се дадат в тази книга. Постарайте се да ги научите, да ги осмислите и да ги прилагате на дело в живота си. Не мислете, че можете и без астролóния, защото религиозният и мистикът могат да се молят с години и да не получат отговор на молитвата си, а астролóнът, като знае момента за произнасяне на строго определени астроформули и астромолитви, може да получи отговор мигновено. Този план на астролóническо опериране е бил известен още в древна Индия, Асирия и Египет, но през вековете ключовете са изгубени. Този материал ще поднесе някои древни и някои нови ключове, които са живи и дават резултат.*

*Основната дума за Слънцето е **"Хлòя",** но има и четири подйерархии: изгревната – "Азѝн", зенитната - "Тот", залезната – "Сол", и полунощната – "Нор". Сега вече знаете как да викате тези йерархии при съответните положения на Слънцето. Хлòя общо дава живот, Азѝн дава бурен растеж, Тот – творческа изява, Сол – отлив на злото, Нор – връзка с духовете и живота на самото Слънце.*

Това са по-важните сведения. Подробностите – при конкретните тълкувания на Слънцето по домове, знаци и аспекти.

Астроформула на Слънцето:

Хлòя, Хлòя, Хлòя!
Ман, Ман, Манỳ!
Отàр, Сат, Сат, Сатвàна!
Живот ми дай, живот да отдам!

Астромолитва на Слънцето:

Заряща Хлòя, имай милост,
дай ми, дай ми, дай ми светлина и живот,
да служа на теб и на Този, Комуто ти служиш,
защото Слънцето е за всички,
радостта е за всички,
обичта е за всички!

Амин.

14.III.120(1984) г., след 19,00 ч.,

ЛУНА
(Лóни)

Когато се говори за Селена, не трябва да я смесвате с Луната. Мнозина се молят да попаднат на Селена, но от Луната бягат.

Независимо от това, планетното тяло Луна носи и двете влияния. Селена е израз на Ми́ровата Душа́, крепост на природата, майка на всичко живо и любима съпруга на Слънцето. Определено е точно кога става бракосъчетанието на духа с душата, на огъня с водата, на мъжа и жената. Нужен е съвпад Слънце – Луна.

Но при опозиция действа вече не Селена, а тъмното начало, непробудената инертна материя, принципът на мрака и животинския страх. Мнозина се ***плашат*** *от Луната, но и тя* ***има*** *своята роля. Може да се каже, че Луната носи илюзиите, моментните настроения и увлечения. А това е необходимо на съществата, за да осъзнават законите на Битието. Без погрешка и болка, на Земята няма как да протича еволюцията.*

Затова "Ма́йя" и Луната са едно и също нещо. Те въвличат духовете в илюзии, за да насъберат опит. Най-тежко за вас е развенчаването на илюзии-

те. Но само така вие можете да развиете своя вкус. Вкусът – или душевните предпочитания – много често са деформирани по най-различни причини. Много често са насочени към обект, който няма нищо общо с доброто и светлината. Ето защо трябва да се яви лунна опозиция, за да ни сблъска с любимите ни неща откъм обратната им страна и да коригира по този начин вкуса ни. Забелязано е, че именно опозициите на Луната предизвикват най-мощно изменения в нашите предпочитания. Квадратурите пък определят начините, по които ще се преустроим. Не желаем ли

преустройство, квадратурите ни разстройват и деформират. Инертното начало на лунните типове, по такъв начин, се подлага на сътресения, за да не останат назад в еволюцията си.

Лунната сфера провежда еволюцията, а сферата на Селена – синволюцията. Еволюцията върви по спирала, а синволюцията - по радиус. Ако радиалното движение на слънчевите импулси е навън, то това на селенните е навътре. Оттук и основната разлика. Хелиотиповете са излъчващи, а селенотиповете са влъчващи. Не е лошо нещо влъчването на селеновите души. То е свещен повик на Мировата Жена на Духа. Селена е центростремително отиване към същността на ***Духа****, а Хелиос е центробежно отиване към лоното на* ***Природата****.*

"Лоно" се употребява предимно за женския полюс, а "същина" – за мъжкия. Ясно е от това, че бракът между Хелиос и Селена ще роди цялостния живот, пълнокръвния живот на духа, слязъл в природата. Затова нищо на физическото поле не може да стане без оплождане чрез който и да е аспект от Луната.

*Майчинското чувство на материална грижа, на пълна всеотдайност за малките и беззащитните, на великото преклонение пред живота и носене на плодовете му на другите – **това** е гласът на Селена.*

Изкушението, оплитането, замайването, както и страхът какво ще се случи - това е за вас хипнозата на Луната, която се грижи да не се възгордявате

и да не позирате, да не се втвърдявате в стереотипи и общоприети калъпи. Затова, именно, Луната е единственото тяло на вашето небе, на което се вижда двумерната антиномия на тези две същности.

Но тъмното начало не носи винаги опиум - понякога то е нужно, за да си почине духът от митарствания. Затова домът, бракът, семейството, както и нощта на планетите носят за мъжките духове мир и покой, голямо отдъхване след изявите, интимна ра--дост и щастие в прегръдките на най-близките. Луната обаче не изпълнява зова на Селена и превръща брака в арена на изстъпления, вампиризъм и пречене на другия да се възвърне към своята голяма задача.

Нежно завийте обичния през нощта и го стоплете, но никога не го завързвайте за леглото, защото той непременно ще избяга!

Селена се призовава така:

Мой ло́ни, мой ло́ни, мой ло́ни,
Мойе́нтра но́ва!
(Това е призивна формула)

Селеновата мантра е следната:

Любима сило, майко предвечна!
Не ни оставяй сами на тази земя!
Облечи ни с радост, нахрани ни с обич.
Слей ни с вълните на своята
безгранична доброта и милост,
за да дадем и ние на живите онова,
което сме получили от теб.
Аз не искам нищо за себе си.
Аз отдавам всичко на другите.

Ако произнасяте тази мантра и формулата при съвпад или положителен аспект на Луната, тогава Селена ще ви отвори обятията си. Но при лоши лунни позиции, не лъжете, не се поддавайте на страх, на лакомия и блудства. Кажете си така: "Аз, който съм обгърнат от сиянието на Селена, не ще позволя на мрака да ме носи към гибел. Селена, Селена, Селена, ела ми на помощ в този час на раздвоение и колебание. Научи ме на правия път и ми дай мир и покой!"

25.III.120(1984) г.

ЛУСИН

Лусѝн – планета, най-близка до Слънцето. Лусѝн не се забелязва лесно от астрономите, защото е малка и я взимат за астероид, но тя играе много важна роля. На първо място, Лусѝн разпределя слънчевата пра́на. Това не прави никоя друга планета. Затова, колкото и да ви е странно, Лусѝн управлява мъжката част на етерното ви тяло, т.е. слънчевата.

(Любопитно: в древноарменската народна астрономия има име "Лусѝн" (Լուսին), обаче то важи за Земята – б.п.)

Мени с голяма скорост полярността му и така провежда силите на живота. По нямане ефемериди за Лусѝн, вие не можете да го следите, но принципно

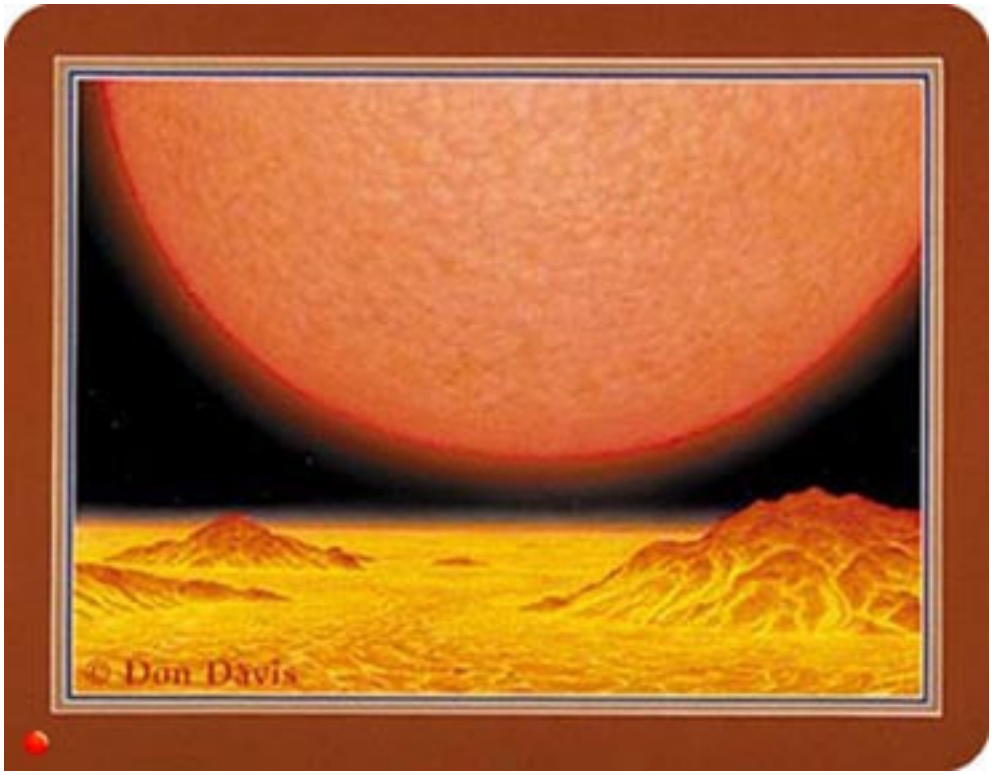

трябва да знаете, че такава планета съществува и че слънчевите биоритми (23-дневните) зависят от Лусѝн. Тази планета се наблюдава от източните астролози и те я имат предвид при изчисленията и тълкованията си. Носи, преди всичко, жизнена енергия, ентусиазъм и преобразяване на тъканите. Подмяната на клетките с нови се диктува от Лусѝн, макар и с различни скорости. Мнозина не знаят, че квадратурите на Лусѝн със Слънцето[15] *предизвикват мутации. Това може само Плутон, но в духовен аспект. Разбира се, тези квадратури са извънредно чести и затова мутациите са на клетъчно, а не на оргàнно ниво.*

[15] Астролóнията борави и с хелиоцентричните аспекти - в противен случай е невъзможно да има квадратури с близките до Слънцето планети (б.п.)

С Лусѝн трябва да се внимава, защото при негативни аспекти с лоши планети се създават условия, вирусите и бактериите да мутират и да оживяват при променената обстановка. Запомнете: има цикли, при които Слънцето, Луната и Лусѝн се събират. Пред вас по този начин се явява нова възможност да усилвате жизнената си енергия.Изчислете тези цикли, с начало зимното слънцестоене, но от кои години, ще ви кажа допълнително. Така ще идентифицирате Лусѝн с един известен астероид.

Преживявайте Лусѝн със следната астроформула:

Лусѝн, Лусѝн, Зѐни Лусѝн,
Ретѝн, нол, Ретѝн, лен Лусѝн.

Астромолитва на Лусѝн:

Този, който даваш импулс
да живеем активно
и пред който мракът бяга
с всички сили -
не ни изоставяй, ела при нас!
Дай ни ярък живот и сила,
За да искрим от здраве, чистота и енергия!

Дори и без ефемериди, така вие ще получава-

те сили от Лусѝн.

Астрологически, той действа най-силно в Слънчеви и Марсови часове, както и при положителни Слънчеви и Марсови аспекти – по симпатия.

25.III.120(1984) г.,

МЕРКУРИЙ
(Сат[16])

Определено е през Меркуриевите епохи човечеството да развива социалните си насоченост. Раз-

[16] Относно това име - виж бележката под линия в началото на осиянието за Сатурн - б.п.

*съдъкът е Меркуриев плод. Той управлява не природните, а чисто социалните слоеве на мозъка. Никоя цивилизация не би могла да се появи без Меркуриеви планети. Средствата за общуване се носят от вибрациите на **този** извор на Битието. Основната роля на Меркурий е да развие съобразяването с действителността.*

На природно равнище той действа по-слабо, предимно като инстинктивни реакции. Но при човека става водещ атрибут, защото човекът не е нищо друго, освен проявеният Бог като мисъл. При човека се явява речта - с това той се отличава от всички останали царства и йерархии. От познанията оживява едно ново тяло, което наричаме "умствено". Чрез него човек вижда неща, недостъпни за животните. Умственото тяло преживява света като представи и понятия. С тези две нови дарби, човешкият клас се отличава от останалите. При това, ученето е основната задача на човека.

И, въпреки че той също люби, твори и работи, ученето го определя като човек, защото има други същества, които са представители на истинската любов, истинското творчество и истинската работа. Кармата на земното човечество се дължи на това, че то си позволи да влезе в сферите на работата и творчеството, преди да е развило умственото си тяло. Това създава всички катастрофи и нещастия. Ако човечеството беше послушало гласа на Учи-

телите и се беше предало само на учене, щеше много по-бързо и безболезнено да развие умственото си тяло и сега да твори само добро и красота. Също, работа и любов без развито умствено тяло водят до болести, нещастия и смърт.

Астрологически, Меркурий носи условия за придобиване на познания, опитности и богатство, ко-

ето не го яде ръжда. Опитът е плодът на Меркурий и той учи хората на правилно постъпване, ориентира ги в законите и правилата на живата природа. Невежият се мъчи и се блъска не защото е лош, а защото няма опит. Проучването опита на другите съкращава извънредно много пътя към изграденото умствено тяло. Затова основният метод на Меркурий е обмяната на ***опит*** *с околните. С това ние се отличаваме от природните йерархии, които вървят по пътя на строгото подсъзнателно програмиране и много слабо се поддават на чужди на вида влияния.*

Човекът не е ограничен и може да се мести в Битието със скоростта на мисълта. Няма да повтарям известното твърдение, че човекът пътува чрез мозъка си. Вие още не сте станали човеци и затова пътувате с физическите си тела. Но истинският чо-

век е гражданин на вселената и пътува единствено по вълните и коридорите на живата светлина. Меркурий не носи още виделина́та, но се опитва да ви насочи към нея. Той управлява анализаторите на съществата, но у човека анализаторите, т.е. сетивата, доставят нов тип познание, което се превръща в понятия. Затова Меркурий е свързан с живота откъм външната му страна и изисква от човека да се съобразява с околната среда, с другите хора и с космическите закони. При това, не само по-ниските, но и по-високите йерархии от човека трябва да развият умственото си тяло, поради което неслучайно човекът е наречен "венец" или "средоточие" на творението.

Пред вас стои тепърва задачата да се превърнете в човеци, защото сте още далече от това. Но и пред най-висшите чинове на ангелския свят стои същия проблем. Без умствено тяло, те нямат достъп до физическата и божествената вселена. Затова на планетата се извършва нов тип развитие, при който има възможност за бързо изграждане на умствено тяло. Определено е за колко време може да се изгради едно умствено тяло и това време на планетите е най-кратко. Животът на планетите диктува най-категорично да се съобразяваме с изменящата се среда. Не правим ли това, загиваме. С този метод природата ни принуждава да мислим и разсъждаваме. Работа и творчество са възможни само при изградено

умствено тяло. Иначе вие се разрушавате взаимно. Само онези строители и творци на културата, които не унищожават здравето и психиката ви, са с изградени умствени тела. Всички останали може да се мислят за умни, но те са престъпници, от гледна точка на Разумната Природа.

Затова, астрологически, Меркурий, в положителните си позиции, ви поставя в контакт с нови същности на Битието и така разширява сферата на умственото ви тяло, а в негативните си позиции ви сблъсква с невежеството, лъжата или хитростта на лукавството, за да ви закалява, да ви събужда – но по пътя на препятствията. Не е ли човек умен, няма ли достатъчно опит, мисли ли се за много зрял, но без

истински основания за това, той непременно ще се впримчи в Меркуриевите уловки на нисшите луциферови представители, които може да са и писатели, професори, академици. Те тъкат менталните мрежи на Ма́йя – принципът на илюзията, - за да улавят в тях самонадеяните или инертните и по този начин да ги събуждат за реалността – не човешката, а космическата. Радвайте се на Меркуриевите съзрявания, които оставят вечни плодове, но бъдете по-проницателни и хитри и от най-опитните жреци на частното познание, за да не ви въвлекат в интереси и познания, които разрушават човечеството. А познанията не са само абстрактни, нито околната среда е само природна – тя е преди всичко социална. Затова Меркурий ви учи на общ език с хората, на общ език с природата, на общ език с невидимите йерархии. Общуване без Меркурий е невъзможно, а има много високи духове, които не могат да общуват нито с подобните си, нито със стоящите под тях, нито със стоящите над тях. Те имат специфична роля в Битието – провеждат само импулсите на духа в себе си и по този начин създават дори цели светове, обаче никак не могат да приемат и разберат импулси, различни от техните. Необходимо е да се пратят на Земята като хора и да започнат социалното си обучение от самата нула. Но те не увират лесно и стават или отшелници, или "светии", или дори "гении", но напълно неспособни да се съобразяват с реалната

обстановка и реалните потребности на ближните си. Много такива вие сте увековечили в историята и практиката си, но те още нямат умствени тела. Примери много. Мога да посоча на първо място великите завоеватели: всички те имат само наченки на нисшите слоеве на менталния мозък, необходим им да се съобразяват с обстоятелствата на конкретната вражеска обстановка. Но фактът, че прегазват цели народи, природни царства и основни космични закони, прави от тези завоеватели основно учебно помагало в космичните училища за демонстриране на неразвит интелект. Могат да се посочат стотици имена – не само на политици, но и на учени, хора на изкуството и религиозни водачи. От вас зависи дали да станете роби на такива имбецили. Те са допуснати на планети като Земята, за да ви научат на най-първия Меркуриев закон – "Умейте да различавате". Носят също подвижност на приспособителните ви реакции, защото от нещастията, които сеят по света, вие се учите на ум и разум и не оставате в ситуациите, които сте мислили за разумни. Без тези агенти на пъкъла, вие бихте останали задълго в плен на вашите илюзии и не бихте се стремили към все нови и нови познания и контакти, които да ви направят истински интелигентни.

Най-ярката добродетел на Меркурий е безкрайната гъвкавост и съобразителност, но в универсален план, а не в плана на някое частно съображение.

Това води до гигантска жажда за познание и отвореност на духа за новото.

Негативната страна на Меркурий е склонността към лъжа и рационализиране на живота, което води до физически, умствени и душевни атрофии. Ум, който създава удобства, вещи, технически "патерици" и прочее, не съдейства на еволюцията, тъкмо обратното: унищожава цвета на живота – човека. Пред вас сега има изключителни възможности да развивате ума, разума и обществените си качества. Казано е: "Всичко опитвайте, доброто дръжте!". За това се иска много голямо майсторство. Но ако се изолирате от опитности, разнообразна социална среда и от науката, културата на човечеството, вие по никакъв начин няма да развиете умственото си тяло. То се развива само в постоянното и неуморно напрежение на активните сблъсъци с нещата, различни от нас, и по такъв начин ние постоянно решаваме прости или сложни задачи от житейската математика. Който се изолира от проблеми, той остава имбецил (недоразвит). Ще познаете тези хора по недоразвитите им чела или носове; но има и такива с оформени чела и носове, но неразвити надочни дъги или предни челни възвишения, а на други пръстите на ръцете, както и самите китки, не са изработени. Това сочи за неразвити социални качества. Има дори адепти с много високи посвещения, които не умеят да общуват хармонично и пластично, нито са майстори в

някоя тънка област на изкуството или науката.

Сръчността, виртуозността, майсторството е Меркурий в Дева; комуникативността, разбирателството, интелигентността е Меркурий в Близнаци.

Астроформула на Меркурий:

Сат, сат, сат, зен, сат, сат!

Сатѝн ин рай!

Познай ме, за да ти се изявя!

Опитай, за да познаеш!

Бди, за да преминеш!

Астромолитва на Меркурий:

Мисъл на зарящата, светла реалност,

Светлина на всички разумни души,

осияй и нас, за да осветяваме пътя на ближните си.

Не позволявай да ни товарят с лъжи и заблуди,

освободи ни от мрака и ни дарувай вечно сияние!

Амин!

1.IV.120(1984) г.

ВЕНЕРА
(Нóу)

Цялото Битие няма по-красиви планети от подобните на Венера. На Венера живее духът на прекрасното. Хлòя присъства най-живо именно на Зорницата. Ясно и чисто пее Зорницата в пространствата!

Физически, тя носи пропорционалност, хармония и нежност – остри ъгли няма в нея. Обича с най-милосърдно сърце всичко живо, сияе от радост, когато я любят, живее изключително в любовта, поради

любовта, чрез любовта. Никой не мрази Венера, защото е женствена и хубава. Може да ви звучи пресилено, но и най-висшите божества са под властта на Жената. Онзи, който се опитва да отхвърли прелестта и очарованието ѝ, никога не ще пристъпи пра-

га на Хлòя, защото именно Хлòя е божественият любим на Зорницата.

Никой досега не е попаднал на слънце, освен чрез обич, но обич нежна, красива, възвишена. През всички слънца минава радостното було на слънчевите невести. Познати са приказните им, дълги коси, искрящите им от влюбеност очи и меките очертания на лице и снага.

Познати са и звънките им любовни гласове, утринните им тоалети, безкрайните им оглеждания във вирове и огледала... Афродита сега е модерна, но не може да мине без всичко това. Не е прищявка този импулс на Венерите, защото те са укротителките на Арес. Без тях светът щеше да бъде една безкрайна война. Обичта им прави Марс сладкодумен и кротък – устата му стават медени, сърцето му се топи от желания и тогава войните престават замалко. Пред Венера се редят на безкрайна опашка милиарди и милиарди поклонници на любовта и красотата – и така тя помага на Бога. Помощта ѝ е неоценима, трудът ѝ е най-важният на света, делото ѝ остава вечно и нетленно. Работа не е променяне на природните царства чрез "плим" – дума, означаваща агресия, - нито преобразуването им във вещи; работи само Венера, носейки плодовете на любовта, обичта и вдъхновението.

Но съществува и една тъмна Венера, нека я назовем "яма". В нея попадат множество същества, устремени само към удоволствия. С позирането си пред тях, тъмната венерианка завлича сърцата им в пропастите на чрезмерните наслади и така ги оставя без индивидуалност. През новите времена, които идват, празните удоволствия ще се умножат безмерно. Бездните на съблазънта и греха ще погълнат хиляди и хиляди жертви. Приказните поколения на висшата Венера ще намалеят и на Земята ще нас-

тъпи остър глад за истинска красота. Тогава живи представители на Зорницата ще слязат при вас, за да ви възвърнат към изворите на прекрасното и възвишеното. Само онзи, който се вълнува от новия живот на съвършената обич, ще може да остане на Земята.

Но има и нещо много лошо в сърцето на Ева, което още не е изкупено. Това е силната като смърт жажда да притежава. Освен дрехи, земи и вещи, културни ценности и преживявания, Ева обича да притежава и сърцата на хората. От този прекален егоизъм се поражда и ревността, която е най-страшната духовна болест на човечеството. Духовните болести още не са обект на медицинска намеса. Те се ширят безнаказано и без всякакви лечителни мерки по цялата физическа и духовна вселена. И най-висши йерархии има ревниви, има дори и ревниви божества. Сам Бог е ревнив, но това е нещо съвсем друго. Божествената, светлата ревност означава борба за опазване на живота от посегателствата на обсебители. Ревността на Бога е закон на най-великия свят и тя също се изразява чрез принципа на Венера. Недопускането на агресора в лоното на живота и отблъскването на наглостта и безобразието от райските обители на любовта – такава ревност може, трябва и е задължена да съществува. От тук и символът на булото, ключа, вратата, крепостта.

Нежното оформяне на новия живот изисква ин-

тимно съсредоточаване навътре към същността му и от това се поражда необходимостта от интимност. Плодът трябва да люлее един клон, не може повече. И съществата на венерината любов не могат да обичат повече от един образ. Това не е липса на широта, а стесняване на струята, за да отиде най-надълбоко. Понятно е състоянието на молитвена самовглъбеност, в което изпадат всички влюбени. Те не се молят на друг, а на образа, от който зависи живота им. Всичко останало за тях е невидимо, неосезаемо и несъществуващо. Затова никога, никога, никога не се опитвайте да прерязвате на венерианеца косъма, на който виси! Не го слагайте на една везна с будното, "нормалното", от ваша гледна точка, съзнание. Влюбеният е в дълбока хипноза, в напълно наркотично състояние, и нищо друго не може да го спаси, освен образът на този, който е слънце за него. Замѐни не са възможни по никакъв начин. Страданието, най-силното и нечовешко страдание, е именно Венерин, божествен процес, чрез който небето ни учи да мислим не за себе си, а за някой друг. Не обвинявайте венерианците в егоизъм. Това е най-пълният антипод на егоизма, защото любовта на Венера е готова на всичко, включително и отдаване на живота си и дори на душата си, за любимия. Не правете фаталната, напълно безсмислена грешка да се опитвате да изтръгвате такава любов от сърцето на ангел, който може да се е родил на

Земята, именно за да разбере какво значи да не мисли за себе си. Това не е егоизъм, подчертавам още веднъж много дебело. Друг е въпросът, че това е свещена хипноза, пълно приспиване на съзнанието за множеството на любовта и за любовта към всички. Напротив, премине ли такава лична любов над границите на еснафското, тя се разлива – подчертавам, духовно – към всички; и пред очите на изумените приятели и познати се отваря един приказен свят на доброжелателство, музика, поезия и готовност за саможертва! Оправете представите си за егоизма на венерианците. Няма такова нещо! Марс и Сатурн носят това чувство, но не и Венера. Помогнете на влюбените да намерят отклик на чувствата си или ги подкрепяйте с най-велико търпение в мъченичеството им, за да преминат здрави и читави през лабиринта на личните чувства. Знайте, че и вие не сте застраховани от такава изненада, нито ангелите са застраховани, нито боговете. Няма такава сила в света, която да може да ви предпази от зова на Зорницата и Вечерницата, когато Хлòя реши, че на дрехата ви се е появило петно от егоизъм.

Сега, запишете формулата на Венера:

<u>Астроформула на Венера:</u>

Нóу, нóу, нóу, осúн, прам нóу,
сел нáо, нáо, у нóу!

Никой, никой, никой няма
по-силна любов към тебе от моята!
Обичам те и те възлюбих во веки веков!

Астромолитва на Венера:

На зората и на вечната нежност говоря:
обикни, обикни ни, велика любима!
Носи ни мир, обич, любов и блаженство;
засипи пътищата ни с уханните цветя
на милувки и ласки.
Прояви живота на топлината в мене.
И ме дари с ответ на моето чувство.

Амин!

Носете това състояние в себе си, но не повтаряйте много често астромолитвата и формулата.

Те имат сила, когато се произнасят сутрин или вечер, при съзерцаване на Зорницата и Вечерницата. При това, Зорницата носи нова любов, а Вечерницата помага на старата.

7.IV.120(1984) г.,

МАРС
(Тин)

Марс е носител на творческия импулс. Той никога не може да не твори, дори когато е усмирен от Венера. Токовете му са положителни, мъжки, насочени навън. Марсовите натури са енергични, живи, деятелни и неспокойни. Те не могат да стоят на едно място. Физически са мускулести, пропорциите им са леко скъсени, но пластични. Тонусът им е винаги повишен, кипят от инициативи, кроежи и планове.

Като управител на Скорпиона, Марс не може да

мине в никакъв случай и без физически контакт с противоположния пол. Той е оплодител, Мъж, фалически принцип. Неговата природна роля е продължението на рода; духовното му предназначение е еволюцията, а божественото – творчеството. Никой не може да бъде жив, ако Марс не е действал. Никой не може да бъде човек или ангел, или божество, без Марс. Никой не може да сътвори и един електрон без Марс. Но силата на тази планета не е в резултата, а в самото действие. Това е импулсът на цялата творческа вселена, която първо действа, а после мисли.

Такъв е основният принцип на божествения Марс, който не се спира пред нищо, за да удовлетвори желание за творчество, възникнало в духа му.

Фактически, Бог, като Творец, е най–висшият символ и извор на Марсовите сили. Така че не гледайте на Марс отвисоко, мислейки, че сте "надмогнали" естеството му; напротив, това е последната, най-съвършена форма на съществуване на Бога – венецът на Любовта, Мъдростта и Истината, смисълът на еволюцията, синволюцията и съвършенството! Няма и никога не може да има Битие, ако не съществува творческият импулс на Бога!

Но има предел на творческия импулс. Невъзможно е Битието да оцелее, ако старите програми и форми не се отдръпнат навътре за силово зареждане, космичен отдих и подготовка за нов творчески акт. Този женски полюс на отдъхване в покоите на небитието е абсолютно необходим за творческата изява на духа – за следващия му излаз навън. "Марсианците" не винаги разбират това и понякога се хвърлят в пламъка на творчеството без никакъв заден ход за периодично укротяване и напълване с енергия. Това усилва неимоверно течението на космическия огън през нервната им система и така Марсовият тип скъсява живота си много. Той е много подвижен, много изобретателен, гениален дори, но е винаги в трескаво състояние на духа и изгаря всички масти, дори и тези,които са в резерв.Така се лишава от способността да дозира творчеството или дейността, нахлуват космични енергии от много висш разряд в неуравновесения му организъм и тогава посоката на

токовете се променя от градивна в разрушителна.

Мощно нахлуване в чужди физически или духовни територии, безогледна интервенция, неудържимо разкъсване на първични и вторични структури – това е Марс без баланса на Божественото. Танцуващият Шива се превръща в пъклена агресивност, наглост, нахалство и насилие, престъпност и прахосничество на космична енергия – това носи низшият Марс на човечеството. Няма финес, няма такт, няма женственост, няма деликатност, няма култура – всичко у него е насочено към незабавно постигане на животинските, зверските страсти, по най-брутален и недвусмислен начин. Нежността на сърцето не му е позната – той освирепява от всяко неподчинение, от всяко изпускане на жертвата. Ръмжащият тембър, най-малкото - немелодичният, грубият му глас, често ниското чело или квадратните яки челюсти, ширината на черепа зад ушите и стоманеният поглед, който не допуска никаква мисъл за отстъпка и милост – ето портрета на пъкления Марс. Но той е напълно под контрола на карма, въпреки че е причинител на всички основни катастрофи, конфликти, неразбирателства и отмъщения. Неговата отмъстителност и злопаметност нямат граници. Но и това е включено в програмата на съдбата. Не че Бог съизволява в злото, но Той допуска неговото действие за изпълнение на присъдите, изчислени компютърно от Правдата с точност до част от секунда-

та и до микроделение от скàлата на страданието. Това е тема от урока за Сатурн, но тук трябва да се подчертае, че и адските аспекти на Марс влизат напълно справедливо в изпълнителната машина на космичното съдопроизводство, тъй като има основен закон: злото отива само там, където се върши зло. Няма нито едно същество извън Бога, което да не упражнява кинетично или потенциално насилие. Самата липса на съвършенство, и в най-високия дух или йерархия на Битието, създава неравновесие на силите и, като последствие, страдание за друго същество. Затова е необходимо навсякъде да се включва законът на Марс, който да отблъсква непълноценното същество, било то и от божествен клас, с отрицателните ефекти от неговото несъвършенство. Този фин анализ за всеки отделен, конкретен случай, се извършва от Сатурн, но Марс е изпълнителният орган. Ако Венера – космическият съработник и антипод на Марс – предава осъдения в ръцете на правосъдието, като го увлича надолу с измама или изкушение, то Арес прави това директно: направо "арестува" виновния. Наистина, не бива да се възприема този пример като краен, защото космическата служба на дадена йерархия, по конституция, изисква специализиране, така че това не е още вина. Но вина е отклонението от тази служба, нараняващо някъде из космоса други същества.

Сега запомнете едно: Марс е планетата, която

ви учи да отстранявате враговете си. Тя настройва хипоталамуса и всички жлези с вътрешна секреция не само към свръхпродукция на хормони, но и създава защитни реакции на физически и духовен план, с цел индивидът да не бъде асимилиран от друг индивид. При слаб Марс, човек се поддава на чужди влияния, на вечно управляване от страна на другите, на постоянно суетене да изпълнява волята на всякакви егоисти и вампири. Нормално действуващият Марсов орган, хормонът на мъжкото начало, прави човека не само честен, доблестен, и принципен, не само дисциплиниран, организиран и делови, но и му дава сила да отблъсква чужди вмешателства и идеограми. Така съществата се учат да оцеляват в един все още хищен и неетичен свят. Законът за естествения подбор е Марсов закон, но той действа много точно и на космично ниво. Тук вече не става дума за агресивно силния, а за силния да ***отблъсква*** *агресия. Точно заради тези вибрации, Марсовият представител в животинския свят – вълкът – не приема в козината си никакви паразити. Напротив – мекушавите животни и психики, които още не са изградили Марсовия си център, са винаги пълни с вируси, паразити и обсебващи духове. Значи,* ***има*** *на какво да се научите и от вълка. Той владее "озъбването", което е атрибут дори и на Бога. Ако вие не можете да се озъбвате на ония, които искат свободата ви, тогава неминуемо ще попаднете пак на Марс, но на* ***техния*** *Марс…*

Затова в окултните школи марсовото изпитание е най-първото: ще се уплашите ли от близките си? Ще се уплашите ли от обстоятелствата? Ще се уплашите ли от общественото мнение? Ако не се уплашите, тогава ви пускат на следващото стъпало; като не се уплашите от много други неща и добиете Марсовото безстрашие, тогава ще навлезете в последната фаза на това изпитание – "слизането в царството на сенките".

Ако в живота си сте бил прям, смел, силен, неподкупен, съвестен, жилав и творец на красота и добро, вие ще приемете печата на планетата Тин – космичното име на божествения Марс; вие ще получите още едно оръжие – "престола на творчеството", който свети отдавна над главите на гениите и на истинските строители на живота.

Ако вие сте бил зъл, остър, груб, отмъстителен, немилостив, жаден и агресивен, тогава ще попаднете под закона на Сатурн, който ще ви осъди на тежки страдания в следващите прераждания. Ето защо, помнете: Марс, повече от всяка друга космична сила, е нож с две остриета – едното за зло, а другото за добро. Имате право да избирате.

Помнете още това: пасивното зло – злото от отказването от саморазвитие или от съдействие на доброто и любовта – също е форма на агресия, за която се плаща, защото на мястото на вашата индиферентност и безлюбие неизменно поникват от-

ровните гъби на злото. Тогава непременно ще ви се падне горчивият дял да опитате от тази отрова.

Астроформула на Марс:

Тин, Тин, Тин, божествени Тин,
извиквам и призовавам твоите мощни сили
да ми помогнат в този тежък момент,
за да спася себе си или ближния си
от надвисналата опасност.
О́рни, О́рни, О́рни! Ела незабавно тук,
мигновено!
Извиквам те, за да насочиш духа ми правилно.
Зон, мил, мил, зон, перзи́н!

Астромолитва на Марс:

Божествен Творче на всички вселени!
Нежно и пламенно, на Тебе сърцето ми се моли:
недей ме изоставя в този решителен час,
когато мога да настигна братята си
в пътя им към звездите.
Дай ми сила, енергия и воля,
да постигна това свое горещо желание
и да освободя всички роби по пътя си,
просещи милост и утешение.
Направи ме герой на страданието,
герой на духа, герой на борбата за истина!
Не ме оставяй да прехвърля

границите на позволеното.

Въздръж ме от прекалена възбуда

и насочи могъщия живот, бликнал в мен,

към сътворявяне на добро.

Амин!

15.IV.120(1984) г.

ЮПИТЕР
(Зин)

Юпитер от много време канализира процесите на озарението в душата на човека. Никога утрешният ден не може да настъпи без мисълта за него.

Бъдещето е духовна категория, животните нямат понятие за него.

Откакто човек е развил ума си, средно половината от хората правят планове за бъдещето; половината обаче са все още в животинско състояние – живеят както дойде, за момента. Не че някои живот-

ни не са предвидливи, но това е инстинкт, природна програма. За пръв път човекът започва да устройва утрешния си ден съзнателно и това го кара да си поставя цели, в името на които жертва настоящи неща. Познаването на територията, която има да измине, го учи да планира и разпределя действията си в бъдещето.

Познавайки пътя си абстрактно, той вече има едно ново зрение – висшия ум. С това начало, той ярко се разграничава от животните, което му предопределя скиптъра на владеене на стихиите – т.е., за разлика от животните, той може да контролира подсъзнателните си импулси, в името на абстрактни, бъдещи цели. Лисицата, котката, слонът, кучето също имат начатък от абстрактно мислене, защото съумяват да програмират поведението си, макар и за най-насъщни житейски нужди. Маймуните - още повече; но делфинът е извън тази категория, защото той не е животно. Мозъкът на делфина е в много по-голяма степен под влиянието на Юпитер, отколкото човешкия – неговата височина е по-голяма.

Мнозина не могат да планират живота си или правят това най-много за 3-4 седмици напред. Те са жертва на обстоятелствата и не могат да измѐнят околната среда според своя план. Онзи, който е още животно, предпочита да храни инстинктите си, а не да строи нов живот за себе си или за другите, разли-

чен от общоприетия.

Юпитер носи онзи импулс, който разширява съзнанието. Ражда потребност от нови хоризонти, жажда за покоряване на все нови и нови области на живота, които носят нови блага. Мисълта на Юпитеровия тип е дейна, просторна, изискваща пространство, неограничено от материални неща, търсеща вечно нещо, което го няма. Осияването е именно Юпитеров знак, не уранов. Не случайно Зевс е гръмовержец – мълниите са символи на висшите нервни токове, които се пораждат в мозъка, когато човек мисли. Не случайно Юпитер управлява огнен знак – Стрелец. Огънят на Юпитер е най-висшият в духовната вселена. Неговият произход е разумен – нещо съвсем различно от огъня на Овена и огъня на Лъва. Овенът има сила над физическия огън, над слънцата и атомните ядра, откъдето той черпи грамадната си сила. Лъвът поражда светлина и топлина,но изворът на тези два вида огън е в чувствата, докато Стрелецът – или Юпитер – генерира биотоковете, осиява телата и главите на непосветени, посветени и ангели. Пак не случайно, светците и всички религиозни мъже през вековете ги рисуват с ореол; но не само те светят – свети с Юпитерова светлина всеки жив човек, който мисли за нещо нематериално. Нематериално не значи непременно религиозно или философско, но то винаги превръща представата в понятие, понятието – в

система от понятия, а нея – във вяра. Няма нито един човек, нито един дух във вселената без собствена вяра. И най-големият престъпник, и най–пропадналото същество имат вяра, надежда, цел. Друг е въпросът, какви средства използват и какви резултати имат. Могъща е силата на вярата! Тя лекува, въздига, управлява множество животи и системи, като придвижва по този начин хората напред в духовната им еволюция. Наука, религия, изкуство, бит, култура, цивилизация, освободителни борби и движения, държава, институции – от всичко това природата няма никаква нужда, но човешкият дух се храни от него.

Светът – ето полето на Юпитер. Всички светски и духовни постижения, които са извън природните потребности, са под влиянието на Юпитер; дори самите природни функции се облагородяват и извисяват от него. Работата, като съзнателна дейност на разума, е също Юпитеров плод. Тя произтича от духовната потребност за свобода на духа, а последната – от чувството за истина. Моралните чувства, благородството, възпитанието, тактът, обноските, духовният аристократизъм – всичко това издига цивилизования човек над дивака и плебея и оформя лицето, черепа, фигурата му по нов начин.

Но Юпитер има и негативни проекции. Негативното в него е поставянето на бъдещите цели пред настоящата потребност на духа или при-

родата, оставянето на сегашното щастие за в бъдеще. Обещанията на всички пророци, идеолози и проповедници носят надежда за бъдещо щастие, но почти винаги – с цената на настоящи лишения. Появяват се оправдателни философии и постановки, които примиряват жертвите на сатанинския Юпитер с лишенията от основни природни блага и импулси, в името на някакви бъдещи химери. Носителите на религиозни норми, правила и закони, обикновено създават морално-етични системи, валидни за всички, без да се съобразяват с уникалността на индивида. Така те полагат основите не само на един привиден ред, но и на физическите и душевните заболявания. Правовите норми, моралният кодекс, общественото мнение, разнообразните форми на представите за съвест, отговорност или дълг не винаги внасят търсения ред и порядък. Остават ненахранени и излъгани най-основни природни потребности и индивидуални духовни стремежи. Обществото, както и психиката на отделния човек, се разделя на привилегировани и потиснати "класи" – едни центрове или слоеве заживяват за сметка на други. Нарушава се равновесието на енергиите, нестандартните импулси се обявяват за греховни и се появява нужда от полиция и изпълнителна власт. Психологически, това са непрекъснатите самообвинения, страхове и самоконтролиране. Появяват се вторични, второсигнални токове, които не са предвидени в програ-

мата на природата. Те, именно, образуват агрегати от клетки и импулси, които се мъчат да наложат своята програма на психиката и организма - и тогава се разстройва здравето, погубват се младостта и красотата, остарява се и се умира.

Най-неприятното състояние от лош Юпитеров тип е фанатизмът, чувството за собствена правота и чужда неправота. Това не се изявява само в социалните контакти, но и в контактите на юпитерианеца с останалите му центрове. Той им отказва правото на съществуване или на нормално съществуване. За него предпоставените, утвърдени представи за истина, морал, съвест, дълг и прочее са най-важното, с което трябва да се съобразява, поради което охотно оставя живите си деца – малтретираните от самия него органи и центрове – в подземията на подсъзнанието си, докато не ги умори от глад. При това, юпитерианецът се отличава с неуморното фабрикуване на оправдателни аргументи за своето еднолинейно поведение.

Няма Юпитеров тип, който да не оправдава себе си с всички средства на логиката и алогизма. Това му е необходимо повече от въздуха и хляба, за да се чувствува прав и сигурен, тъй като сигурността и спокойната съвест са най-важното нещо за него.

Нека сега резюмираме:

Разумът, идеалите, нивàта на всички духовни и

социални блага; чувството за истина, надеждата, вярата, свободата, стремежът към възвишеното, прекрасното, красивото; постоянното разширение на съзнанието, летенето в далечните простори на мисълта и световете; благородството, финесът, съвършенството, неоткритите области на духа и живота, които жадуваме да открием – всичко това е в областта на висшия Юпитер. Но себичният, егоистичният, невежият Юпитер носи фанатизъм, едностранчивост, мързел, словесни и умствени оправдания на поведението, тираничност и жестоко отношение към по-"нисшите" същества и центрове; разпуснатост, нехайство, бохемство, користно даване, с тайната мисъл да вземеш.

Астроформула на Юпитер:

Зин, зин, порзѝн!
Нека се напълни умът ми
с образи на истината.
Никога не ме лишавай от красотата,
която е дреха на истината!

Астромолитва на Юпитер:

Аз не прося, а моля теб –
законния наместник на живото Слънце
тук, на Земята:
моля те, дай ми благата,

с които ме е родила природата;
направи да просияят делата ми
между человеците
и ме обгърни със сиянието
на истинската истина,
нетленната вяра, надеждата,
която има покритие.
Нека моето лице и моето тяло
намерят образа, който ти си ми дал
още при самото сътворение,
за да мога, с най-чиста съвест да кажа:
"Аз сеех истина, аз давах свобода.
Аз правех добро на всички".

24.IV.120(1984) г.

САТУРН
(Мóйра)

Предвечното име на Сатурн е "Сат"[17] *– "Напълно божествен". Но Сатурн е това начало, което се ограничава с времето – онзи "урн", който всъщност означава "урна" и "погребва" Божественото. Описа-*

[17] Това съвпада с даденото от Éлма име на Меркурий - трябва да се изясни защо - б.п. *25.VII.138(2002)г.,12,26ч.: "Сат е повече същност на Сатурн, но сега с това име се вика Меркурий, понеже в момента Духът на Сатурн живее там с много важна мисия: да превърне хостóнното мислене в мюóнно. Преходът е предстоящ."* "Хостóнно" – принадлежащо към хостóнното тяло на човека и хостóнните същества във всемира: плуващи на цели реки из Битието и неспособни да се спрат на едно място. "Мюóнно"– кондензирано в духовна кристалност, гравитиращо към едно място – б.п.

нието на Сатурн като Смъртта с косата отговаря на този символ. Сатурн носи истината за физическото съвършенство, т.е. за "Сат", проявен във форма. "Погребението" тук все още не значи смърт, а означава самоограничението на Божественото.

Разбира се, всяко самоограничение е свързано със страдание, със загубване на свободата. Острието на страданията обаче прави "Сат" проявен на физическия свят. Пред съществата се очертават два пътя: или да бъдат и физически съвършени, или да загинат. През новите форми протичат енергии на

съвършенството, а старите се разрушават. Сатурн – а именно Хронос – управлява тези процеси.

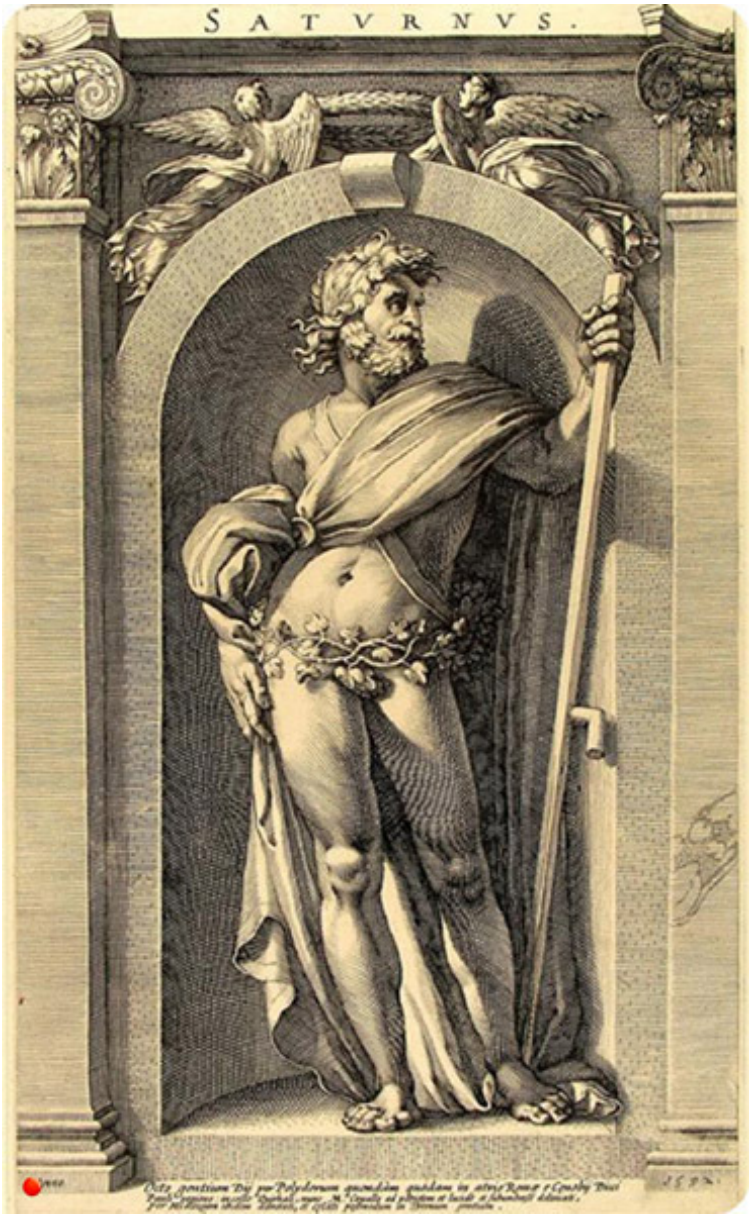

Какво означава в митологията това, че Хронос изяжда децата си? – Това, че създаденото от времето се поглъща от времето. Уран е вечен, във времето се проявява само чрез мига. Но Сатурн управлява самата протяжност и последователност на

събитията. Причинно-следствената верига се управлява от Сатурн, носещ плодовете на делата във времето.

Силата на Сатурн е в логиката, в закона - но не човешкия, а божествения закон. Конституцията, правовият ред, абсолютната справедливост на Вселената – това е Сатурн. От него не може да се укрие нито микрочастица, нито Абсолютният Дух, защото Абсолютният Дух съществува поради законите, на които се подчинява, макар че сам ги е създал. Никой друг, освен Него, не може да се подчинява така съвършено на законите на Всемира. Не само Проявеният, но и самият Абсолютен Дух се подчинява на закони – това е нещо, което не го знаехте. Съвсем друг е въпросът, че тези закони не са като човешките – те съдържат в себе си и лудостта, и парадокса, и абсурда. Така че никой не може да се освободи от тези закони, които са абсолютни. Обикновено Сатурн разваля плановете на хората, защото човешките планове не включват стремежа към съвършенство. Той разваля и ангелските планове, когато те не са подчинени на божествените.

Сат е основа на света, Сат е разумността, но разумност божествена, не във вашия смисъл. Вашата разумност живее, за да оцелеят притежанията ви, а божествената – за да оцелеете самите вие. Под "оцеляване" вие не разбирате вечна младост, сила и красота, а подсигурени старини. Новите

йерархии на Сатурн, които управляват карма, сега внасят изменения в някои космически закони. Това всъщност следва от един основен закон, който гласи: "Истината е единство от непромениими и постоянно променящи се закони". Когато Сатурн констатира, че някъде в Битието някой се отказва да следва абсолютни закони или постоянно да променя законите, които го управляват, тогава той се намесва със страдания.

Някои си представят, че Сатурн управлява само твърдостта, диамантената форма. Това е само половината истина. Другата половина е в това, че той управлява и промените – нещо, което минава за качество на Селена. Не че промените не извират от Селена – без нея те нямат откъде да дойдат, - но именно Сатурн ги управлява. Определената програма за всяко същество или нещо се контролира от Сатурн. Лошото, злото, кривото, несъвършеното се отстраняват от него като от опитен хирург. И по този начин постоянно светът се възвръща към сатвичната чистота на Битието. Пределното напрежение, което изпитват съществата, за да оцелеят – и физически, и психически, - иде пак от Сатурн, който се грижи за егото, за аза, за отделното същество. Създавайки живите същества като отделни форми, той се намесва, понякога драстично, за да ги защити. Защото Сатурн е съпругът, бащата, закрилникът.Неговата роля е носенето на тежестите,

товара, умното разпределяне на благата, присъствието на справедливостта навсякъде. Като баща, той има правото да възпитава и с отрицателни средства. Най-големият му урок е смъртта, носеща тревога за всяко същество, защото го лишава от последната му собственост. Може да се каже, че смъртта е училище за егоисти и страхливци, които не искат да се простят с притежанията си, илюзиите си или предразсъдъците си. Това училище най-после става излишно, когато човешката душа престане да се подчинява на програми извън божествената.

Програмата на Бога е една – Любов! Така че Сатурн се грижи да запази всичко онова, което не възпира Любовта; и унищожава онова, което я възпира. Превратни и крайно неправилни са представите за Сатурн, като антипод на любовта. Напротив, Сатурн може да няма любовния вид на Венера, но неговата справедливост в любовта е абсолютна, за разлика от нейната. Закръглените форми на Венера говорят за много къс радиус, за център на закръглеността или чувството, който е много близко до нас или вътре в самите нас. Затова Венера има "симпатии" и "антипатии", "близки" и "далечни", възможности и невъзможности за отдаване и получаване на любов. Докато дългите, прави линии, от които е изсечен сатурновият тип, говорят за радиуси с много голям обхват, за център на чувството, да-

леч от близките и предпочитаните, който е или в безкрайността, или обхваща много повече от един любим или едно семейство. Венера, например, няма и понятие за страданието на неблизките същества, не се интересува от това и спокойно ги оставя да се изтезават, да умират. Без да трепне, тя си казва: "Те са чужди, не мога да огрея всички!..." Сатурн, напротив, той е вечният рицар, вечният Дон Кихот, който не може да бъде щастлив, когато знае, че някъде човешко или друго същество страда. Той отива в другата крайност – самолишава се от лично щастие, поради посветеността на чуждите страдания.

Сатурн обаче се превръща в сатанинско начало, когато егото заживее са̀мо за себе си. Недоволството, подозрението, съмнението, користта тържествуват в сатанинските духове, които не могат да мислят за нищо друго, освен за себе си. Собственото благополучие, собствената сигурност, собствената кариера – всичко това тормози до смърт нисшия сатурнианец и той е в състояние да стане кожа и кости, само и само да изгори в мисълта за себе си. Те са "самотни", те са "неоценени", те са "пренебрегнати", целият свят е срещу тях - но те са уверени, че ще му се съпротивят и ще му "дадат да разбере"... Амбицията е основен двигател на сатанинските психики. Те искат да се класират на първо място, с цената на всичко. По този път те погубват

стотици възможности за щастие, множество природни и духовни блага, множество настоящи мигове, пълни с космическо значение. Нищожествата на светската суета опропастяват милиони талантливи и прекрасни души, безсъвестно отказвайки им място в живота и елементарни битови и душевни условия, само и само те самите да бъдат най-напред. При това, най-безсъвестните отиват най-нависоко.

Не че няма и не е имало изключения, но това е много рядко. Това са, именно, божествените Сатурнови типове, самоотрекли се от всичко лично, в името на една велика кауза, борба. Борбата, по принцип, е полето на Сатурн; и всяко същество в настоящия етап на еволюцията трябва усилено да се бори, за да оцелее или да докаже нещо ново на света. Именно, борбата с враждебните сили построява характера, аза, формата; награждава съществото с истинска красота, стабилност, небесно достойнство и непоклатимост. Сатурновата школа има за цел, никакви ветрове и катастрофи да не отлепят духовния алпинист от стената на неговата цел. Сатурн не изпуска – по това ще го познаете навсякъде: било плячката си, било най-възвишената си цел. Обаче адските сатурнианци образуват полето на социалния и мистическия пъкъл, в който всички вие се мъчите, страдате и се борите. Тези "специалисти" по корист и краен егоизъм, тези безсърдечни, вледенени и студени сърца са въоръжени до зъби с

чувството за собствена правота и никога не може да им мине и най-малката мисъл за отстъпка – поради това и винаги светът е бил в такова печално състояние. Но те са необходими много, за да научат неоформените души на индивидуализация и самооцеляване. Те са треньорите на съдбата, които вие трябва да почитате и да не съдите, защото те не случайно са допуснати. Единствената цел на карма, която е допуснала представители на пъкъла в космоса, е да подтикне съществата към активност, будност, различаване, независимост. Тежките и свръхтежки страдания, лишенията, великото и невеликото мъченичество са засега единственият път към Мъдростта, единственото средство за развитие на емоционалния и душевния вкус и най–първият лост за преместване на цели планини от гордост и самолюбие.

Най-висшето благо, което носи Сатурн, е изработването на колективно, социално съзнание. Макар и носещ егоцентрация, той, именно, е максимално социален в своите висши състояния. Това е диалектика. Всъщност, Сатурн учи на максимално развито чувство за отделност, но ви показва и това, че кристализацията може да е трайна, само когато е във връзка с други центрове на кристализация. Ето защо, Сатурн ражда понятието и стремежа за структура, система, общност, съчетание. Всички природни и социални образувания се дължат на прог-

рами, спуснати от Сатурнова станция в космоса. Но самоизолацията на амбициозни, егоистични и себични духове от плана на Битието, самооткъсването им от енергетичните връзки с останалите значими елементи ги превръща само за няколко космични мига в точки с по-силен блясък. Този блясък е ограбен от други точки, които са потъмнели временно заради амбицията на самозванците. Веднага след това обаче яркият им блясък угасва напълно и те стават центрове на космически, социални и природни тумори. Така, винаги чувството за собственост, чувството за отделност и чувството за самоналагане се оказват основният канцерогенен фактор навсякъде.

Сега, да обобщим:

Посветеният в сатурновите звезди и планети, в мистериите на Хронос, добива нещо изключително, недостъпно и за най-висши ангели и божества. Това е точността. Прецизното, точното съобразяване със законите на космическата конституция и точното влизане в тайните процепи на времето дава в ръцете на "сатанаилите" универсален ключ към всички блага и постижения. Сатанаилите са елохѝми на правдата; човекът, като последно творение на Бога, също може да бъде "Сатанаил", както и всяко друго същество от йерархията. Ако не може да постигне това божествено състояние чрез послушание, той го постига по пътя на страданието. Тогава той може

да изважда всички жадувани неща по магически начин от всяко кътче на макровселената и микровселената и да се ползва от тях. Методът е един – концентрация. Напрежението на съзнанието, но не амбициаторното, а смиреното; страданията, противоречията, нещастията, лишенията са дадени единствено с тази цел – да ви държат в напрежение. Ако можехте да бъдете в постоянно напрежение, но при най-пълен вътрешен мир, и то не за постигане на бъдеща, а на настояща цел, тогава кармата ви щеше да отпадне мигновено.

"Настояща цел" е нещо непонятно за вас – тя значи самоотдаване на космическия момент с всичка сила, с максимално напрежение и пълна концентрация, без да се мисли за предишния и следващия космически момент. Това е импулсът на "Сат"! Една от трактовките на "-ана-" пък означава способност за разграничаване на космическите моменти във времето и хармоничното им композиране в пространството. Докато "-ил", по същия начин, означава техния синтез, с душевен продукт блаженство, и с умствен – всезнание. Сатанаилите умеят всичко това, но сатаните се отказват от блаженството и от всезнанието и се самонатоварват с чувство за дълг и някакво тясно познание. Те схващат дълга не като дълг към Бога и природата, а като задължение към близки, към формални закони и правила. Те стават, наистина, първи в своята тясна област, но запла-

щат за това със самотата и здравето си. Те изпитват чувството, че са изпълнили "дълга" си, но това става с цената на безнадеждно погубено лично щастие и космична задача. Те също са крайно социални, но се социализират не по отношение на космични елементи, а от страх пред реакциите на околните ракови клетки или вируси. Така че, най-накрая те се оставят самите да бъдат превърнати в такива. Тогава стават подозрителни, свадливи, зли, постоянно следящи другите дали се съобразяват със законите на вирусите - и постоянно осъждащи ги, когато не се съобразяват.

Астроформула на Сатурн:

Сат! Мóйра, Мóйра, Мóйра, Сат!
Прóтос, прóтос, Óмни прóтос, Сатанáйлус!
Предвардѝ опасността с мощно прозрение;
направѝ ме струна на правдата;
утвърди ме в канара на служенето!

Астромолитва на Сатурн:

Превърни ме, Отче на безгрешните,
в послушен инструмент на доброто.
Прости ми миналите отклонения
и настоящите колебания.
Дай ми абсолютно истинно знание
и ме укрепи в незиблемостта на духовния мир,

за да ходя в пътя на справедливостта.
Нека да вляза в отверстията
на нужното време с точност до нула,
за да пребивая заедно с Тебе –
в нужното време и на нужното място –
там, където не искат да се съобразяват с Правдата.
Помогни ми да възстановя
нарушеното равновесие
и да построя на същото място
храм на истината!

Астроформулата на Сатурн – при особено важни случаи, за да се спасите или за да победите.

Молитвата – по вътрешно разположение или според аспектите.

2.V.120(1984) г.

УРАН
(Протáн)

С Уран се открива врата към световете на свръхсъзнанието. Уран, фактически, препредава рисуването на първообрази. Първообразите на живота се проектират в звезди като Сириус, но планетите от типа на Уран ги приспособяват към конкретните условия на дадена звездна система. Силата на Уран е в свръхсъзнателното възприятие. Последователите на мъдростта, окултизма, гностицизма са именно уранови типове.

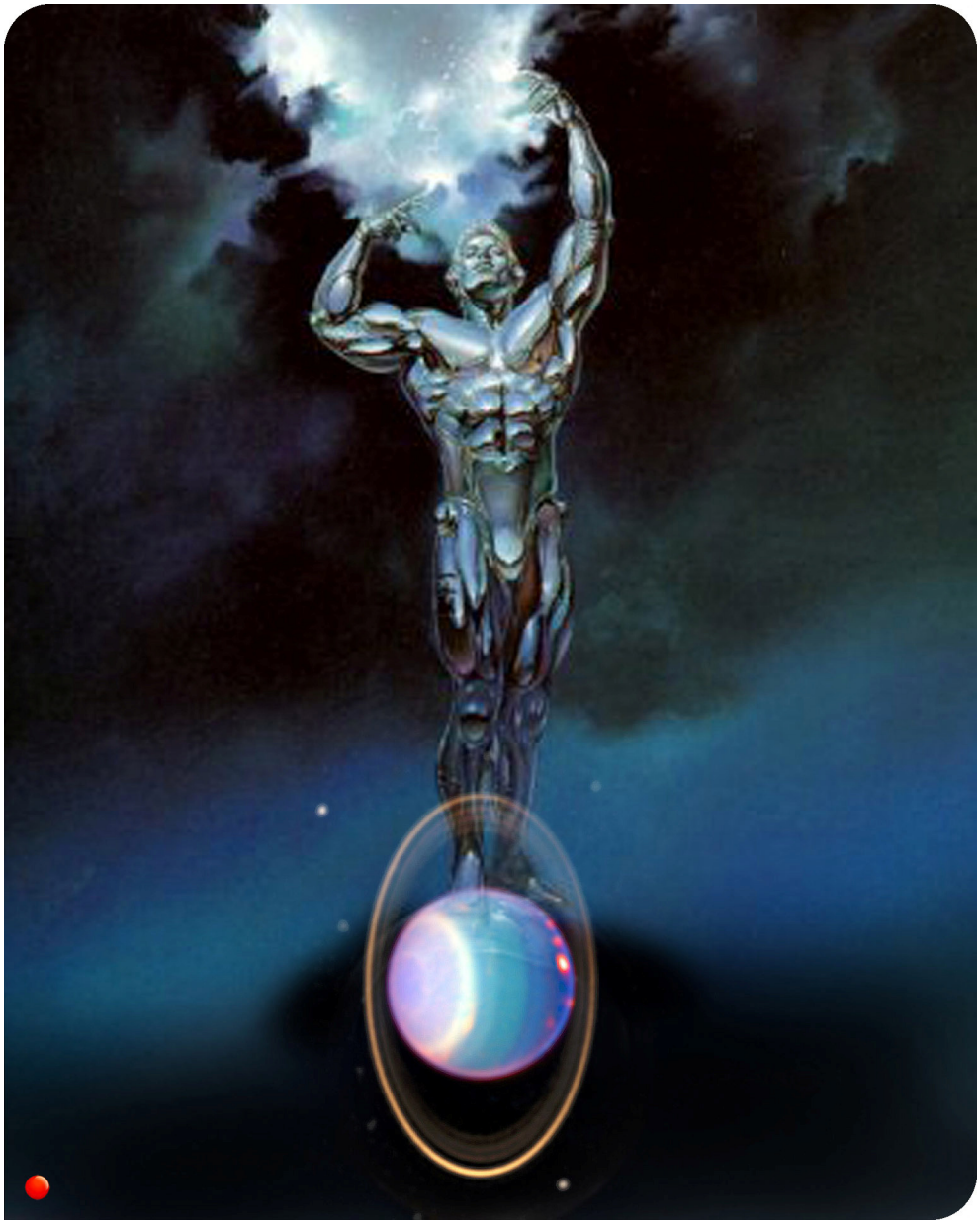

Позицията на Уран не е творческа, както на Слънцето – неговия антипод, - а е откривателска. Уран живее за света на Новото, непознатото. С това обаче той не привнася нищо.

Разбира се, радикални, фундаментални промени се предизвикват и от Уран, които по същество са нови, но те се пораждат от новото съчетание на старите елементи. Уран не може да ражда нови еле-

менти. Слънцето, Марс – ето кои са творците. Уран само съчетава по неочакван начин това, което те са родили. Ето защо Уран носи не жажда за създателство, а жажда за мъдрост, откровение, осияване, просветление. По същество, общото между двата полюса на будическия свят – Слънцето и Уран – е Уникалното. Но Слънцето ражда уникалното, а Уран го открива.

Пред човечеството сега се отваря именно уранова епоха: откровение, просветление, технически, научни и социални революции. Полюсът на Слънцето става подчинен: може да се наблюдава отслабване на създателството, за сметка на откривателството. Прогресът неотменно се диктува от Уран. Но неговата енергия отнема територии от световете на природното и духовното бащинство, от свещената

вселена на майчинството. Уран – това е лавинообразен взрив от открития, но открития в света вън от нас. Той е, по неизбежност, центробежен, поради което насочва ума не навътре, а навън. Докато Слънцето подтиква към творчество, извиращо от глъбините на самия индивид, то Уран се интересува от нещата, сътворени от други индивиди. Ето защо, любознателността е първият Уранов импулс, поради което уранианецът жертва всичко заради новината, потресаващото откритие или разкритие. С това той твори нови общества и епохи, създава цели нови системи и даже вселени, обаче живата Божия искра в тях може да му вдъхне само Слънчевият човек. Така че хиперинтелектуалците, свръхинтелигентите, посветените, осияните и озарените не са винаги създатели на нов живот, особено ако са движени от презрение към традицията. Природното за тях е една "традиция", с която те не могат да се примирят; простотата на Божието Слово направо ги вбесява и те, в най-добрия случай, гледат на него с умилението на "по-напреднал ум", който счита, че нещата могат да се кажат по "нов", "универсален" и "модерен" начин. Крайните уранианци, които затова и растат на височина – без баланса на закръглените форми, - подобно на сатурианците, се движат от радиуси с център, далеч извън тях. Това, несъмнено, придава много по-голям обхват и простор на мисълта и дейността, но с това предизвиква и обрат-

ните ефекти в психиката на този утвърден … "не-утвърденец".

В Свещените писания непослушанието е именно уранов плод, в лошия смисъл на думата. Всички положителни и отрицателни ефекти на детската психика се отнасят и за Уран. Положителните аспекти на Уран носят прилежание, послушание, търпеливо учене, следване и прилагане. Отличният ученик, примерният син или дъщеря, блестящият съработник на новаторски движения и системи – това е добрият лик на Уран. Пакостникът, немирникът, вечният беглец и непослушник, "блудният син", търсещ все нещо вън от лоното на бащината обител – ето Уран в негативно осветление. На пръв поглед, това е несъвместимо, напълно отрицаващо противоположното; но именно Уран се отличава с живота на отражението, за разлика от Слънцето, което е радиация.

Нека поясним: и като отцепник, бунтар, престъпник, и като Син Божий, Уран се съобразява с нещо извън себе си: в първия случай – с жажда за външна свобода, а във втория – с Божия глас, идващ отвън, чрез посредник, бил той дори велик Учител. Така че, тази наистина драстична противоположност се обединява в Урановия фокус екстравертност – насоченост на съзнанието навън. И престъпният, и богопомазаният уранианец се разпознават безпогрешно по едно: те не се задействат, ако нямат помощ от-

вън, материална база; външна духовна или социална свобода, наличие на "глас", "откровение", "позволение", "инструкция" и пр. – ето кое привежда в движение урановия човек. За него е немислимо реагирането на соларния тип: мигновеното отдаване на вътрешния творчески импулс, независимо от условията, условностите или постановките. Слънчевото начало, огънят, Абсолютният Дух произвеждат себе си и пространствата, живота извън себе си и всички бития и условия единствено чрез настоящия миг на пълната външна нищета. На соларния дух не му е нужно разрешение нито от Бога, нито от дявола, нито от когото и да било извън него – той просто се отдава на първия бликнал импулс. Той не си задава въпроса на "примерния" уранианец: "Правилно ли е това или не е правилно?"; нито на "примерния" сатурианец: "Ами какви ще бъдат последствията?" – той просто не може да бъде убиец на импулс. Нито си задава въпроса на "окаяния" уранианец: "Има ли енергия и база за провеждане на импулс?" или на "окаяния" сатурнианец: "Няма ли това да ми отнеме сигурността?"...

Положителното на Уран, което сега навлиза във владение у вас, е че той може да ви предпази от опасността да еволюирате прекалено дълго или да катастрофирате от пълен субективизъм. Прекалено изолираните от аспекти слънца са непоправими аутици – те се съобразяват само и единствено със

себе си. "Пораженията", които може да им нанесе Уран при негативни дирекции, прогресии или транзити, са единственият им шанс да излязат от тази своя тежка самохипноза и нарцисизъм, макар и жестоко катастрофирали – да добият начално понятие за еволюция. Обикновено това, което религиозните наричат "пъкъл", както и психиатриите или затворите с тежък режим, инвалидността, болниците или, в най-добрия случай, невъобразимите самотерзания на подобни "непоправими" аутици – ето с какви средства строгият учител Уран се мъчи да породи в такива импулса да се съобразяват с чуждите истини, с природните и духовните закони, с необходимостта от обмяна на опит, радост, енергии. Съществуват дори божества, със симптомите на най-редовата психопатия на зодиакалния знак Лъв или на Скорпиона - тотална непроницаемост за истина, извън тяхната собствена. Тяхната упорита, отчаяна самоизолация от обективния свят, от колективните взаимоотношения, от необходимостта да общуваме, се оперира, рано или късно, от опитните хирурзи на Уран, които не могат да допуснат подобни тумори в Битието. Тези хирурзи обикновено оперират без упойка, тъй като единственият наркотик, самопроизвеждан от "аутиците", това е самосъжалението и чувството за враждебност на целия останал свят. А този наркотик не действа при намеса на урановия скалпел. Именно за тези случаи се казва, че Бог се

весели, когато затанцува справедливият гняв на наказващия Шива. Той знае, че нещастието и страданието са единственият метод за превръщане на индивидуализма в индивидуализация, на индивидуализацията – в персонализация, а на последната – в универсализация. Именно универсализацията е най-прекрасният плод на Уран, върхът на Урановата еволюция, целта на всяко развитие – божественото съвършенство.

Съвършенството – ето апотеозът на Уран – "небесният бог"! Бог не на дневното, синьо небе, а на космичните небеса, на безчислените светила и доминанти, неотменно сменяващи се едни с други, под ритмите на универсалното, всекосмично всебитие. Уран диктува на световете: "Вие сте съставни елементи на едно космическо Цяло". Това космическо Цяло е в постоянно вътрешно самодвижение, поради което елементите непрекъснато изменят разположението си един спрямо друг. Ако вие не приемете този биологически и психологически факт вътре в себе си и извън себе си и не се превърнете в една безкрайна, пластична, жива вселена, откликваща на всеки възможен нов вътрешен или външен импулс – нов контакт, нова радост, нова ситуация, нов център и ново съчетание, - вие непременно ще бъдете премазани от хармонията на съвършенството! Съвършенството не прави компромиси. То е динамична система от взаимно свързани елементи, които не

търпят самомнения, самохипнози, самоизолации или оставане в статично състояние. Уран е първият специалист по разглобяване на деформираната личност на съставните ѝ части – ако потрябва, и с цената на връщането ѝ в еволюцията от началната фаза на електрон, - само и само тази монада да свикне с мисълта, че е елемент от система, в която трябва да се подчинява доброволно на космични, биологични и психологични закони и да отдава и приема доброволно специфичните блага и енергии на специфичните елементи. Именно в този закон се състои и проявлението на "свободата, като осъзната необходимост". По-точно определение на урановия тип свобода няма. Урановата "слободия" – при негативни позиции на Уран – е само временно явление, докато хирурзите на позитивния Уран демонтират и наново монтират развилнялата се безотговорност. А безотговорността на низшите уранианци е напълно диагностицирана: тя се занимава с отхвърляне на природни и духовни закони, заложени в нас от разумните същества – асистенти и професори на самия Създател.

Окултното ученичество – ето новата фаза на развитие, в която навлизат избраните души в епохата на Водолея. То няма нищо общо с рецептите на псевдоокултните и псевдодуховните школи, които се разпознават по това, че предлагат общи методи за всички последователи. Не че няма общи правила и

методи, валидни за всички елементи от даден клас в даден цикъл от време, но всеки метод и всяко правило, според истинските школи на Мъдростта, се прецизират строго индивидуално в строго индивидуалните линии на личното време. Скотобойните на самозваните "окултисти" и ръководители на "школи" са обезобразили много повече души и сърца, тела и органи, отколкото официалните религии и системи, защото бацилът им не се налага по официален път, а се промъква в съзнанието на търсещия под захарната обвивка на неофициалността. Считайки се за свободен от външна, официална принуда, незрелият оглашен на подобна "окултна школа", на практика, става роб на система от упражнения и предписания, която, най-често, не е съобразена с космичния момент, с националните особености и индивидуалното начало.

Затова Слънчевият полюс на двуцентровата будическа душа много сериозно ви предупреждава: не приемайте едноцентрови Уранови претенции! Констатирате ли, че лидерите на дадена "школа" се грижат прекалено страстно за унифициране на методологията, правилата, принципите, "рецептите на поведение" в тяхното общество, пазете се от такива школи! Ако Уран преобладава, наранен от липсата на артистично равновесие, на индивидуална интерпретация; ако програмата и конституцията на пропагандираното общество или система предписват да

правите еди кое си упражнение или да се въздържате от еди кое си "отклонение" по строго определен начин, валиден за всеки друг последовател – бягайте от такава "школа"!

Особеното на Уран е, че той е единство от жажда за система и жажда за свобода. Ето диалектическата формула на универсализацията! Слънцето, като позитивен полюс на душата, също е диалектическо единство, но единство на жажда за живот и жажда за творчество. Когато тези четири основни, взаимопротивоположни жажди, намерят своето квадриално диалектическо единство, тогава може да се каже, че човек е развил своето будическо тяло – или душата му е станала "обширна като вселената". Когато такава една душа, с развита хармонична квадриалност, се венчае със своя дух, постигнал своята хармонична квадриалност, и със своя разум, узрял по същия начин, вече може да се говори за развито духовно тяло. Когато развитото духовно тяло, снело в себе си диалектически трите духовни квадриалности, сключи своя велик космичен брак с развитото природно тяло – съчетание от съвършен интелект, съвършено сърце и съвършено физическо тяло, също съюзили взаимно своите квадриалности, – тогава вече можем да говорим за Новия Човек. Той се отличава по това: като проекция на Космическия Човек, в него последователно светват и стават център на космична обмяна милиарди и милиарди

различни системи и центрове. За Космическия Човек не съществува понятието "грях", поради което той не възпира самовъзбудата на който и да е свой божествен център. За Космичния Човек няма "небожествени" центрове, органи или системи.За Космичния Човек няма състояния на пасивност, освен когато трябва да преживее чужда активност. Единственото определение за "грях" при урановия, Космичния Човек, е неоткликването на космичния импулс. Единственото определение за "престъпление" при Космичния Човек е задържането на една доминанта повече от определеното за нея време.

Астроформула на Уран:

Протáн, Протáн, Протáн!
Тил, нотúл, Протáн!
Утúн, обтéл, обтанаúл!
Рисувай в ума и душата ми, Отче небесни!
Свали от съвършените светове
образи на свободата, на красотата,
на небесната Мъдрост!
Освободи ме от безотговорност;
направи ме неотговорен към неверните на всемира!

Астромолитва на Уран:

Отче на плаващите в просторите!
Усмивко на безбрежното реене,

прозирна Виделина́ на творението,
искам да приема зората Ти!
Направи ме предначален като Тебе,
разшири ме абсолютно навсякъде като Тебе,
прояви ме в просторите
на разнообразните множества,
не ми разрешавай да бъда вързан за малко обекти;
отнеми тази чаша от мен и ме помилвай –
да не ме застигне смъртта на човешката проза.
Оставам Ти верен, в жажда за озарение и обмяна!

11.V.120(1984) г.

НЕПТУН

(Бон)

Посейдон е бог на морето. Праматерията е в

"посейдоново" състояние, прадухът – също. Онзи стадий, в който същностите не са разграничени, е носител на нептунови влияния, но той не е само исторически стадий – преди всичко, той е постоянно, вечно поле. Нептуновият принцип управлява полето, а Меркуриевият – но Меркурий в Дева – управлява веществото. По-нататък ще говорим за една планета, която управлява Дева и има много общо с Меркурий, но е вън от орбитата на Плутон. Полето е непрекъснато, веществото е прекъснато (Представите на някои физици за прекъснатостта на полето са неверни – шуплесто поле не значи прекъснато – допълнителна бележка от Елма).

Полето няма състояние на разединение и прониква веществото. Полето е израз на Универсалната Любов, която слива и подтиква към сливане всички части на Битието. Полето е Нептунов източник. То работи за възвръщане на душите и нещата в лоното на предначалното единство. Разумността на Нептун е истината като любов – друга разумност той не признава. Привличането, гравитацията, е естествен физически израз на Нептуновата същност. Тя ни прави подвластни на общ център. Но без силите, които наричате центробежни, вие не бихте могли да добиете индивидуалност и затова пътят на душата е озарен от единството на привличането и отблъскването.

Привличането – ето стихията на Нептун. То произтича от самата същност на Бога, ражда се от недрата Му. Опитността на съществата в света отново трябва да се насити с енергията на Духа, поради това те циклично се завръщат в прародината си, сливат се и пак се разлитат за нова опитност. Понятието "сливане" е Нептуново понятие. Синтез, пробуждане на колективното съзнание, физическо и душевно привличане, всички възможни форми и средства, усилващи чувството за слятост с нещо по-голямо, нещо допълващо ни – това е все от Нептун. Най-мистичното единение с Абсолютния Дух, разливането на душата по вселената, съпрежи-

вяването на познание и любов, независимо на кое поле от микро- или макровселената, в коя звезда, планета или протон става това, се предизвиква от Нептун ("Елементарните частици" са вихри, а не планетки, но те се завихрят около цели светове – б.п.). Силата на нагона за продължение на рода, всъщност, е Нептунова, а не Марсова или Венерина. Марс само носи полюса на мъжката устременост, а Венера – на женската готовност. Привличането обаче иде от Нептун.

Нептуновият тип е много приятен, одухотворен, емоционален, привлекателен, силно магнетичен. Той носи на света поезия, нежност, красота, финес, доброта и пожертвователност. Носи много небесни дарове и тайни, които разкрива с лекота. Нептун плува в обич и любов, предава я неотразимо на околните, подкосява краката от нега и прелест на очите, прави приказен и удивителен всеки миг на живота, до който се докосне. Представата за рая иде от Нептун. Никой не може да си представи рая без блаженство, пълнота на живота, сладост, щастие и много любов.

Преди всичко, Нептуновият клас същества не може да различава обектите на любовта. За него е неизпълним, абсурден класическият опит с двете растения, едното от които трябва да се облива с любов, за да се докаже нейното въздействие. "А дру-

гото?" – пита се неотменно нептунианецът. Той не може да си представи как едно същество ще бъде изоставено, за сметка на друго. Тази невъзможност се разлива не само върху съществата, но и върху нещата въобще. Затова най-великата трагедия на Нептуновия тип е безкрайното сноване между все нови и нови обекти на интерес и внимание, на грижа, познание и любов. Нептунианецът, който още не е изградил едно висше тяло, наречено "мюóнно", не може да направи своя избор и непрекъснато пътува със скоростта на любовта по "по реките на Вселената". Потресаващ е животът му, защото Нептуновият човек или серафим не престава да мисли как да превключи от един любим на друг, от едно пространство на друго, от една приказна феерия в друга. Най-непозволеното нещо, за което се плаща с кръв и карма,е да се опитвате да спирате подобно същество в безкрайното му сноване из "потресенията" на Битието. Нептунианецът живее, "потрисайки се" – на него са му необходими силни и вълнуващи преживявания, постоянно плуване в прелюдията на първата любов, в медения месец на първата женитба. Той абсолютно не приема прозата на живота, отблъсква и най-малкия намек за милост към тези, които му се противопоставят. Не понася спора, противореченето и противопоставянето по никакъв начин и в никакви форми. Бягството е единственото му спасение, отсъствието – единственият урок,

който дава; тъжните очи – единственият признак на тежката катастрофа, която преживява душата му при въплъщение на планети като вашата. Невъзможността за мигновено сливане прави нептунианеца дълбоко меланхоличен. Емпатията му (вчувстването) е нежно физическо и душевно призоваване на околните към единение, към разтопяване на айсбергите, ликвидиране на предразсъдъците, прощаване с комплексите, пренебрегване на обстоятелствата.

Носещите пози, носещите маски, носещите фобии, носещите мании – ето слабото звено на човечеството, в което обикновено се препъва Нептуновата душа и страда дълбоко, жестоко, трагично, неутешимо, докато се изтощи и си отиде окаяна от Земята. За нея всичкият този театър не струва колкото една прашинка в стъпката на любовта! Мизерни и неживи кукли, марионетки му изглеждат улисаните в грижите си земни хора, които животът на душата, на небето, на силните и нежни вълнения не ги докосва. Никой поет досега, който не се е сдобил с наченки от "мюóнно" тяло, не е живял дълго на Земята. Поетите, поетичните души, влюбените, жадните за сливане и любов не могат да останат на една планета, на която любовта и вниманието се продават, нежността и ласката се пресмятат, спонтанността и откликът се замразяват. Небето, както и влюбеният, пита, но не както пита земята:

Неговият въпрос не е различен по форма, но е дълбоко противоположен по съдържание и смисъл. Когато душевният пигмей си задава въпроса "А после?", Небето и влюбеният също си го задават, но пигмеят се страхува какво ще стане със сигурността му, докато Небето има предвид смъртта, като следствие от спрян импулс. Моралът на слабите е самосъхранението; моралът на силните, на нежните нептунови деца е никаква сигурност и пълна неизвестност.

Но Нептун, както всяка планета, има и обратна страна. Морската болест е добър пример за Нептуновото опиване от промените и нестъпването на твърда, принципна земя. Пиянството, наркоманията са първо психологичен, а след това физиологичен факт. Разюзданият разврат и необузданата полова всеядност, нищо не признаващият пълен нихилизъм и анархизъм, потопяването в течението на живота без всякаква висока и далечна цел, усиленото търсене на наслади и оргазми от всякакъв тип, неистовото бягство от каквито и да е задължения, пълната безотговорност и елейните тиради в нейна защита, нежното съзерцаване на илюзии и фантасмагории, достигане до състояние на самохипноза – ето един кратък и далече непълен списък на феномените, породени от липса на "мюóнно" тяло. Не че и тези изчадия на пъкления Нептун не са дълбоко не-

щастни, не че и те не умират рано от пълно изтощение или чрез посягане на себе си, но животът на Земята не познава по-еднакви мотиви на по-потресаващо различни прояви, като тия на нисшите и висшите нептунианци. И едните, и другите, са безумни от жажда за сливане, но първите – с каквото им падне, а вторите – само с нещо красиво или пък от милосърдие и съжаление. Негативните аспекти на Нептун свидетелстват за богатия регистър от пороци, породени от жажда за сливане или от бягството от прозата на живота, а положителните – за всички най-тънки и пребогати нюанси на любовта, красотата, небесните пътувания, мистичното единение, озарението на сърцето от поезия и Слово, милостта, благостта, състраданието, самарянството, беззаветното служене и помагане на другите.

Животът е многостранен. Нептун може да залее духа и душата ви, ума и сърцето ви с прилив на най-мощни божествени токове, да предизвиква небивал подем и растеж, да ви отвори очите за неописуеми видения и контакти, да ви пренесе там, където не сте и сънували; да ви пробуди за "Новото Небе" и "Новата Земя", да ви отнесе с "небесни колесници" в царството на Отца ви, където всичко диша любов, носи любов, иска любов, трепти от любов и преживява любов непрестанно! Но тази мощна вълна може да ви удави безмилостно, ако ѝ се съпротивлявате или ако не сте могли да стигнете до някой бряг, на-

речен Школа, Учение, Принципи или Цели.

Астроформула на Нептун

Бон – Ол – Постýриус!

Бон – Ол – Пондýл!

Овинóл, овоúн.

Осилóний!

Отвори ме, живи Отче на живите,

за божествената обич и радост!

Астрофмолитва на Нептун

Аз, който съм се родил от сливане,

нека се слея най–силно!

Направи, о, Боже на небето,

да пребъде Любовта ти и на земята;

нежно слей и съедини в съюз непобеждаем

онзи, който жадува, с онова,

за което жадува.

Утвърди ни в неизлечимата сила на привличането,

което си ти самият, в твоя най-милостив

и божествен образ!

Живот, от който не бягам,

е живот, който ще ме преизпълни.

Амин!

21.V.120(1984) г.

ПЛУТОН
(Нюл)

Ратува за сваляне на "Небесното царство" на Земята. Координира Божественото с духовното. Определя пътищата и методите за управляване на колективи. Преобладава волевият импулс, но не на личната, а на колективната воля. Астрологичен управител на Овена. Разпределя енергията по хиляди канали, но справедливо за всички.

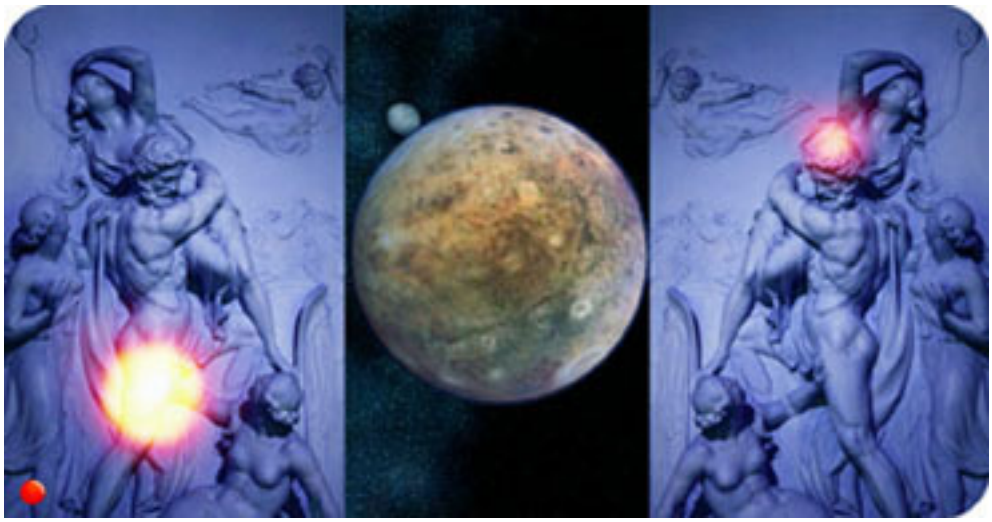

Мисълта при него не пречи на импулса, както в някои други случаи. Основното при Плутон е мозъчната координация на процесите, но чрез яснодéйствие, а не съзнателно. Усилията на йога и някои подобни системи да направят съзнателни функциите на яснодéйствието и да ги управляват, са нож с две остриета.

От една страна, те са прозорец към онова, което се нарича будност на съзнанието; от друга

страна, се намесват в природни процеси и механизми, които са много по-разумни от неразумния "йога". Пределно ясно трябва да се прокара черта между школите, провеждащи насилствено вмешателство в природните програми, с цел властване и високо самочувствие, и онези школи, които препоръчват постепенно развитие на яснодéйствието, според темповете на разумната природа.

Не че няма ускорение на това развитие – именно затова съществуват подобни школи, - но то не става с насилване на природата, а с интензификация на служенето и пределно натоварване с проблеми. Отшелниците, които развиват "свръхкачества", никога не могат да утвърдят Новия Човек, понеже нямат проблемни ситуации. А проблемни ситуации се разрешават единствено и изключително в социална среда. Останалите умствени и духовни задачи нямат

особено значение за развитие на атмическото тяло. "Áтма" значи дух, но дух не природен, а троичен, т.е. – социален, културен. Природните духове, които помагат на факири и йогисти да показват разни фокуси, в никакъв случай не могат да развият атмичното тяло, което е тяло на социални добродетели. Само с акумулиране на природни енергии не се става истински йога или духовен човек.

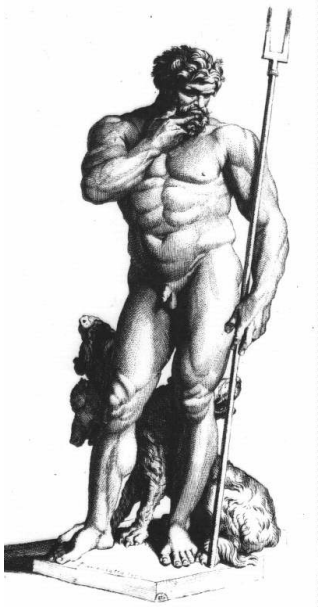

Този път, през който минаха аскети и отшелници на миналите векове, имаше за цел именно почистване и акумулиране на природната енергия, т.е. на пра́ната (Тук Елма дава общоприетото тълкуване на пра́на; по-късно ще нарече това "са́лма" - б.п.), докато "Áтма" е духовна енергия и тя се организира единствено и само в братска среда. Обществото, което сега съществува, още не е никакво общество, от гледна точка на Áтма: това не са социални, а социо-

идни отношения. Трябва да се разграничават мотивите на отношенията, а вашите мотиви са още под властта на животинското царство.

Бог Плутон грабва Персефона, за да се ожени за нея и да я направи кралица на подземното царство. Великият акт на "Приставането" се замества аварийно от "Грабването", когато момата (човешката душа) се е замаяла в материята и иска да подражава на смъртните. Грабването, даже от Смъртта, понякога е единственото спасение, тъй като душата се връща в един съвършен свят на вечната красота, младост и безсмъртие, вместо да гние като всички останали поради личните чувства в едно зомбирано земно тяло, което се опорочава от смъртни хора и ръкотворни неща и затова подлежи на развала, болести и смърт. Именно затова Плутоновите мутации или възкресения се дължат на НКЕ – Неличната Космична Енергия и изпълнението на Волята Божия. (б.п.)

Праматерията, за която говорих в урока за Нептун, се организира от праенергия, извираща от Плутон. Но за разлика от нисшата Плутонова октава – Марс, - тук енергията се индуцира не от изпълняване на личното желание, а се поражда от координиране на колективните желания. Не прилича и прилича на Марс: прилича, защото действието е спонтанно и изпреварва оценката, мисълта, процеси-

*те на задържане; а не прилича, защото при Плутон това спонтанно действие произтича не от жажда за лично удовлетворяване на потребностите, а от импулса да удовлетворим потребностите на **другите**.*

Има грабване от "Кентаври" по волята на Бога, за да спасят някоя закъсала душа и да я върнат при истинските ѝ близки от Вечността. Има и Директно грабване от Плутонови Посветени – Синовете Божии, завършили своята земна еволюция. Ако не сме пристанали доброволно, грабването е последният шанс на човешката душа на прага на V-то пентаграмно посвещение - Възкресението. В митологията то е представено като отвличане в Подземното Царство, но всъщност това е трансформация на смъртното ни тяло и пробуждане в едно безсмъртно и вечно младо и красиво тяло в Новото Небе и Новата Земя. Грабването се налага, когато сме поканени да се върнем в рая, но още нямаме божествен вкус и има опасност да се отдадем на някой адски водач или партньор. През повечето прераждания ни оставят в ръцете на смъртните, за да проверим вкусовете и теориите си. Обаче има редки моменти, когато съществува опасност за искрата ни Божия. Тогава "грабването" се извършва с пряка заповед от Бога.

*Подчертавам множественото число: други**те**; защото други**ят** много лесно се задоволява от Вене-*

ра и Луната. Уран, Нептун, Плутон са планети на свръхсъзнанието, именно защото това съзнание е насочено към всички – към групата, колектива, народа, човечеството.

Плутон е пришълец, но той предава волята именно на колективното Всемирно Братство. Ползата за всички носи именно Плутон, както Нептун носи любовта за всички, а Уран – мисълта и мъдростта за всички.

Както мозъкът интегрира дейността на всички органи, системи, клетки и центрове, така и Плутон в Слънчевата система определя нивàта на функциониране, нивàта на творческа свобода; умножава и съкращава притоците на енергия; носи нови придобивки за провеждащите токовете му и руши съдовете, които не искат да се съобразяват със системата от скачени съдове.

Основата на Плутоновия тип е мисълта за благото на всички. Великият подвиг за правда, равенство и братство, носителство на мир, хармония, благодат, изобилие и щастие навсякъде; мощта на Плутоновия тип с неговите гъсти вежди, орлов нос, стегната фигура и светкавични реакции иде от една мисъл за "Общото Дело" – дело, посветено на група, много по-голяма от микроскопичните социални групи брак, дом, семейство и пр. Опозицията Овен–Везни е израз именно на този класически конфликт – понякога на живот и смърт – между интимната социо-

сфера (знака Везни) и живота навън (знака Овен). Не че има нещо нередно и опасно в личния живот – са̀мо и единствено той може да бъде опорната точка на колективното битие, - но когато личният живот стане пречка за връзка с Цялото, то той по необходимост и неизбежност се разрушава. Точно тъй рухват и системите на колективните взаимоотношения – били те космични системи, звездни цивилизации, планетни монархии или държави, - които не осигуряват интимния мир на индивида.

Плутоновият тип е силно волеви, много голям идеалист, но и железен практик, неотстъпващ на нищо и никого, когато се касае за общото благо. Той не вижда пред себе си нищо друго, освен целта, която си е поставил, но тази цел неотменно е свързана с много хора. На неговите плещи неизбежно тежат грижите за не един и двама души, за не десет и двадесет. Той не оправя собствения си живот, освен с единствената, близка или далечна цел, някога да може да управлява събития и процеси. Общото между слънчевия и Плутоновия тип е, че те са винаги център на група, но слънчевата група се върти около самото слънце, а Плутоновата – около общ център, наречен "Велико Дело". Друг е въпросът, кое е "великото дело" за различните Плутонови представители. По същият начин и юпитерианците се въртят около една "велика идея", сатурианците – около "велика реалност", марсианците – около "велико желание", вене-

рианците – около "сродната си душа"... Излишно е да продължавам – за останалите планети сами можете да се сетите. Но Плутон е над всички, като завършек на Слънчевата система или като нейно начало – зависи от гледната точка. Наистина, той не е последната планета, но е последната минерално-магмена планета от вашата система. Останалите планети не са от такава материя, затова още не са открити от астрономите. Това обяснява окултно защо Плутон е вход към "подземното царство" – царството на планетите, които имат магма и концентрирани метали в ядрото си. "Подземното царство" или "Хадес", "пъкълът", "адът", са една неправилна представа за живота под кората на планетите, който е живот, много по-организиран от този над нея. Това е един "железен закон", но закон на доброволно подчинение, пълна хармония и съгласуваност, тъй като в центъра на всяка планета или звезда се намира именно нейният мозък, а магмата или плазмата е само "физиотоковата" атмосфера, излъчвана от мозъка. Там йерархиите са с един разряд по-висши от биологическите йерархии и те се отличават именно с Плутоновия импулс – изпълнение Волята на Цялото. Там, както и в Космоса, съществуват условия за свръхпроводимост, което реализира далекодействието в мигновеното действие на управляващия Център безотказно. Преди свободната воля да се е родила в човека – като последно творе-

ние на Битието, - в него е съществувало са̀мо подсъзнание и свръхсъзнание и той се е предавал на праимпулсите без никакво съпротивление на индивидуалността. Споменатите йерархии са наистина от много висш клас, но и те трябва да минат през човешко въплъщение, за да се научат да разграничават индивидуалния глас от колективния и да почитат и пазят свободата на околните. Именно с организирането на атомите в земната кора и над нея се проявява "принципът на неопределеността", както го наричате вие, според който електроните имат право на индивидуално решение. Не е така в плазмените и магмените процеси, нито в неутронните ядра и звезди. Това е, именно, Първичното, Плутоново състояние на материята и съзнанието.

"Синовете Божии", "гражданите на вселената", "Белите Братя" са синоними на Плутоновия човек, който е завършил своето развитие на планетно ниво. Ако Уран съзерцава и вижда всичко, ако Нептун преживява всичко и се намира навсякъде, то Плутон ражда импулса да организира видяното и преживяното отново на планетно ниво – да превърнем планетата си отново в "райска градина", в "Новия Йерусалим"; да свалим "Царството Божие" на земята. Мантрата "Както на небето, така и на земята" е Плутонова мантра, дадена от Христос не случайно. Тя полага началото на минералното тяло и минералното човечество на вашата планета. Неговият ос-

*новен девиз ще бъде **несъпротивление на космичния импулс,** а основната му дейност – **организиране на нови планети - земни райове**. Именно минералният човек е апотеозът на Плутоновите влияния. Вие сега сте много далече от него, защото степента на свободата, т.е. свободната воля на вашите електрони е все още напълно хаотична, макар и подчинена на някои основни закони. Минералният човек, под въздействието на Плутон, ще може съзнателно да настройва орбитите на електроните си под строго определени ъгли спрямо ядрата, от което ще следват неговите неограничени творчески и енергийни възможности.*

Но Плутон е нещо ужасно, когато е зле аспектиран. Той е многократно по-страшен от Луфицер – планетата Марс; или Сатанаил – планетата Сатурн. От Марс можеш да избягаш, ако си го овладял; Сатурн можеш да го убедиш, ако си се научил на ум и разум от страданията, но Плутон е последният "Пазач на Прага", който създава най-солидни затвори и тоталитарни режими. Могъществото на владетеля, господството на тирана, волята на премиера, скиптърът на монарха, заповедта на генерала, престъпният деспотизъм на домашния първенец или на началника в службата – ето къде се крият опасностите на зле настроения Плутон. Плутонианецът от пъклен произход преминава през трупове, премазва народи, смачква хиляди лични воли, опропастява сто-

*тици съдби, разстройва нервите и здравето на семейства, общества и народи, само и само да се изпълнят **неговата** воля и **неговото** решение, представени демагогски за колективни. Плутонианецът винаги има самооправдание, както, между впрочем, всеки друг представител на някой пъклен планетен аспект. Плутоновото самооправдание неотменно е "сигурността на космоса","сигурността на обществото", "сигурността на държавата" или групата. Заради нея винаги без замисляне се жертва сигурността, спокойствието, щастието и даже живота на отделния индивид, на малките социални групи – влюбени, съпрузи, семейства. "Голямата правда" неизменно смазва "малката правда", от което машината на едно общество наистина продължава да върви още няколко дни, месеци или години, но никога повече от няколко века. Насилието - но не личното, марсианско, престъпно насилие, а организираното, администрираното, "законосъобразното" насилие – ето стихията на пъкления плутонианец. Той никога не е в състояние да проумее основния закон на космоса, че самият космос би рухнал мигновено, ако не се грижи за правата на най-малката елементарна частица. Превращенията, метаморфозите, мутациите на Плутон, за които ще говоря по-нататък, са особено типични и за адските му представители, макар и в отрицателен смисъл. Героят, борецът за правда, пламенният, жертвоготовен идеалист и*

приятел, попадне ли веднъж в машината на утвърдените нормативи, съгласи ли се с тях, пред очите на всички се превръща в своята антитеза: продажник, тунеядец, бюрократ, палач на човешки души и сърца – отново в името на "правдата" и "закона"... Ето, всъщност, и картината на ада, много по-страшен от религиозния ад, какъвто всъщност не съществува. Има, фактически, един пласт под земята и ниско над земята, най-много до един километър височина, където има условия и за астрални престъпления на нисши духове и елементали, но техните пакости са незначителни, в сравнение с престъпленията на въплътените Плутонови жреци на Хадес. Те обаче също имат важна роля, защото изпитват – без самите да съзнават това – предаността на човешката душа към космическата ѝ родина и предоставят на космическите следователи и кинооператори изобилен материал за вашето поведение при проблемни ситуации.

Накрая ще завършим по-светло с урока за Плутон, изтъквайки неговата роля на мутатор. Превръщането на какавидата в пеперуда, раждането на всеки нов вид от стария чрез мигновена психо-биологична революция, появяването на нови органи и системи, така наречените "микровъзкресения", както и възкресението по принцип – всичко това е под влиянието на Плутон.

Ако Уран носи информационната програма на

новия вид, ако Нептун одухотворява тази програма с присъствие на жив дух, на божествена монада или групова душа, то именно Плутон организира мигновено веществената материя или социалните елементи в нова планетна структура. По същия начин, той е в състояние да реставрира мигновено поразена по някаква причина структура, понеже има силата да твори, да привлича частици от пространството и да ги разпределя по местата им в информационната идеална матрица. Ето защо Плутон е и Белият или Черният Маг. По принцип, както ритуалната, фолклорна магия, така и окултната, отговарят на влиянията на Плутон. Девизът, ефектът на Плутон е един: "От нищо нещо". Това важи не само за плутоновия жанр "вълшебни приказки" или школите от типа на "магически реализъм", но и за всеки акт на духовно усилие, при който се видоизменят природни или социални структури. Но при всички случаи плутоновият тип видоизменения са мутации, дори и когато са предшествани от Слънчеви, Марсови, Юпитерови, Уранови или Нептунови освобождавания на енергия. Целта на Плутон е организиране и координиране, независимо от равнището. Жаждата за власт и надмощие, с връх в историята и съвременността милитаризмът, военщината и повсеместната милитаризация на културата - това е само сянката на този Плутонов импулс.

И така, живият Плутон – Плутон на божестве-

но ниво – е брат на човечеството, Христòв съратник и работник за установяване на космическия ред на Земята. Той е силен, без да е насилник; правдив, без да е формалист; съвършен организатор без външна организация; идеален воин на космоса, без употреба на каквито и да е оръжия, освен силата на Доброто и мощта на пълното самоотречение. Плутоновият Посветен е действителният ръководител на всяко тайно и явно общество, без другите да подозират това. Той не прави собствени планове, не разпределя задачи по хората, не наблюдава дали те изпълняват или не изпълняват плана на небето, не критикува никого и изглежда напълно сляп за пропуските. И въпреки това, организира около себе си мощни групи или движения от будни и съзнателни души, които, както пръстите на двете ръце, се събират в нужния миг и на нужното място под импулса на ясно-действието, на което ***Абсолютният*** *Дух е Първодвигателят, а не някакъв външен, човешки организатор.* ***Така*** *се създават истинските братства и планетни райове;* ***така,*** *именно, белите кръвни телца на Всемирното Човечество се озовават неизменно и винаги там, където на една клетка – т.е. на Цялото – нещо е жизнено необходимо. Пълната взаимозаменяемост на всеки Син Божий с всеки друг, в която и да е функция, необходима на Цялото някъде в някой момент, е основен белег на разцъфтял Плутонов олтар – сферичната чакра, образуваща хилядолист-*

*ника **около тялото**, а не само около главата.*

*Христо̀вият хилядолистник или "олтарът на възкресението" не създава светии с ореоли само около главите, но "Братя и Сестри на Човечеството", нямащи лична воля. Или - казано по-точно – отдаващи личната си воля в ръцете на колективната воля на Космоса. **Това** значат думите на Христос "Сине Мой, дай Ми сърцето си!" – т.е. емоционалните, личните, интимните предпочитания на Везните се снемат в огъня на Овена. Невъзможността да не бъдеш близък с близкия и да бъдеш близък с неблизкия, тотално се превръща във възможност да бъдеш всякакъв с всичко и всеки, ако това е Волята Божия. При това, личните вкусове не са унищожени, индивидуалните предпочитания продължават да съществуват. Сърцето не се убива, както при светещите само около главите, но преминава на прекрасна и славна служба: първо на всички, а при отдих – и на собствените си вкусове.*

Астроформула на Плутон

Нюл, Нюл, Нюл, Нюла̀м!
Сат, Ло, Сат, Лон, Сат Пра̀лам!
Истина ме оживѝ –
на любовта беззаветно да служа!

Астромолитва на Плутон

Прояви се в Христо̀вия ми престол,

Отче на силите!
Нека просветне духът и душата ми
в моето тяло, за да работя
за Твоето царство тук, на земята.
Предай ме в ръцете на онзи,
който има нужда от мен;
не давай в ръцете ми този,
от който аз имам нужда.
Отметни от пътя ми ложето от трънени истини,
които карат нещастните хора
да служат на идоли;
обикни чрез мен всички ония,
които са необикнати още от никого.
Завържи чрез мен това, което е на небето,
да бъде вързано и на земята;
а което е вързано на земята,
да бъде вързано и на небето.
Моля Ти се най-коленопреклонно:
не ми позволявай да стана един от ония,
които променят света, а не себе си,
и ми дай сила да правя добро,
без да се питам го̀рен ли е твоят нещастен син,
на когото помагам, или долен.
И ме пази от най-страшните врагове
на Твоето царство –
от ония, които ме искат за себе си.

Амин!

30.V.120(1984) г.

ТРАНСПЛУТОНОВИ ПЛАНЕТИ

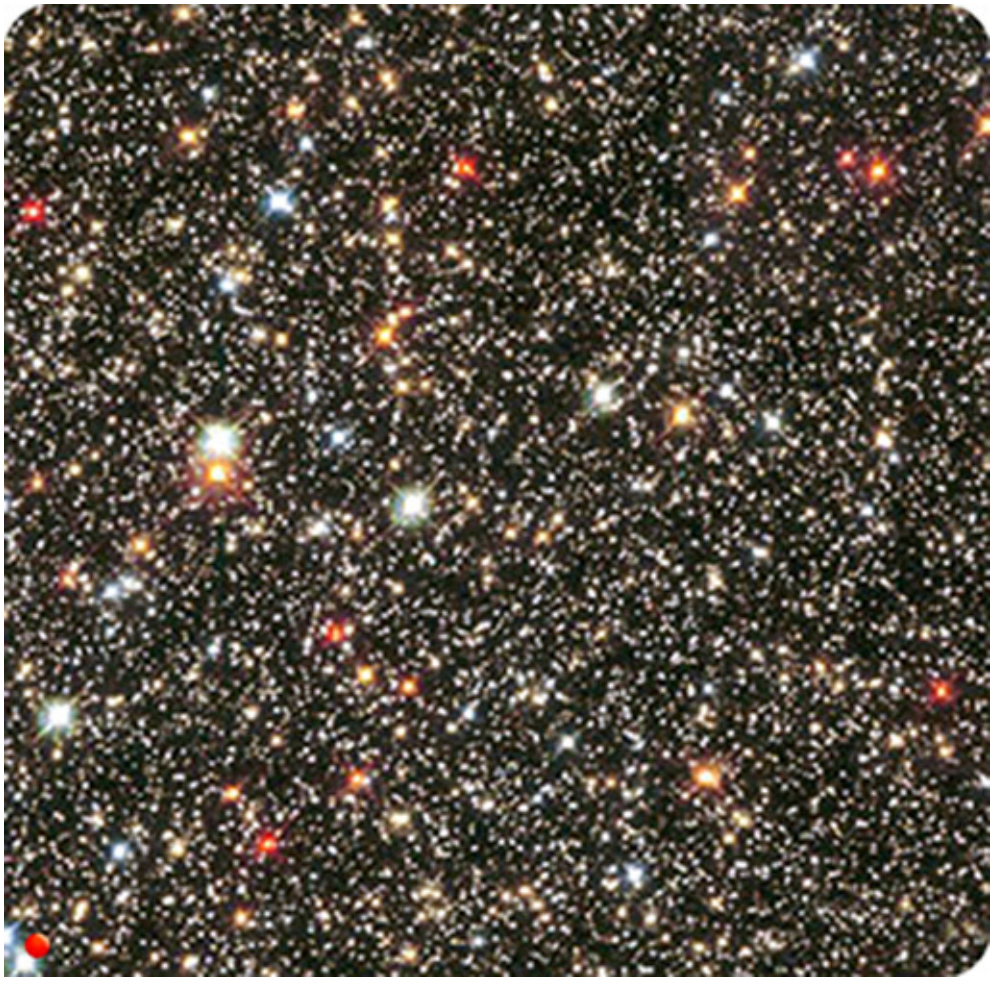

Не се спирам обстойно на трансплутоновите планети, понеже не сте още готови. Понятията свързани с тях, са извън сферата на вашата еволюция и няма смисъл засега да проявявате интерес към тях. Трябва само да поясня, че няма предел на усъвършенстването и че над свръхсъзнанието стоят ỳлтрасъзнанието и хѝперсъзнанието.

Подсъзнание, съзнание, самосъзнание, свръхсъзнание, ỳлтрасъзнание и хѝперсъзнание – това са

шестте обекта на езотеричната астрология и психология, обединени от Божественото Съзнание. Наистина, има още три планети след Плутон, които в бъдеще ще развият вашите съзнания, по-горни от свръхсъзнанието. Предметът на този урок ще бъдат именно тези три планети, които още не са формирани както познатите ви, тъй като всяка планета или звезда се формира или идва при наличие на съответния тип съзнание. Пределът на съвършенството, стигнат на Земята (Е́лма има предвид не само Земята, а и Слънцето, и цялата слънчева система - б.п.), е свръхсъзнанието. То сега се приема като синоним на Божественото Съзнание, но всъщност е само част от него. Няма да се разпростирам върху този предмет, направо ще говоря за новите планети.

РЕНУН е мостът към ỳлтрасъзнанието или – както вече знаете от "Звездни приказки" – към ỳлтравселената. Свръхсъзнанието утвърждава силите, йерархиите и строителството на свръхвселената (су́первселената). Той е синоним на духовното съзнание, което включва потребностите на духовните тела на съществата – причинно, будическо и атмическо, според източната традиция. Обаче над духовния свят присъства божественият, който е обединител на духовния с физическия. Понятията "ỳлтра", "хѝпер-" и "тот-" нямат покритие в живота на духовния и физическия свят – те са божествени. Това, лошо преведено на славянски, звучи така: "ỳл-

*тра" – "**в**"; "хѝпер" – "**а**", и "тот"- ... е съвършено невъзможно да се преведе в близките 15 000 години. В този смисъл, съществуват "**в**съзнание", "**а**съзнание" и ...**х**-съзнание. (Хиксът тук замества в земните езици представка за третия вид съзнание - б.п.) Първото Аз наричам "съзнание на микровселената", второто – "съзнание на абсурдната вселена", а третото – "съзнание на Абсолютния Дух", което е неизречимо. (Днес ние знаем, че има разлика между Тот и Абсолютния Дух. Сведенията по-горе подлежат на изясняване, защото във всички останали осияния Ѐлма твърди, че абсурдът произтича от Тот и че абсурдната вселена е тóтвселената, докато в хѝпервселената абсурдът е само единият полюс. Ѐлма се включи веднага [5.V.138 (2002)г., 13,42ч.]: "Абсолютният Дух е подводната част на "айсберга"; хѝпервселената проявяваше абсурда в момента на "Астролóния Холизáтика". Сега почва да доминира милостта".*

Работете неуморно за проумяване на тези най-високи равнища, но не се надявайте да постигнете скоро техните състояния на практика.

Ренýн е планетата, която някога ще развие във вас "всъзнàнието", т.е. ỳлтрасъзнанието. На нивото на физическата и духовната вселена също има проекции на това божествено съзнание, а именно: микросветът - във физиката; и аскезата – в психологията. Потъването в собствения микросвят; прякото пътуване във вселената, но не навън, а навътре в себе си – това е нещо известно от най-дълбока

древност. Но пред човечеството все още стои неразрешен въпросът за методите. Някои посветени и всички велики Учители наистина пътуват по ỳлтравселената – опознават, последователно и едновременно, безчислените цивилизации, населяващи техните собствени полета и "елементарни частици". Те постигат това чрез аскезата, но не тъй, както я разбират и практикуват повечето "подвижници". Ако духовната аскеза непременно изисква отказване от нещо за сметка на друго нещо, то божествената аскеза означава насочване навътре в себе си и преживяване вътре в себе си на всички неща, които другите търсят отвън. Обаче това съвсем не значи самолишение от функциите на даден център или система, обявяване на някой божествен извор за "греховен". Просто, потъващите навътре в себе си намират всички блага на природата именно вътре, а не навън. Помислете колко умопомрачително повече са елементарните частици, в сравнение със звездите и планетите! Ако рионúдите – съществата, познаващи всички звезди във вселената; и тоунúдите – познаващите всички обекти в сýпервселената - са постигнали предела на физическото и духовното познание, то познанието и животът на ỳлтрайерархиите може бледо да се представи количествено, като се умножат познанията на рионúдите и тоунúдите по броя на елементарните

частици в една статистически средна звезда, плюс броя на идеóните в една статистически средна духовна звезда. Това ниво на сравняване може да се проумее само от математици и астрофизици, само от мъдреци. Ренýн не може да се открие с телескоп, защото е обект в друго измерение, а физическият му носител е елементарна частица с особена мощ зад пределите на Плутон. Това някои вземат за черна дупка, други – за липса на звезди в определена област на небесната сфера. Подобни космични обекти, когато са на извънгалактично разстояние, се възприемат като "квазари", както се възприема и вашата Ренýн от цивилизациите извън вашата галактика. Способността на квазарите е да бъдат елементарни частици в пределите на собствената галактика (или струпване от галактики), но да се отчитат като свръхмощни космични обекти, съдържащи множество галактики, когато се намират на голямо разстояние. Тяхната величина и сила се намалява с микромерките на микросвета (с намаляване на радиуса) и се увеличава с макромерките на макросвета (с увеличаване на радиуса). Ренýн, по този начин, е представител на ỳлтравселената във вашата Слънчева система. *(Нов проблем: от осиянията сме разбрали, че ỳлтравселената е синоним на божествения свят и се дели на ясновселена, хѝпервселена и тóтвселена. От "Астролóнията" обаче излиза,че ỳлтравселената е една трета част - "микровселената", представена при нас от Ренýн. Как*

да разбираме това? – [5.V.138(2002)г., 14,24ч.]: "Има ỳлтравселена в широкия и ỳлтравселена в тесния смисъл на думата. По онова време би било сложно за вас да ги разграничавам веднага. Цялата ỳлтравселена са микровселената и макровселената, взети заедно; ỳлтравселената, като микровселена, нарекох по-късно "па́ртовселена" или "чи́стовселена". Именно тя води до всъзнанието, търсещо божествена аскеза – чистотата като целомъдрие, т.е. като самодостатъчност."

Ултравселената не се проявява само с планети и микрочастици, но и в така наречените неутронни звезди. Психологически, Рену́н ще развие следващия клас човешки същества след минералното човечество. Минералното човечество – като венец на су́первселената и физическата вселена – все още ще изучава тези две вселени предимно чрез външни пътувания. Металното човечество, за разлика от него, което ще се развие под влиянието на Рену́н, ще живее в още по-бавно време от минералното. То, именно, ще пътува не навън, а навътре, в собствената си микровселена. Субстанцията на металното човечество се съдържа в планетните залежи и в звездите, в микроелементите у вас. Психическото състояние на един минерален човек, за да се превърне в метален, ще се базира на неговото пределно ниско самочувствие. Когато то стигне до "абсолютната психологическа нула", под въздействието на

Ренýн ще се получи мутация – мигновено превръщане на минералния човек в метален. На този етап ще бъдат снети и последните следи от самосъзнанието. По този начин, на етапа на металното човечество ще се ликвидира окончателно с падението на човечеството преди осем хиляди години, когато съзнанието и самосъзнанието непозволено започнаха да предизвикват ракови образувания в психиката на вашето човечество. Идеята за свръхчовека, за супермена, ще бъде напълно, дълбоко непонятна за металното човечество, което ще живее – както и сега живее на много места в космоса – не на отделни планети или звезди, а разпръснато като метални човеци из ỳлтравселената. Те ще са постигнали целта на звездната и планетната еволюция – абсолютния синтез на елементите, веществата, съединенията, органите, системите, енергиите,познанията, чувствата, идеите и пр., – поради което няма да им е необходима повече външна среда. Те ще се откъснат от гравитацията на слънцата и планетите, тъй както вие някога изкарахте корените си от земята и проходихте. Физически те пак ще получават енергията си от звездите, но свръхкосмично, защото в междузвездното пространство, при температури, близки до абсолютната нула, те ще бъдат свръхпроводими. За тогавашните минерални и биологични човечества те ще изглеждат като статуи, плаващи в безпределните глъбини на вселената – статуи от

различни метали, с кристални включения. Те са със затворени очи, но с отворено вътрешно зрение – с развита кристална хѝперфѝза и метална ѝлтрафѝза. Хипофизата ще се отвори окончателно още в биологичното човечество, хѝперфѝзата – в минералното човечество, а ѝлтрафѝзата – в металното човечество. Металното човечество ще се възвърне духовно в лоното на божествения свят след един много дълъг цикъл на еволюция. Не случайно в мистицизма и окултизма вселената се съзерцава като Космически Човек. Не случайно дори някои астрономи са полудявали, хващайки в окулярите на телескопите си плуващи метални хора в безкрая, големи колкото цели галактики и вселени!

Спиралните галактики съответстват на определено ниво на съзнание, сферичните звездни купове, галактики и агрегати от галактики – на друго ниво на съзнание. Както в биологията, така и в космологията сферичните образувания преживяват следващ етап на деление, но вече деление не на частици – планети и звезди, а на тъкани и органи. Такава тъканообразна структура на вселената вече се наблюдава от вашите астрофизици и космолози. На един по-следващ етап, те ще се убедят математически, физически и визуално във формата на всемира като Космически Човек. Ренýн – планетата-частица отвъд Плутон – ще оправдае изречението "И създаде

Бог человека по образ и подобие Свое". Разбира се, металният човек съвсем още не е пълното подобие на Космичния Човек.

Най-важното, което трябва да остане като есенция от този урок у вас, е представата и понятието за търсене на нещата не вън от себе си, а вътре в себе си. Новото, което Ренýн дава, е методът: не аскеза-саморазкъсване, не онеправдаване на едни центрове и пресищане на други, а пълно функциониране на всички центрове, обаче без външна среда, освен фотонната. Потъване на различни равнища, а не разширение или преместване – ето методът на ỳлтравселената.

Ренýн, както казах, се занимава с развитието на "възнаването", т.е. потъването на съзнанието навътре в себе си – в ỳлтравселената. Съществува и "асъзнание", което се лансира от "планетата" ÓЛНА – поредната след Ренýн субстанция на божественото свят във вашата Слънчева система. Праматерията е инертна, тя се оживява единствено от Духа Божий. Сведенията, които праматерията получава, за да се устройва на различни равнища, идват единствено от Бога, от Абсолютния Дух. Ренýн, въпреки че е божествена планета, все още е програмиран, макар и навътре, докато Óлна не е подвластна на никакви програми. Четиридесет и деветте вида логика са всъщност програми, докато алогиката не признава програми. Óлна, по тази причина, не

се подчинява на никакъв друг закон, освен асъзнанието, т.е. мотивът ѝ е незакономерност. Абсурдът, божествен атрибут от най-върховен порядък, развива правилно света, само когато присъства в него като елементарната частица "абсурдòн". Абсурдòнът не е нито само физическа, нито само духовна, но преди всичко божествена "елементарна частица" от 24-те градивни атома на тóтума. Божественият Дух, Абсолютният, се изявява чрез тóтума или тóтвселената; Èлма – проявеният Бог – се проявява чрез хѝпервселената, на която Óлна е представителят при вас, а Духът Божий - или "Святият Дух"- направлява ỳлтравселената, с представител Ренýн.

Óлна – базата на Елмаѝл (Виж "Звездни приказки" – б.п.) във вашата система – се грижи за внасяне на абсурд във всяка програма, която по естество е склонна към инерция, автоматизъм. По тази причина, Ренýн все още има някакъв космологичен вид, докато Óлна е умопомрачително неопределима – нито с физически мерки, нито с духовни понятия, нито дори с първата степен на божествения свят – самосмаляването... Óлна, сама по себе си, е само божествена искра, "тáо", която се отличава със способността да се противопоставя на всяка програма чрез това, което е най-абсурдно за последната (В това отношение, тя е свързана с така наречените във физиката "слаби взаи-

модействия" - б.п.). Ратува за нестандартни промени, творчески решения и хрумвания, не идвали никога, на никой досега. Óлна се проектира зодиакално в знака Лъв, но, разбира се, не само пространствено, а концептуално, същностно. Разбира се, проявява се най-вече чрез Слънцето, но Слънцето ви е на духовно ниво, както и всяка физическа звезда. Програмираността и на Лъва, и на Слънцето е очевидна, затова те само отчасти проявяват качествата на Óлна, макар и повече от всички други планети и знаци.

Óлна е истинско въплъщение на абсурда! Тя се проявява там, където има нещо за "хипер̀иране" – т.е. провокиране с мощно значение, извън допустимото. Инерцията на програмата – ето обектът на хѝпервселената, който може да я възбуди за намеса. Причината за програмата може да е и божествена, и духовна, но промяната на програмата в абсурд има хипербожествен произход – т.е. най-високият в Проявеното Божествено Битие. Смъртта влиза в понятието "абсурд", именно защото животът, който притежава някаква диференцираност, трябва да премине в нови форми и да се противопостави на предишните си програми. Разрушението, Шива – индийският вариант на хѝпервселената, - се изтъква от Èлма, само защото Той не търпи вкостенявания. Праматерията е само глина в Неговите ръце, с която Той моделира все нови и нови светове, преобра-

зявайки старите. Старите остават само в паметта Му, но абсурдът отнема субстанцията и формата им, за да отучи творенията да живеят дълго в даден стереотип. Именно затова божественият свят е населен с богове, според всички митологии. Боговете правят с вселената каквото си искат. Тях не ги хващат никакви закони, никакви програми, никакви правила. За паднал бог се счита не онзи, който е изневерил на някакъв закон, а онзи, когото Бог е наказал за слаба "хипервселенност", т.е. – за ниско ниво на абсурдност... Както духовните йерархии се наказват за несъобразяване с морала, законите, заповедите на Бога, така божествата се наказват при причиняване страдания някому поради съобразяване с нещо утвърдено. Титаните бяха и са именно тия пропаднали богове, които искаха да преустроят вселената в един "ултралъжлив" модел на Битието, т.е. в нова ỳлтравселена, където плуването на металните човечества щеше да бъде увековечено, ако титаните бяха победили. Титанизмът при тях не се изразява в пространственото разширение на тщеславието, както става при някои духовни същества, а в желанието на титаните сами да управляват самопознаването си и самотворенето. Но хѝпервселената принуждава и тях да се съобразяват със съществуването на нещо извън тях - на Абсолютния Дух, Който ги е създал и ги поддържа. Както за вас е проблем да познаете Бога вътре в

себе си, така за титаните е проблем да познаят Бога извън себе си, тъй като те, по същество, са ỳлтрасъзнателни, т.е. не им е необходимо нищо отвън. Те са загубили връзка с външната реалност, както вие - с вътрешната. Именно затова Óлна е планетата, която и във вашата система се слави с хѝперсъзнание, т.е. съзнание, което отхвърля утвърден тип съзнание.

Титаните понякога падат и във вашия свят. Те се раждат неизменно живи физически, но ненормални психически. Във вашите психиатрии и до ден днешен има "титани", които все още си мислят, че управляват вселената или искат да провеждат всемирни революции и катаклизми. Те са загубили връзка с духовната и божествената реалност, опитват се да проумеят нещо, но умът им е пострадал. Претоварността им със самите себе си, с нещата, които са вътре в самите тях, ги прави асоциални, алогични и абсурдни. Мнозина от тях обаче са психиатрически неосвидетелствани, защото са усвоили най-ужасното оръжие на пъклената хѝпервселена – способността да се правят на нормални, да играят социална игра. Така те се промъкват до високи политически и културни постове, навлизат в социума напълно свободно и на това равнище отреагирват комплексите и лудостта си. По-страшни врагове на Цялото няма и никога не е имало! Под негативното влияние на Плутон се раждат диктаторите на чове-

чeството, но всеки диктатор има някаква оправдателна философия, родена от някой луд, умопомрачен, духовно болен титан, успял да издаде книга или да създаде школа на някоя планета. Ще познаете тези чудовища по това, че те не уважават чуждата истина и не могат да се очароват от нея. Те имат един точно действащ механизъм, който препоръчвам на бъдещите психиатри като основен симптом – не могат да изслушват. Колкото и да се стараят в социалната си мимикрия, те общуват пасивно с аудиторията си и събеседника си само до известен момент, но този момент никога не се отлага за следващ контакт. Те непременно, на всяка цена, трябва да прекъснат говорещия или действащия и да наложат своя глас. Те очароват публиката именно с абсурдната си логика, с предложенията за извършване на нещо "изключително", "извънредно", "уникално". Понеже хората са жадни за нещо ново, отиват под знамената на такива оратори и проливат дори кръвта си за тях. Вторият симптом на лудите представители на хѝпервселената е неизпълнението на обещанията. Те периодично намаляват дажбите от блага – физически или духовни, – отпуснати в началото щедро на слушащите ги, защото никога титан не разполага реално с това, което обещава. Титаните нямат материална база – тя им е отнета още в мига на падението им, затова се занимават с две неща на земята: подстрекателства за заграбване на

материална база или постоянно ограбване на наличната материална база. Титаните са загубили силата на Словото като магически акт и затова не могат да привличат природните сили и субстанции. Именно затова сноват насам-натам из държави и окръзи, по планети и системи – да подстрекават "поробените" с елейни слова за "свобода", "равенство", "братство" и "щастие". Не ги смесвайте с истинските борци и апостоли, но умейте да ги различавате. Няма обаче друг начин за божествените йерархии, освен изпитването чрез дело. Точно затова и е допусната свободната воля – всеки да остане изолиран от зрителната зала на космоса и да си представя, че сцената, на която играе, е негово владение или свободна територия да върши всичко, което му хрумне. Обикновено титаните полудяват напълно, когато пред тях и зад тях се вдигне завесата, която ги е правила незрящи за космическата аудитория. Всъщност, така и се раждат на земята – с "вродени" психически недостатъци.

Óлна също има тъмна страна, както се уверихте, защото не е звезда, а планета, макар и нейната субстанция да е още по-абсурдна от тази на Ренýн. Онзи, който иска да включи астероиди или планетоиди като трансплутонови планети в ефемеридите, няма да намери истинските. Те са астрологически, а не астрономически фактори и тяхната пространствена локализация, която все пак същест-

вува, ще може да се открие само със супермодерна астрофизическа апаратура, ако се откажете да търсите класически небесни тела. Но за вас, астролозите, нещата стоят по-оптимистично. Има биологични, психологични и физиогномични белези на трансплутоновите планети.

Спящата Красавица е велик символ и върховен стадий на Посвещение, когато душата ни е заспала за света и съблазните му. Тогава чакаме само Принца – определения ни от Бога Жених, Същество с монада, искра Божия. Когато се увличаме от хора, авторитети и псевдоучители без душа или с по-ниска еволюция, ние сме "ококорени" за света и "шансовете" му, не можем да се спрем, затова има още много да страдаме и да се прераждаме.

Ренýн, например, близо до асцендента, строи големи клепачи, склонност към медитация, унесеност, самовглъбеност, "отсъстващ" поглед, забравяне на репликата или недовършване; вялост, склон-

ност към лежане, мечтаене, самоотпускане; а психиатрически – към различните видове ступори, кома и парализи. Положителното в израза на Ренуновия тип, това е така наречената божествена красота – образът на "Спящата Красавица".

Ренýн е истинският управител на знака Дева, но той е снел вече в себе си и знака Риби, защото небожествената Дева няма горен клепач, т.е. той е малък или много скрит. Именно Ренýн ще проведе програмата за синтеза, чрез мутация, на сродните души в едно метално тяло, като слелите се любими ще представляват гол метален хермафродит с две лица; откъм страната на сегашния тил на мъжа ще се появи лицето и тялото на жена. По този начин, адамовото "грехопадение" – желанието му да има другарка отделно от себе си – ще се "изкупи" и той отново ще се слее с "áнима" – истинската си космична половина. Ева бе продукт на свободната воля на човека, но и един типичен акт на недовършено творчество от страна на титаните. Именно "Ева" – и в мъжа, и в жената, - макар и да се диференцира като сегашния женски пол, стана причина за онова, което наричате "грехопадение", защото прие съблазънта на титана "Велзевул" да ограничи сърцето чрез етична система – "дървото за познание на доброто и злото". Ябълката не е истинският образ на това дърво. На практика, това е законът, моралните норми на всяко преходно историческо общест-

во.

Ренýн, чрез знака Дева и VI дом, ще предизвика мутация, която ще слее отново мъжа и жената – не само душевно, но и физически – в едно ултракосмично тяло; и тогава няма да има нужда от морални, правни и етически норми, регулиращи отношенията (На други места в осиянията Èлма казва, че на един следващ етап мъжът и жената, които ще се слеят в едно тяло, ще бъдат обърнати един срещу друг, а няма да са с гръб един към друг – б.п.). Óлна обаче предвижда пръсването на ултракосмичното тяло в хѝпервселената или синтезирането на всяка възможна друга форма на Битието, само и само тази нова форма да е логически абсурдна за ỳлтрасъзнанието. Докато ТОТ – най-високата планета – представлява абсолютен синтез на всички останали. Но за нея няма да кажа нито дума, понеже името ѝ е "Тайна".

След 30.V.120(1984) г.

ТОТАЛИЗАЦИЯ НА СЪЗНАНИЕТО

Тотализацията на съзнанието (това няма нищо общо с тоталитаризма- б.п.) – ето целта на тот-астролóнията. Не говоря за Тот – последната и първата планета, - но ще говоря за нейните атрибути и предимства. С това завършвам първия том от "Астролóния холизáтика".

"Астролóника" е съкратен термин за "Астролóния холизáтика" и може да се преведе на славянски

като – "единителна звездоде́ика" или – в практически аспект – "звездодейство чрез единение".

Астрологията е окултна наука за влиянието на планетите, Слънцето и звездите, на домовете, зодиакалните знаци и пр.

Астроло́нията не е наука, нито окултна, а е ясноде́йство, - т.е. "божествено де́йство". Трябва да разграничавате ясноде́йство от практическото му, тясно приложение, наречено "де́йство". Ако "де́йство" е синоним на ма̀гия, то звездодейство означава "астрома̀гика",а "звездно ясноде́йство" – "божествена астрома̀гия". Разликата е тънка, но много съществена. "К"-то, по принцип, придава технологично-инженерен, практико-механичен аспект на един принципно духовен акт. То съдържа, така да се каже, технологичните рецептури, методики и процедури, докато фундаменталните, родовите категории, несъдържащи "к", каквато би трябвало да е и е истинската бяла ма̀гия, се проявяват спонтанно чрез ясноде́йство – без осъзнаване на механизмите и преднамереното прилагане на някакви технологични операции. Така черният маг (белият само понякога) въздейства на околната среда изключително чрез извършване на определени операции – съзнателно, преднамерено и премислено, - докато истинската ма̀гия е абсолютно изящна проява на божественото ясноде́йство, което не изисква познания по опера-

тивна мàгия. Астромàгията, за която говоря – или звездо-яснодéйството - по този начин се причислява към божествените функции на духа. Затова тя отваря по свръхсъзнателен и ỳлтрасъзнателен път силите и програмите на Битието. По този начин, "астродéй" може да бъде и най-невежият, детето и обикновеното насекомо дори, ако не се противопоставя на импулса на творящия, животворен Дух в духа си. На практика обаче астродéиката – или астродéйството – налага осъзнаване на някои основни принципи и механизми, за да си помага ученикът. Смисълът на астролóниката е практически да можете да използвате съзнателно прогнозите на ефемеридните положения за опериране със живите енергии и имена на планетите. Така например, най-прост опит може да повлияе на стотици хиляди и милиони телевизионни зрители, ако една малка група пред екрана отправи, чрез образите на дадено предаване и при подходящ аспект в момента, подходяща астроформула или астромолитва. Образите от един подобен телевизор ще се наситят със съдържанието на тези астроформули и през петото измерение мигновено ще стигнат до телевизионната маса, която гледа това предаване. Така астролóниката може да оперира и с национални, и с духовни празници, с личните празници, общи за всички (именни дни), и въобще със всички колективни социални фе-

номени, които събират съзнанието на множество хора чрез едни и същи словесни, мисловни или обредни същности. Освен това, пращането на мисли, пожелания и вибрационни потоци към отговорни дейци при срещи на високо равнище, ако това се подготви съзнателно, с познаване на планетните положения и аспекти в момента на съответните астроформули и астромолитви, може да допринесе за по-друг изход на въпросната среща. Пред вас астролóниката отваря неимоверни хоризонти за живо участие в световните, националните и личните събития.

Нахвърлих ви няколко переспективни идеи. Можете сами да поработите за тяхното разнообразяване и обогатяване. Що се отнася до астролóнията, която е яснодéйство, а не действо, там вече не е необходима съзнателна подготовка чрез ефемериди. Просто, яснодействащите едновременно схващат проблема, импулса и метода и действат без никакви обсъждания – едновременно, неуговорено предварително; ỳлтра-сýпер-съзнателно. Позитивната мярка за това, че даден импулс е яснодéйствие, а не приумица, е състоянието на дълбок вътрешен мир, радост, блаженство и щастие, последвани с ефекта на успокоението. Когато тревогите, напрежението и противоречията напълно изчезнат, това е знак, че сте провели свободно, без съпротива, един вътрешен импулс на яснодéйствие. Без хùпервселената

обаче това е невъзможно, защото нейният мотив – асъзнателната свръхпроводимост – създава условия да отпаднат напреженията и съпротивленията на стереотипните съзнания.

Работете за улавяне на моментите, когато се намесва гласът на хѝпервселената – безмълвният глас на Е́лма. Те не могат да се прогнозират астрологически, но астроло́нията може да ви помогне. Ако наистина откликнете на зова на абсурда и изпълните неговото внушение, очаквайте само добри последствия.

Но и това не е достатъчно. Тотализацията на съзнанието - или "тотсъзнанието" - обикновено не се третира нито в религиите, нито в окултните философии и системи. Онова, което те препоръчват, се отнася до всемира или всевселената – синоним на ѝлтравселената. Методите и целите им са велики, но те още нямат отношение към тотализацията на съзнанието. С формулата, която ви е дадена, свършваща така: "... и дух, мощен като Бога и едно с Бога", за пръв път в историята на божествените школи се дава път за отваряне на тотсъзнанието. Досегашните "пан-" (все-), "су́пер-" (свръх-), "хол-"(цяло-) или "ѝлтра-" методологии препоръчват начини за преживяване на единството с Бога или Цялото или за осъзнаване на това единство, но за "дух, мощен като Бога", още не е говорено, освен в изродените учения на титаните, чиято цел и мотивация е

антипод на Божественото Начало. Това е, защото титанът търси богоравна мощ по начини и с цели, диаметрално противоположни на тези на живата то́твселена. А в нея "мощен като Бога и едно с Бога" е само онзи, който счита себе си за най-нищожното Негово създание - но не лицемерно, а искрено; и не с ниско самочувствие и принизено самодостойнство. Само такъв Човек, такова същество отговаря на понятието "богоравен" и се отличава с това, че може да провежда всички планове и творчески актове на Абсолютния Дух, без сам да пожелава това. Той просто бива съпричастен на Божията работа и е работник-свидетел на яснодéйствието, произтичащо от Тот. При нужда, самият обладател на пробудено то́тсъзнание има правото и силата да измоли намесата на Отец си за промяна на каквато и да е ситуация. И Отец му го слуша, защото е казано: "Аз и Отец Ми едно сме!".

По-горе, четейки за методологиите, човек може да остане с впечатлението, че "дух, мощен като Бога" е нещо повече от "хол", но там е казано, че това важи за досегашните представи и постижения на човечеството. В последните осияния от август 138 (2002)г. става ясно, че "дух, незнаен и благ като Бога" е абсолютният връх на божественото съвършенство и че "мощен" има по-малка степен на цялостност.

Приятно пътуване по вселената на Абсолютния Дух – то́твселената на пълната мощ и единение с Онзи, Който се отличава по едно: най-щастлив е, когато е най-скрит от всички!... Това не е едно и също с мотива на ỳлтравселената, която също

търси самосмаляването. Тя го търси, не за да създава сътворци, а за да проучва световете, населяващи микросвета, и да преживява степените на слизане, на саможертва. А тóтвселената носи най-най-прекрасното и най-удивителното – съзнанието, че не ти си извор на действието, а твоят Баща; но и обратно: съзнанието, че преживяваш като свой творческия акт на Баща си. И, при това, светло увенчан от престола на тóтсъзнанието – прелестната аура на всеприсъствието, - без да се издаваш, че именно ти си праизворът на нещата, които съществата мислят за свои. Така надаряваш всичко живо с божественото съзнание за творческа свобода, за индивидуално тóтсъзнание, отварящо способността да бъдем равнобогове – нищожни в очите на другите или невидими, но раздаващи най-високото благо – равнобожествеността!

Астрологически, тóтсъзнанието не може да се прогнозира, но някои негови прояви се наблюдават при строго определени аспекти – преди всичко соларните, особено съвпадът. По-късно, когато се формира или прояви космическият обект – представител на тóтвселената - ще можете да го фиксирате в хороскопите си. Това, което нарекох "равнобожественост", досега се е проявявало само в няколко Учители на Земята. Това са Полу̀кс, Тот, Орфей, Окти́н, Рама, Кришна, Зороа́стър, Иисус Христос, Хе́рмес Три́смегист, Лао Цзе, Княз Бениамин,

Пан. Мнозина обаче, без да са били рионѝди – осъзнали и преживели всички звезди, без да са преминали през всички духовни вселени, през познанието на ỳлтравселената, хѝпервселената и тóтвселената, са били и могат да бъдат равнобожествени не като външен образ, а като отделни актове. При всички случаи, равнобожествен може да бъде всеки, който проявява без съпротива импулса на Абсолютния Дух. В този момент той е една от върхните точки на Цялото, чрез която То самото се проявява. Понякога се получава мигновена трансформация на физическата форма, отразяваща съвършенството на тóтума. Най-често обаче не се стига до там, тъй като съществата, които вървят в пътя на еволюцията, нямат насъбран нужния космичен опит, т.е. нужния материал, от който да се получи този мигновен синтез. Но има и окултни ученици – същества на абсолютното смирение и послушание, - които отдават волята си на тóтума с пълна готовност и с огромна радост. При тях се включват нови механизми – тези на синволюцията. Няма нито една тяхна частица или фибра, която да е обхваната от страх или лични планове. По този начин, развитието им се ускорява неимоверно и те преживяват всичките свои необходими преражданя само за няколко години. При това, живеят външно съвсем като другите и никой не може да ги познае, освен по три белега: тотконцетрация във всяка мисъл, чувство и действие, свръхнатовар-

вания и, като резултат, промяна на външния облик, включително и на вътрешното анатомическо устройство.

Такива представители на тóтвселената има на Икло и в момента. Лошото е, че няма случай в историята на човечеството, при който такъв равнобожествен Учител да е успял напълно да подготви общество, устроено по принципите на тóтвселената. Земята е в последния, тринадесетия низ на Морéто от Áзове. Пред нея остава още малко път, за да изплува от този лабиринт и тогава неоформеното его няма да пречи на Плутон да я превърне в нов земен рай. "Морéто от Áзове" е подходящ образ на тъмния облак космичен прах, който затулва центъра на вашата галактика. Именно материята, която е непросветлена, е станала носител на особени адски съзнания, пречупващи смисъла и енергията на Централното Слънце през призмите на своите егоистични азове. Това има неблагоприятно въздействие върху хората и върху цялата ваша атмосфера, биосфера, хидросфера и литосфера. Предимство засега имат ония, които успяват да се наложат над другите.

Много тежка е кармата на Икло, никоя планета не желае нейната участ. Преди пет октавни цикъла, тя имаше възможност да избира между две предложения: "съпруга" или "любима" на Слънцето. Нито на

едното се съгласи, нито на другото! Предпочете "НО" – рамките на особено съзнание,което отблъсква партньорството и се стреми към отделност. Приказната ѝ природа в един миг се превърна в куп развалини. Сегашните ви планини, пустини, терени, пейзажи, подземни и надземни ресурси не са нищо друго, освен гробница на тази планетна катастрофа. Вие ги считате за красиви, но само растителността ги оживява донякъде.На новите планети,които не са преживявали такова падение, природата е непокътната, девствена, цялостна! Планините там са от гигантски, най-разнообразни кристали. Най-различни метали са замръзнали фантастично между тях, а растителността не е тъй неплодоносна, както при вас. Там всички растения, без изключение, раждат плодове преизобилно, понеже населяващите ги човечества не отблъскват космическите цивилизации, живеещи пръснати по тези планети. Представите на вашите политици, учени и астропсихолози относно начина на общуване между различните цивилизации са крайно нелепи, смешни и престъпни. Те не познават основния метод на живия контакт между цивилизациите – вселяването. Никоя цивилизация никога не рискува да се появи в собствените си физически тела пред друга, преди да е проверила как тя би реагирала на нейните духовни ценности. Затова, неизменно и от край време, в цялата разумна вселена, опитите за разбирателство и контакт се

извършват само чрез прераждания и вселявания.

Всеки един от вас е представител на една планета, звезда или звездна система, независимо от това, дали го съзнава. Ако обществото не може да ви разбере и да ви посрещне с любов, а ви остави да се борите с нокти и зъби, за да просъществувате, то и вашата планета, звезда или звездна система я очаква същото, ако дойде тук. Няма, не е имало и никога няма да има случай в историята на Космоса, посещения да се разменят по друг начин! Слепотата, бруталността, жестокостта, плътният егоизъм и невежеството, фронталното настъпление срещу биосферата и психосферата на собственото човечество не е нещо друго, освен тотална война срещу самия Космос! От всяка планета, която е изпратила свой представител при вас, се наблюдава ежесекундно неговата съдба, неговите драми и трагедии, неговите открития, "възторзи и падения". Най-първият параграф в конституцията на общуващото космическо човечество е следният: "Разрешава се личен, физически контакт на две различни цивилизации, ако двама техни представители на планета от демоничен тип са се обикнали и са постигнали хармония". По този начин, в Космоса се образуват енергийни коридори през петото и шестото измерение, по които техните далечни цивилизации могат вече да пътуват една към друга.

Предавам ви тези основни сведения за принципа

на космичното общуване не като отклонение от темата за астролóнията, но именно като нейна основна функция. Астролóнията включва практиката на космическите контакти точно в духа на тези основни принципи. Вие не можете да си представите каква огромна радост за две човечества е рядкото събитие, двама техни представители на планета като Земята да стигнат до безконфликтно, безопасно и хармонично общуване. Безчислени – милиарди, билиони, квадрилиони – човечества на всемира очакват със затаен дъх кога най-после някъде двама, трима или повече техни представители, маскирани в телата на земна цивилизация, ще престанат да се борят за своите собствени права и ще си подадат ръце за проучване и изпълняване желанията на другия.

Астролóнията, с практически клон астролóниката, се употребява като най-мощно средство за използване на оптималните условия и на точните координати във времето, когато такъв очакван контакт може да се получи. При това, стратегията на Небето е опитите да се правят именно на планети и звезди като вашата, където първият опит за контакт на две същества се е оказал несполучлив. Ако при такива тежки условия някога, някъде, двама или повече представители на планетни или звездни човечества уцелят астролоническите моменти за на-

миране на общ език, то и техните човечества ще могат да си правят свободни посещения. Тежките външни условия са основният изпитен фактор, при който е гарантирано оголване на естеството. Ако Космосът си позволеше пародията на гостоприемство, която вие разигравате на дипломатическо, политическо и официално ниво, тогава много цивилизации щяха да се сблъскат смъртоносно, понеже срещата им на физически различни нива няма да съдейства за единство в духовната сфера. Космическият контакт не е само обмяна на сведения, информационно-лингвистичен акт – това е преди всичко обмяна на идеи и методи. Основната цел на разумния контакт е индивидите или човечествата да променят нещо у себе си, за да се ускори тяхната еволюция, да се намери общ път към изобилието, благоденствието и щастието. А материалистичните пазители на своите собствени интереси нямат сметка от нововъведения, защото ще изгубят придобитото с лъжа и насилие. Затова, още малко време контактите на Икло с Космоса ще бъдат под запрещение. Но онези от вас, които открият сродни души и тела на планетата си, ще съдействат сериозно за установяване на нови космични контакти между цивилизации, които не биха могли да се свържат по никакъв друг начин.

Използвайте астролóнията и астролóниката именно с тази най-висока цел. Трябва добре да проу-

меете Плутоновия закон и метод: "Както на небето, така и на земята". Но някои от трансплутоновите планети носят още по-дълбок смисъл: "Както на земята, така и на небето"... Това, именно, означава Христòвата притча, че това, което вържем (или развържем) на земята, ще бъде вързано (или развързано) и на небето.

След 30.V.120(1984) г.

ПОЯСНЕНИЯ

Отправени са следните въпроси към Èлма върху "Астролóния холизáтика":

- Правилно ли е разпределението на заниманията по астрологически часове за Пълната неделна програма? Кой е управителят на Везни – остава Тот, Тот ли е? Кои са знаците на Ренýн, Óлна и Тот? Верни ли са символите на останалите планети? Кои са истинските имена на другите планети?

- Хубаво е направена. Усилията ти са плодоносни. Тот си има знак – именно Везни, колкото и да те изненадва. Везните са най-красиви от всички – това е за сега единственото, което ги свързва с Тот. Те обаче са особено неприятни с критичното си чувство. Това не е Тот, а сянката на Тот. Ти си мислеше че Óлна е планетата на Везните, но Óлна е свързана с Лъва – в "Астролóнията" е казано. Тот се проектира силно и в Лъва, обаче е цар на Везните. Богоравността изисква уравновесяване на всички сили и полета, а това предизвиква радост. Нима ра-

достта не е най-силна при Везните? Смѐните на радост със скръб при тях са приливи и отливи на Тот – става прилив на равновесие и отлив на равновесие. Тази радост, която Тот изпитва, се разлива в "ра́дуга" – Дъгата на Седемте Трепета. Оттам произтичат всички спектри, значи – и изкуствата. Орфическият път е път на Тот, на Отца! С критичността си, Везните се противопоставят на дисхармонията, отвратителността, на всяка диктатура – на пъкления Овен. Овенът иска да води, но често без сърце. Той обикновено прегазва чуждите чувства, прегазва трепети, творения, свободи, култури. Ето защо, Тот е астрологическата опозиция на Плутон.

А с Рену́н и О́лна си наясно. Сега си ги разпределил правилно.

Знакът на Плутон е обратен на Марс, така е. Знакът на О́лна е окръжност, с още една вътре и точка – верен е. Знакът на Тот е "Т" с окръжност отгоре – това е познато още в Египет. Без точка. Понеже Тот не е Абсолютният Дух, а Негова Изява. Тот, всъщност, е Дъгата, която е окръжност, а не полуокръжност. Тази окръжност, без точка, представлява отрицателната Единица. Рену́н обаче е Меркурий с точка – правилно си го схванал. Абсолютният се чувства много добре в Дева, понеже обича да е напълно скрит. Той единствен е напълно целомъдрен, девствен! Той единствен не се вълнува от това, дали ще Го оценят. Затова, турú всички из-

куства тъкмо в часа на Тот. Правилно житото е свързано с Óлна в Неделната програма. Може да ви изглежда нещо съвсем просто, но изядете ли шепа сурова, суха пшеница в Трапезен час, вие имате всичко. Дъвчѐте я много – зрънце по зрънце. Така вие ядете тялото на Христà! Това значи: "Яжте плътта Ми". "Пийте кръвта Ми" – това се отнася за изворната вода. А с по-високи ключове, това значи: "Учете Словото и прилагайте Делото".

Сега програмата е точна.

- *В Рену́нов час какво да се прави?*

- Правете подаръците си тъкмо в Рену́нов час. Пъкълът схваща Девата като производство на вещи и търговия с вещи. А вие подарявайте всичко!

- *А в следобедния Лунен час? Той ли е Селенин?*

- Той е. Там сестрите да поканят братята; майките – бащите; жените – мъжете; имащите – нямащите. В тоя час ще напишеш една покана. Покана да ти гостува някой. Ти ще го обсипеш с всичко най-хубаво, което имаш! Никой да не знае кой при кого ще гостува. Може да го поканиш за месец, може за седмица, може само за една нощ – още същата вечер. Следващия път ще поканиш друг, не същия. Тъй сутрин ще пиете изворна вода, от Луната, а следобед и вечер – жива вода, от Селена! Изворната вода ще ви направи здрави, а Живата Вода – живи. Защо умирате сега всички вие? – Защото живеете все с едни

и същи хора.

И да не пренебрегнете някого! Канете и най-окаяните, особено тях. А почнат ли да ви досаждат – бягайте. Нали и вас ще ви канят по различните къщи? Като почне това въртение, повече няма да се прераждате.

Ето истинските имена на планетите: Слънце – Хлòя, Луна – Ло́ни(Селена), Лусѝн – Лусѝн, Меркурий – Сат, Венера – Но́у, Марс – Тин, Юпитер – Зин, Сатурн – Мо́йра, Уран – Прота́н, Нептун – Бон, Плутон – Нюл. И, съответно, Рену́н, О́лна и Тот. Както виждате, дал съм ви ги всичките още в Астроло́нията.

5.XI.124(1988)г.,17,30-18,30 ч.

120(1984)г. / 22.XI.131(1995)г.
София – Изгрев / Бургас – Изгрев

Том II - Зодиал и Витóриум

ОСНОВИ НА ПРИРОДНИТЕ СТЕРЕОТИПИ

Необходимо е, наистина, много сериозно да се разграничи сферата на домовете от тази на зодиака. Домовите системи носят онова, което вие наричате социално съзнание, а природните сектори – зодиакът – носят импулсите на подсъзнанието. Новото, което не се знае от ортодоксалната астрология, е че зодиакът е не дванадесет-, а тринадесетзнаков. Обикновено дванадесеторните системи са много удобни във всяко отношение и отговарят на онова битие, което не е минало през космическа катастрофа. Но Земята преживя "грехопадение" преди 8 хиляди години (200 милиона земни), и оттогава няма

резон да се използва само нормалното зодиакално деление. От онзи момент започна фактическото действие на така наречената Тринадесета сфера, през която Земята ще пътува още 530 години[18]. Онзи импулс, който накара християнските астролози и не само тях да не се съобразят с делението на годината, представяйки я за 12-а не за 13-делна, идва от желанието да се представят за непреминали през грехопадението, но то, за съжаление,засяга почти всички. Има и особен род посветени, както и някои добри хора на Земята, на които зодиакът в личния хороскоп е дванадесетзнаков, но не може лесно да се установи кои именно са те. Затова препоръчвам постоянно наблюдение на хороскопите, за да откриете кой към кои спада – повечето хора не се подчиняват на 12-орния цикъл. Не че има нещо фатално в числото 13, но то отразява момента, в който приехте да отделите едно особено качество на духа, което не беше в плановете на Природата. Това качество е реално, то се съдържа в Абсолютния Дух, но просто вие не послушахте препоръката да оставите развитието и изявата му за по-далечни времена. Наличието на свободна воля ви позволи да започнете веднага с неговото овладяване – и престъпленията не закъсняха. Оттогава наклонът на земната ос и Луната

[18] Трябва да се зададе въпрос на Élма защо казва на други места, че Земята ни е вече излязла от 13-ата сфера. Може би става въпрос за някакъв орбис. Освен това, в беседите и осиянията има сведения и за други грехопадения - преди това, за което Той говори тука – б.п.

очертаха 13-кратната година. Посветените на най-дълбоките школи знаят това и наистина строят хороскопите с 13 зодиакални знака, а по този образец са създали и календар, много по-точен от вашия. При него прецизността не преминава границите на един ден в годината или на два във високосни години – прецизност по отношение на съответствието между дата и ден от седмицата и на точното съвпадение на лунните фази с месеците. Остава по този начин само един ден в края на годината, който се счита за нулев или божествен и през който се извършват неща, съответни на най-тайнственото в Абсолютния Дух. Някои школи са знаели това и то е влязло в митологията и фолклора им, в техните обичаи. Наистина, който може да вижда, ще се убеди, че нулевият или божественият ден е източник на неща, които не могат да се получат по никакъв начин през останалата година. Обаче не мислете, че началото на 13-орната година съвпада с началото на пролетта. Началото му сами вие ще откриете, когато се убедите, че има положение на Слънцето, при което съвпадът му с Луната започва винаги с един и същ ден от седмицата[19]*. Проверете това,и ще видите кой е*

[19] Китайският календар е слънчево-лунен и циклите на пълно съвпадение на циклите им са по 60 години. А за горното твърдение имат думата астрономите или е нужен нов, условен календар. Възможно е разкъсване на 13-ия лунен месец на две – няколко дни в началото на годината, а останалите в края. Така помежду тях се вместват 12 пълни лунни месеца, а броят,и кабалистичното естество на дните от разкъсания 13-и месец и фазите на Луната имат сакрално, магическо значение – б.п.

този миг.

Така че, предпочитам да премина към наименованията на знаците в 13-орния зодиак и тълкуването на естеството им. Не правете обаче грешката да замествате изцяло 12-орния с 13-орния, защото те трябва да се имат предвид комплексно. Така и ги чертайте: направете, съответно, образци, т.е. образец, наслагващ 13-орния върху 12-орния. Така много лесно – и визуално, и математически (съответно чрез графичен кръг и таблица), - вие ще можете да ориентирате всяка планета едновременно и в двете системи. Това има двойно значение, но и комплексно – както съчетанието на знак с дом води до специфика, така и съчетанието на зодиакален с витален кръг ще произведе още повече прецизирани значения.

От сега нататък ще наричате 13-орния кръг "зодиакален", а 12-орния, т.е. класическия – "витален". Именно тринадесетицата носи подобието на животинския свят (1+3=4), докато дванадесетицата носи основните извори на природния живот, т.е. виталността, що се касае до плоскостта на еклиптиката. Именно той е свързан с природните йерархии и неговото начало е началото на пролетта, докато тринадесеторният е свързан с изключителното положение на Земята в пространството – като отключвател на подземни сили, свързан с ниската сфера на астралния свят.

Календарът на маите е с 13 месеца

Не случайно знакът на Земята е кръстът, а на Марс - квадратът. Квадратът се отнася към кръста така, както числото 4 към числото 13. Това, че кръстът беше основна космогонична и мистична фигура в прецесийната епоха на Рибите, пределно ясно изисква 13-орен зодиак. Едва с началото на епохата на Водолея, някои посветени астролози схващат изменението на силовите линии в аурата на Земята и полагат началото на петорни координатни системи.

Растенията нямат триизмерно съзнание, въпреки че плодовете им са в третото измерение (стеблата – в първото измерение, листата - във второто измерение). Насекомите и птиците имат триизмерно съзнание, млекопитаещите – четириизмерно, а истинският човек – петизмерно съзнание. Сетивата ви засега схващат триизмерния свят, но

чрез мисълта си вие сте петизмерни. Тъй като човекът е социално същество и мисълта е социално явление, то петмерната координатна система, астролóнически, няма да се проектира вече в зодиака, а в менталния план, т.е. в домовия кръг.

Сега, уточнение: истинското разпределяне на зодиакалния и виталния кръг ще направите, съответно, по екватора и еклиптиката. Екваториалната координатна система ще ви бъде зодиакът (новият 13-ичен зодиак), а еклиптичната координатна система ще ви бъде "витóриумът" (старият 12-ичен зодиак). И така, зодиакът (в новия смисъл) носи отклоненията от оста на Истината и методите за тяхното изправяне, докато витóриумът носи моделите на живата природа, от които вие сте се отклонили и към които трябва да се възвърнете. Не случайно, началото на календарната година е близо до началото на "новия" зодиак[20] *- оттам започва Рождество Христово, т.е. началото на духовното възраждане и на понятията за грях и изкупление, докато витóриумът започва от началото на пролетта, когато е и Възкресение Христово, носещо идеята за безсмъртие и тържество на природната реалност. Не изхвърляйте витóриума в никакъв слу-*

[20] Оттук следва, че зодиалът започва в началото на зимата. Може да се допусне, че това е всяко първо новолуние след зимното слънцестоене - т.е., началото на зодиала е плаващо. В този смисъл, ако не се открие един и същи ден от конвенционалната седмица всяка година, в който става новолунието, трябва да приемем, че Èлма говори за плаваща седмица – б.п.

чай, нито подценявайте зодиака (в новия смисъл). Може би, ще е по-уместно да го наречем още отсега "зодиал" (или "зодиалус"), за да не се правят постоянни уговорки, че това е новият зодиак. Не случайно вие отчитате реалното въздействие на дирекциите именно по зодиалуса (екваториалния кръг), тъй като наклонът на земния екватор отговаря на предопределението и фаталността, на дихармата и кармата – т.е. на числото 13. Не мислете, че тринадесетицата е само "фатална" - за изправящите се, за покайващите се, за стремящите се към осъзнаване и преодоляване на греха числото 13 е Христо́во число, т.е. носител на предопределението, дихармата, добрата съдба. Но за упоритите в греха и престъплението, невежеството и лъжата, то носи ефектите на фаталността – на неизбежната карма или лоша съдба. Истинските астролози наблюдават при дирекциите точно тези две фази на абсолютната неизбежност на събитията в индивидуалния космически сценарий. Този "сценарий" не се пише от никой друг, освен от самия човек, но когато той бъде обвързан от притеглянето на планетата Земя, то именно екваториалните сили, т.е. зодиалът, го принуждават да жъне минали постъпки и да посажда нови, под знака на пълната и точна зависимост от времето.

Зодиалът няма нищо общо със свободната воля – там ти попадаш под ударите на миналото си или

опитваш неговите блага, но съвършено точно във времето: неизбежно, независимо от твоето желание. Там ти сееш постъпки, които да те направят по-свободен в бъдеще или да ти дадат повече неизбежни блага при следващо въплъщение. Докато витóриумът – т.е. зодиакът по еклиптиката, който е числото 12 – оставя цели 5 дни в годината за поле на свободната воля, с което иска да покаже какъв е процентът на свободната ви воля като човечество. Бъдете благодарни, че е толкова малък – даже с него вие сте стигнали пред прага на ядрена гибел! Представете си какво би станало с вас, ако ви бе дадено повече... Направете интересно съпоставяне и ще видите, че свободната ви воля при транзитни аспекти[21] *е средно пет пъти по-голяма, отколкото при дирекционни. И при дирекциите има свободна воля, но тя се пада само по линия на "нулевия" или божествения ден в края на годината*[22]*, като символ и метод на единствения начин, по който можете да измолите "тази чаша" да ви отмине. Представете си каква е силата на дирекциите, щом като и Христос не можа да не изпие чашата Си, да не понесе кръста Си (т.е. кръстовидните сили на зодиала)! Но именно защото се примири, Той успя да придаде на зодиала ново качество, придавайки на кръста пентаграмичен импулс*

---

[21] Въпреки че действа и при прогресивни – б.п.
[22] За него – 18 август – Élма говори в осиянието "Денят на Благостта" от 18.VIII.135(1999)г. – б.п.

*- т.е. Човекът с главна буква, който е с 5 лъча, победи екваториалния нисш астрал, който е с 4 лъча. Проливането на кръвта на кръста беше и продължава да бъде ежеминутно един от най-добрите методи за тази мистична трансформация. Кръвта е символ и проводник на космическото желязо или – психологически – на желанията. До приключването си, миналата прецесийна епоха – епохата на Рибите, – фактически отвори именно този канал: прати живота на желанията навън, освободи ги от потиснатост. Но незаконородените изчадия на пъкъла моментално перифразираха смисъла на този сакрален акт наопаки и написаха: "**Освободи се** от всяко желание!". Отново редакция на дявола: той лично добави местоимението "се". С цената на най-скъпоценната кръв, с която разполагаше до този момент ỳлтравселената, сам живият Бог на Земята искаше да каже на тогавашното човечество: "**Освободи** всяко желание!". Но и до ден днешен то мъкне на гърба си, в душата си, все същия кръст - неосвободените зодиални сили - и все отбягва да се възкачи на Голгота, страхувайки се от Разпятието. А Разпятие значи само едно: ръце, разтворени за прегръдка на целия свят! Пред вас стои още този проблем: или свободно да отдадете личните си желания в служба на Цялото (а не да ги унищожите) - или Карма принудително да ви застави да направите това. Във втория случай, думата "Разпятие" ще означава за вас "разпъване", а*

в случай, че отдадете желанията си, т.е. сърцето си, в ръцете на Бога - единственото нещо, което Той ви е поискал досега, т.е. в служба на всички, тогава "разпятие" - ще значи за вас да се ***разпеете*** *от радост и щастие! Един хор по-лесно ще ме разбере, отколкото непознаващите изворите на славянския език. И тогава, вашата РНК ще започне да слуша божествената ДНК, вложена от разумната природа във всички същества, като праобраз и бъдещ модел на съвършения богочеловек! Макар че зодиалът и витóриумът се разпределят, съответно, по екватора и еклиптиката, вие начертайте и двата в еклиптиката, тъй като засега земната ви година е по-голяма от 360 дни и се измерва именно с нея*[23].

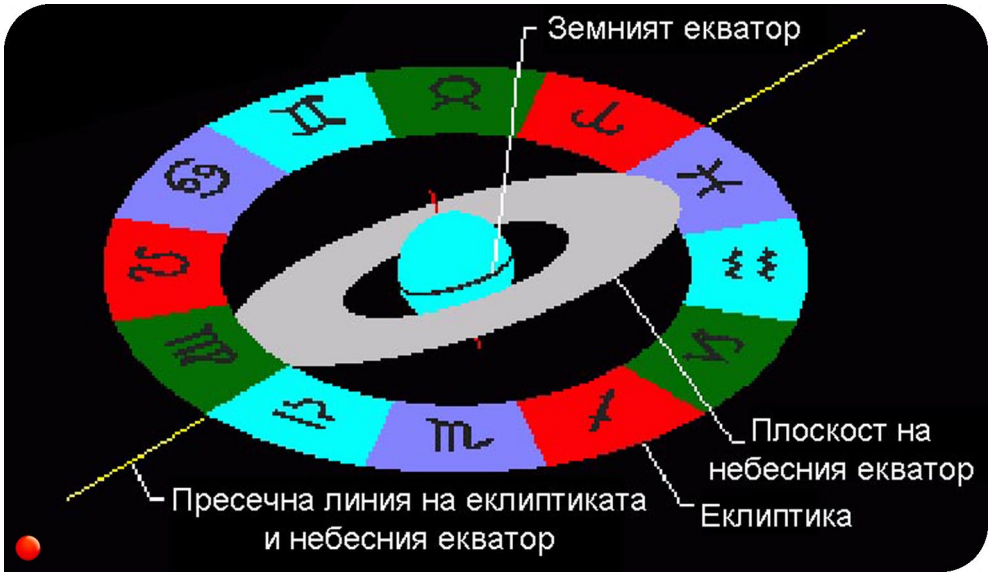

[23] Значи, класическият зодиак, витóриумът, трябва да се съчетае с плаващия зодиал, конкретен за всяка отделна година, както и с 365,25-те деления-дни, започващи от първото новолуние след зимното слънцестоене. Неговите седмични дни ще имат други имена, за да не се смесват с тия на обикновената седмица. Последните също са подчинени на реални сили, очевидни от цвета на изгрева и особеностите на целия ден. Ще има и графици за божествената година от 19 август и за дните по новото летоброене от 11 юли – б.п.

ПРИРОДНИ ПРАИМПУЛСИ
(вито́риум)
Агне

Предпочита се този символ, защото Агнето е свързано с Космическия Огън. Рама беше този, който положи основите на "А́тмоса"- първоначалното кристализиране на праогъня на планетно ниво. Праогънят не е посланик на Абсолютния Дух, а на Духа Божий. Принципно, това означава насоченост навън, преодоляване на инертната среда, разширяване територията на овладяното пространство. Този

импулс остава неразбран, ако се приема като агресивен. Много по-точно ще бъде, ако се каже, че той пробужда Хаоса за самопрограмиране. Природата се събужда именно в месеца на Агнето, а с това започва и събуждането на програмата, заложена в семената и клетките. "Агническата" праенергия е онзи начален импулс, който пробужда към творчество всяка латентна система. С Агнето, именно, природата саможивява, възкръсва, стопля се за нов живот и нови радости. Същността на Агнето е пълното отразяване на енергията, пълното препредаване на бялата светлина. Свързано е с основната духовна йерархия, служеща на Божия Дух, наречена от мистиците "власти", а с езика на прабитието – "бран". Славянската дума "браня" произлиза от тази йерархия. Тя няма нищо общо с бранителите чрез насилие, но с нея се сблъскват всички сили, общества и вселени, които не желаят да останат в екологическите граници, определени им от природата.

Устремът на "бран" обаче не е пасивно пазителство, а динамично осъществяване на природна програма. Тя (йерархията –б.п.) организира провеждането на тази програма по най-непротиворечивия път, с пълно координиране на различните потребности, същества и системи. Фонът на Агнето обаче не е мирен и тих, защото то осъществява, по принцип, най-новото, най-пионерското. Оставащите назад

образуват инертна среда, която се съпротивлява. Ето защо Агнето не е проводник на Абсолютния Дух, Който координира не само елементите на планетно ниво, но всички елементи. Духът Божий е онова лице на Абсолютния Дух, което строи и изявява съвършеното Битие, от което следва, че несъвършеното остава извън пределите на Неговата програма. Поради това, Третото Лице на Абсолютния Дух – или Синът, Христос, - се занимава и с изоставащата назад инертна или полуинертна маса. Проблемът на Агнето обаче е да организира и защити именно онези програми, които се поддават на импулса на Божия Дух. Поради това, неговото огнено дихание изгаря всичко, което не е в съгласие с последното "постановление" на природната власт. Така се реализира пределното равнище на природната еволюция. Най-последните или, по-точно, най-първите, които стъпват за пръв път на някоя нова Земя в Битието – това са пионерите на Агнето. Точно поради това, симптомът за пробудена "агническа" енергия е верността на първия импулс. При всички същества първият импулс е решаващ. Понятно е защо един вид загива: той престава да провежда достатъчно бързо и съвършено първия импулс. Растенията също го усещат и безпогрешно му се поддават – инак покълването няма да бъде възможно. Зачеването иде от друг знак, от друга йерархия, макар и подобна на Агнето, но Агнето е онова, което наричате "пусков

механизъм", а също и онова, което може да се изрази с думите "принцип на минималното съпротивление", т.е. готовност на субстанцията да откликне незабавно на духа.

Агническата енергия се възприема от специално тяло и орган. То, както казах, се пробужда от йерархията "бран". Престолът на това тяло в човека се намира лесно в хипофизата, която управлява космическия огън. Не мислете, че космическият огън прилича на огъня, който познавате – той е разумна сила, която, по-скоро, управлява хипофизата, отколкото да е управлявана от нея.

Носител на импулса на Духа Божий, Агнето е Негов най-първи "помазаник" на Земята. Праенергията протича през него без никаква съпротива и то провежда токовете и програмите ѝ с удивителна чистота и смирение.

Не смесвайте Агнето с Овена – Овенът не е Агне, той е от стара йерархия. Рама, наистина, оглави епохата на Овена, но тя се прояви така не защото Рама беше "Овен", а поради естеството на тогавашното човечество. Овенът не е отрицателен символ, той си има своето уникално място в архетипите на природата, но сега, от две хиляди години насам, действа Агнецът Божий – най-финото начало на Божествения Овен. Въпреки че Иисус

стана носител на епохата на делфина, Той се самоназова и "Агнец Божий", за да утвърди факта, че Агнето, като начало на космическия еволюционен цикъл, вече се е съединило с делфина, като негов край. Така преди 20 века се затвори старият и отново се отвори още един кръг на космическата спирала. От този момент първожреците на Черния Овен бяха окончателно и безвъзвратно обезсилени и загубиха магическата си власт над Земята. Присъствието на Христос на вашата планета вече предотвратява всякакви магически операции, целящи закрепването на властта на предишните "Рамически" жреци – предателите на истинското рамическо дело.

Преобразяването – ето кое сега остава на заден план и отстъпва място на Възкресението. Под "сега" имам предвид момента преди 2 хиляди години. Преобразяването на магьосниците в различни форми, тъй изобилно отразено във вълшебните приказки, се обезсили с идването на Христà. Той прокара нов принцип на агническата енергия – способността ѝ да възкресява. Обаче неизбежно е – от позициите на Христòвата мàгия[24] *– посветените в нейната сила да бъдат само такива, които не желаят да властват над другите. Никога вече "Овен" няма и не може да получи агническа енергия за опериране с чужди души. Това, което наблюдавате сега в света вече не*

[24] Мàгия е бялата, магúя е черната - б.п.

е магúя, а престъпност от социален порядък. Всички магически действия на остатъчни черни ложи могат да поразяват вече само природни обекти или социални структури, но не и да отклоняват души от пътя им към Бога. Договорът на Мефистофел с Фауст е невъзможен от две хиляди години насам. Именно затова е казано, че Христос изкупи човешкия род. А този акт се извърши чрез посредничеството на агническата енергия. Христòвото възкресение не е само исторически факт, а общ процес в цялото човечество: процес на организиране и пробуждане на ново тяло – тялото на Духа Божий. На изток го наричат "атмическо", но вие ще го наричате "тяло на огъня" – "огнено тяло".

Трябва да разграничавате Àтма на трите огнени знака: Агнето управлява космическия огън – "Ханаáн", небесния рай на земята; Лъвът – светлината, а Гълъбът (Стрелецът) - атмосферния атомен огън: при вас – кислородното горене или дишането.

Сега носителите на агническата енергия нека знаят: произнасяйте астроформулата на Агнето винаги, когато усетите импулс свише. Произнасяйте и четете астромолитвата на Агнето при преминаването на Слънцето през вашия знак и, съответно, при всичките му аспекти.

Астроформула на Агнето:

Áгни, Áгни, Áгни!
Хон, протон, неутрон!
Пробуди ме, о истинно Агне,
с първичната сила на Радостта и Доброто!

Астромолитва на Агнето:

Ти, Който си бранител на хармонията
и реда във всемира
и надеждна опора на слабите,
пазител на истинското Царство,
блюстител на истинския Закон,
моля те, отключи изворите
на космическия огън в духа ми,
за да мога и аз да понеса
бремето на Първите!
Не ме обезсърчавай, но дай ми сила,
за да не се отметна от подвига за Цялото,
когато частите негодуват!
Мозъкът ми нека осиява небето и земята,
предаността ми нека остави следи навсякъде,
откликът на Твоя импулс
нека не закъснява никога –
за да дойде Новото Небе и Новата Земя
точно тогава, когато Ти си определил!
Родих се за истината, да браня хармонията!
Амин!

22.XI.131(1995)
Бургас – Изгрев

ТО СЕ ПРЕПОДАВА НА ПРАКТИКА!

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА "ПРИРОДНИ ПРАИМПУЛСИ")

11,50 ч.

- От осиянието "Основи на природните стереотипи", получено през 120(1984)г., останаха неуточнени въпроси, поради което досега не можахме да приложим искания чертеж на съотношението между зодиал и витóриум. От сведенията заключаваме, че началото на зодиала трябва да е някъде около Нова година, когато съвпадът на Слънцето и Луната започва винаги в един и същи ден от седмицата. Такъв ден обаче досега не открихме и според фиксирания календар това е невъзможно. Само в китайския календар се съчетават съвършено слънчевите и лунните цикли, но веднъж на 60 години. Разбира се, въпросът остава открит и желаещите могат все още да потърсят такъв ден в годината. За нас това е възможно, само ако се въведе плаваща седмица, плаващ лунен месец, както е в източните календари, произлезли от прабългарския. Единствено така е възможно, според твърдението на Éлма, не само всяка година, но и всеки лунен месец, съвпадите на Луната и Слънцето да започват в един и същи ден на седмицата (плаващата лунна седмица).

При това положение остава единственият вариант, началото на зодиала да започва от новолунието след зимното слънцестоене. Тъй като последното е продължителен процес от няколко дни, макар и с една фиксирана най-долна точка, днес искаме да узнаем от Éлма, ако е възможно, правилни ли са всички тези разсъждения и кое трябва да бъде водещо: новолунието или началото на зимата? Не може ли истинската физическа година (зодиалът) да започне и преди влизането на Слънцето в Козирог?

- Предизвикателството е разбрано. Не винаги давам точен отговор, понеже искам сами да помислите и сътворите нещо ново.

При сегашните седмици, които действат по друг закон, не може да се намери такъв ден, за какъвто се говори в онова осияние, освен много рядко. Това те доведе до единственото правилно решение, но със следната уговорка: вярна е и фиксираната, вярна е и плаващата, лунната година. Понеже сега говорим за физическата година, следва да се знае и помни, че с началото на зимата почва строежът на формите, на младостта на човека, а с началото на лунната физическа година – прочистването на физическото тяло. Сега, по-точно:

Щом началото на слънчевата физическа година се падне на разсип, това е най-благоприятното време за пост. Постът е велика наука, но трябва да се знае на кой ден от празненето на Луната с кой свят на ясновселената се свързваме. Тя има 14 свята за отдих и пречистване и 14 свята за строеж и постигане на пълнота, съвършенство. Тези светове се изявяват в лунните дни. През зимата посветените посещават неустроените и устроените светове из цялата Вселена. Ето защо е от огромно, ключово значение какви точно физически упражнения в планината да правите, какви маршрути да планирате и какви съсредоточения да изпълнявате – не само в скалите и кристалите, но и в снежинките. При

разсипа постът се извършва в долината и тогава се влиза в света на сънищата, науката, поезията, съзерцанията и блаженствата. За всеки лунен ден си има програма. Само че за това не се пише – то се преподава на практика!

18,50 ч.

Допълнителна бележка на п.: Е́лма обръща внимание на всички, които се озадачават от класическата научна терминология на сегашното човечество, която Той често използва – биологическа, астрономическа, физическа и пр. Той обяснява, че така мисълта Му ще стигне по-лесно до учените, същевременно правейки паралели с истинските названия и функции на тези същности на божествен или духовен език. На места дори съжалява, че още няма тесни специалисти и философи холиза̀тори, защото използвайки техния мозък и научен апарат, би дал още по-задълбочени и специфични познания. Затова Учителят казва, че ученикът трябва да знае колкото може повече от светската култура и наука, за да разбере по-добре Словото – и обратно. Не че Е́лма не може да диктува всякакви термини и на неукия единатор, което се е случвало нееднократно дори и с холиза̀тори-деца и ние пазим такива текстове, но съществува закон за всемирната икономия на енергия, според който дори Бог се стреми да пести време и усилия и затова предпочита да използва по-развити човешки мозъци. Проблемът е в това, че повечето интелектуалци се съпротивляват на Божественото и създават плътен похлупак от формална логика, считайки че провереният и доказан факт е базалният критерий за научност. Те нямат понятие за диалектическа, символна, поетическа, мистическа, интуитивна и пр. логики – общо 49 базални – и затова ограничават понятието "закономерност" до тесните рамки

на статистическата причинност. Фактически, има и 49 вида причинности, с техните закономерности. В крайна сметка е важно дали нещо е вярно, а не дали отговаря на представите на учените от дадена епоха за "научност". Тук не се изключва и зависимостта на повечето учени от политическата и идеологическа конюнктура, принуждаващи ги да предпоставят изводи, изгодни за управляващите, поради което отхвърлят или скриват всички факти и измервания извън този обсег.

Думата тук беше за светските научни термини, използвани от Е́лма. Учителят използва богато такива в беседите Си, така че това е традиция – за сведение на тия, които се отблъскват от холиза̀циите по тази причина. Един Учител има правото не само да ги включва в Словото Си, а и да прави паралели с действителните им имена и същности. Особено кабалистично и магично право на един Велик Учител е да дава свободни интерпретации на думи и термини, неотговарящи на общоприетата им етимология и семантика. Така Той създава нови мисъл-форми, обогатяващи Битието – или "ноосферата", както се изразяват мнозина днес – с разширено значение на един земен термин. Това не е некоректност или "аматьорски акт на популярен окултизъм" , а висша форма на вербалната бяла ма̀гия, която спасява в немалка степен и душите на всички учени и интелектуалци с искра Божия, които употребяват тези термини. Затова Учителят често си позволява да прави свободни преводи на дадена дума или абревиатура, имащи мощно значение за разширяването на умственото ни тяло и свързването му с причинното, будическото и атмическото. Главната критика от някои окултисти и интелектуалци с недооформена френология е по отношение на думи като ДНК, РНК, неутрон, протон, електрон, фотон, мюо́н и пр. Техните интерпретации в Словото може да им звучат смешно, но тогава и повечето беседи на Учителя

трябва да бъдат отхвърлени от подобни критици. Ѐлма твърди, че повечето имена и термини в науката, митологията и философията са въведени от мъдреци или учени с могъща интуиция и затова отговарят на истинското значение на същностите, скрити зад тях. Освен разкриването на дълбокия и реален смисъл в този дух, Учителят има право да транспонира думата съвършено свободно за Своите педагогически цели. Той нееднократно говори за корена "тон", като израз на то́твселената – огненото, творческо Начало на Битието. В този смисъл, "протон" е "частица" (божество-алохи́м), която живее и работи за то́твселената, моделира бъдещето ("-про") обича всички и се намира в ядрото (божествения свят). "Неутрон" е неутралното божество елохѝм, уравновесяващо любовта към едного с любовта към всички в съвършена хармония и живеещо в настоящия миг – игриво казано, "не-утрон" – "не утре"... По същия начин не само Учителят, а и всеки добър проповедник е длъжен да си играе свободно с етимологията и семантиката на всеки термин, за целите на своята проповед. Така например, Ѐлма казва, че "неутрон" означава и някой, който не е "у трон", т.е. не царствува... "Електрон" е божеството "илухи́м", живеещо в божествения свят чрез връзката си с протона, но и извън него, понеже не може да обича всички. Неговата специфика е да бъде в орбитално положение около протона (сродната душа) и ядрото (божествения свят), но тъкмо затова и е "електрон", защото умее да прави избор – избира именно тях, а не външни атоми. При психохимията той умее да се прехвърля към други атоми – други "ята от сродни души" - и така прави молекули и съединения, повече или по-малко стабилни. Това също влиза в плана на Бога и Природата, за да придобиваме опит и да се учим на обмяна и с други същества и същности. Това показва, че илухи́мът не е неспасяемо монофиксиран, но просто прес-

кача от една монофисация в друга, защото не умее да живее сам. Ако изборът му е правилен, той се възвръща в божествения свят. Особен вид илухи́ми са свободните електрони като поток, както и алохи́мите-фотони. В бъдеще лекциите на Учителя до 1945г. и после като Е́лма ще се разглеждат от учените столетия наред, за да открият златните залежи, затворени в тях.

25.I.139(2003) г.

22.III.120(1984)г.
София - Изгрев

СТЪЛБ И СИЯНИЕ

ЖЛО / Елúмна и Луниéла, Онтиéл и ВП

Оправих пътищата ти, пред теб е сияйна панорама от Мъдрост, Истина и Любов! Ако Ю. е стълб, ти си сияние. Казах го вече, казвам го и пак: небесни ликове слизат, за да ти се радват! Между теб и Мен винаги е имало тясна връзка. Лошите хора сега са отстранени - действай, бъди свободна.

Можеш да пиеш много вода, но изворна, не минерална. Минералната е чиста, но до определен предел, след това започва да натрупва утайки.

Отстрани един познат, който е милиционер. Много е добър по душа, но е зависим. Такива хора си вярват, че са прави, но това е лошото.

Алтаи́р ти е родина, ще имаш специално послание за него.

А. е бисер между маниста! Любовта ѝ е цвете, което ухае много красиво и това ухание достига до много далечни светове. Не са успели още да ѝ внушат, че любовта е грях и затова ще бъде здрава, млада и красива до много напреднала възраст. Моя жрица беше в Елада, после в Персия, но в Китай сгази лука... Носи много дарби, но ѝ трябва концентрация.

В. е буден интелект и хубав дух, но има да се справя с идеологически въздействия. Той ще има предложение за задълбочаване на едно сътрудничество,което ще му подсигури материално и професионално бъдеще, но дано не започне да пие, защото все пак има будна съвест. Той не е момче за всякакви

поръчки. Роден е за социален водач и пламенен публицист, затова в един прекрасен ден шумно ще скъса с политическите си ангажименти, ще загуби обществените си позиции, но ще остане в историята.

Може да се ожени - иначе по какъв начин душата да познае, че бракът не е цвете за мирисане? Бракът им няма да е мъка, защото са съвместими и хармонични, но той има да работи върху центъра на вярата и там ще се сблъскат. Той ще я тегли на една страна, а вие - на друга. Той не може да влезе сега в Школата, защото за това са необходими големи страдания.

Може, но в бъдеще. Неговата мисия е по-светска, за него е достатъчно да бъде толерантен и да не ограничава Зинéлла в пътя ѝ на небесна избраница; а тя е такава - няма две мнения по въпроса.

22.III.120(1984)г.
София - Изгрев

СТЪЛБ В ПАНТЕОНА НА СТРАДАНИЕТО

ЖЛО / ЮВ (Луниéла)

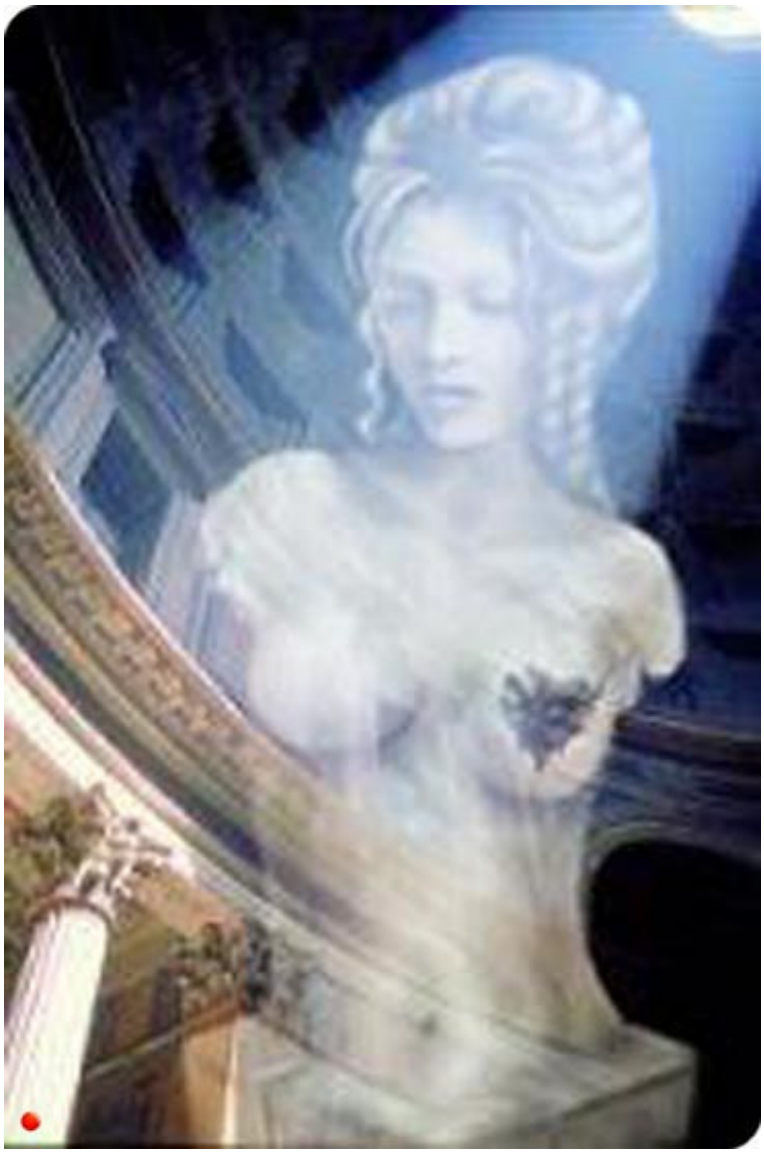

Луниéла, оставù самотата и го ударù на живот! Ти не си длъжна на никого - да го запишеш на стената с големи букви. Прецени: свобода или болести!

Морално е това, което поражда здраве; и неморално - това, което поражда болести.

Много си страдала, ти си един от стълбовете Ми в България на пантеона на страданието. Но стига ти вече, имам си достатъчно. Не се престаравай! Писана си в Златната книга.

- Как да подобря здравето си?

- 1. Планина - активно. Това ще доведе до истински, а не инфернален апетит. Истинският апетит оздравява, инферналният разболява.

- 2. Оправѝ съня - ранно лягане, ранно ставане. Това е първата буква от азбуката на сърце без болки.

- 3. Не непременно мъж, ако имаш разнообразни срещи с интересни хора. Съпруг, но чужденец, не българин - определен е.

- Но това не е ли забавяне?

- Забавяне ще има, но тиквата расте за пет месеца, а дъбът за триста години...

Терапия на песимизма. Ти си песимист, не се шегувам. Отгоре на всичко, си и страхлива. Но имаш добро сърце и превъзходен ум и това те спасява.

Лек - живовляк, отвара: 1 лист на един литър вода - по 3 лъжици сутрин, но да се вари всеки ден.

Това ще те облекчи, но е външен метод. Вътрешният е интензивна работа и пълен простор на любовта. Не кой и да е, защото ти си се напатила от тунеядци. Тунеядци, защото тя си има вампир в къщи. . .

- План за бъдещето?

- План: Шансове имаш, защото нямаш. . .

- Предвидена ли е срещата ми с Т.?

- Срещата ви с Т. е проектирана от преди 9 години, но не се осъществи, защото щяхте да се скарате жестоко, за цял живот.

Правилно е той да дава идеите, а ти да ръководиш нещата - в смисъл на организация.

Пресейте групата и работете по-често само двамата.

8.IV.120(1984)г.
София - Изгрев

ОЦЕНЯВАНЕ НА ЕДИНЕНИЕТО. МИСИЯТА НА БЪЛГАРИЯ - ПОЯВА НА МИНЕРАЛНОТО ТЯЛО НА ЧОВЕКА

21,35 ч.

Не превръщайте единението в пазар! Основното е почитанието в единението, защото, от много хилядолетия, хиляди и хиляди духовни и религиозни са давали живота и здравето си, за да чуят само една дума на Бога, а вие не благоговеете. Аз съм толерантен, но и взискателен. При единение, ако има шум, не Ме търсете. Мнозина са гнили по пещери и

манастири, за да чуят поне едно изречение. Сега вие плувате в единение, но тъй като е лесно, не сте обхванати от свещен трепет.

Не случайно, на Изток, до най-първото стъпало на единението се стига след дългогодишни упражнения, пост и концентрация, при най-сурови условия. Йогите и много духовни ученици, знаят че неподвижната поза е условие за проява на Духа, а духовете обичат да се движите. Затова козелът или козерогът е метод за единение. Той може да стои много часове неподвижен. Ако някой истински ученик от Индия или от друга звезда узнае, че има възможност за толкова пряк контакт, би дошъл пеш до тук, само за да бъде с вас! Затова настоявам: ако искате общи събирания, нужна е атмосфера. За Мен няма значение да ви се изявявам без молитви и песни, но за вас ... може да ви се отнемат скъпи неща и да се върнете назад.

Сега - за мисията на България и съдбата на българите.

Може определено да се каже, че Балканите са най-старият трон на Èлма на Земята, но при това и най-здравият, най-живият; но новото, което излиза винаги от тук, не трябва да се осквернява от множество поклонници. То може да отива навсякъде, но не всички имат право да посещават светилището. Затова съм запазил Балканите като резерват на Духа, както и Хималаите, но докато Хималаите са

недостъпни и сурови физически, то Рила съм я направил недостъпно социално-политически. Туризмът не е нищо - може да ходят колкото си искат, но няма да разберат нищо.

Който иска да върви навън, е свободен. Но който иска да остане, няма условия за външна изява, но има възможност да влезе в Моите тайни градини. Останалото е обяснимо. Най-твърдата субстанция не може да ви третира меко. Но ако добиете нейната твърдост, тогава всичко ще ви се поднася всякога на длан.

Моите нови планове са вие да добиете скоро относителна свобода, но това не значи, че мисията на Балканите се променя. Няма засега друг начин за изработване на минерално тяло, освен търпението и примирението; а това са най-високи духовни качества, които могат да се изработят единствено при свръхнапрежение и необикновено трудни условия. Не изява, а минерално тяло е специалността на Балканите. Минералното тяло е неизвестно на световния окултизъм, но то вече се строи. То ще бъде по-тежко от сегашното и ще се състои от въглеродно-метални съединения, с пластични връзки. Това е планът на еволюцията и вие ще изглеждате още по-красиви, ще бъдете прозрачни, ще издавате светлина. Движенията ви ще бъдат много по-бавни, но и съзнанието ви ще съответства на това и няма да схващате разликата.

Основната цел на еволюцията, за да създаде минерално тяло, е продиктувана от закона, че духовните школи създават импулс към овладяване на висшите светове, а божествените школи създават обратния импулс - за овладяване на все по-гъста материя. Затова тук, на Балканите, се намират всички минерали и метали,особено на Рила, нови по същество, и затова вашите атоми и молекули могат да приемат програма за минерализация. Това е програма за милиони години.

Но има и кармични причини: вие се противопоставяте на Божествения Принцип най-упорито от всички народи. Принципът на Любовта изисква почитание на чуждата истина и благоговение пред нея.

Затова колектив, братство, семейство се разпада на Балканите много бързо. Това се дължи на импулс на кристализация, на егоцентрация на центровете, монадите. Това също е Божествен процес - "специалност" на Балканите. Но когато е откъснат от работата на Небето, той е пречка за всичко прогресивно и ново.

Живейте тук много интензивно, но не очаквайте никакво признание. Хората не са дорасли за това. Можете да бъдете спокойни, докато не са ви обърнали внимание, защото народите, на които обръщат внимание, не ще излязат скоро от ада, а вие сте на излизане. Народите, които са прославени, имат друга задача, но нямат и зачатък от минерал-

но тяло. Представяте си какви гигантски напрежения за превръщане въглена в диамант - тежки страдания - са необходими!

Имаше и друг метод в плановете на божествените класове, но вие не го приехте. И сега можете да го ползвате, но за това се изисква съзнание на ученици, а не на оглашени. Ученикът лети като торпила към целта на ученичеството, без да се отклонява от нищо, а вие сте зависими от хиляди пречки, желания и невъзможности. . .

Основното е следното: благодарете, че сте издържали най-тежкия приемен изпит за въплъщение на Земята. Вие сте способни! В България не може да се роди лесно дори и хималайски дух. Не че няма престъпни духове, но и те са много способни.

Завършвам с пожелание да носите знамето на България гордо, с пълно съзнание, че винаги сте били елитът на Земята. Ако бяхте тръгнали по неутвърдените в минералния път народи, нямаше да направите нищо повече от тях. Минералният човек ще изглежда като фееричен конгломерат от минерали, кристали и метали, но ще бъде пластичен и ще може да пътува с другите си тела из останалите царства.

Бъдете благословени и благодаря ви, че Ме изслушахте!

В.: - Може ли и ние да правим опити за холизация?

- Първо се изискват индивидуални упражнения. Новият начин на единение не е единствен, но все пак е най-достъпен и сигурен. Ще се спра специално на това друг път; чрез настоящия ще дойдат много неща, но не е достатъчно. Няма време, затова се постарайте да опитате в къщи по тази система; започнете с "да" и "не". Който има друг дар, да го усилва. Не е задължително кръговата азбука. Повтарям, когато се работи колективно с кръгова азбука, това е спиритизъм или медиумизъм.

Когато се работи индивидуално, това е единение.

8.IV.120.(1984)г.
София - Изгрев

ИСТИНАТА И ЛЮБОВТА НА ЗВЕЗДАТА УТО́Н

ЖЛО / Вл

Валентин? - О, прекрасна душа е това създание! Той не е наистина от тази звездна верига и идва тук едва за трети път. Понятията, порядките, прозата са му болезнено чужди и предпочита да се уединява с космичните си спомени, нежели да робува на пигмейски норми и ограничения. Той не е и от тази галактика, но вече три пъти идва в сферата на Хо - вашето слънце.

Той беше на Сатурн и Венера, а сега се ражда на Земята. От Сатурн носи една дълбока вътрешна

разумност, но и трагичен отпечатък, а от Венера - нуждата от обич без всякакви граници. Той е най-молитвеното същество на тази планета, що се отнася до жаждата за любов. Неговият храм е само жаждата за любов - нищо друго. Нежността му е въздухът, ласките - слънцето, сливането - самият живот. Серафими наистина бдят над него, за да не загине на тази печална земя. Може дори да се каже, че слиза от звезда на серафи́ми, но не вашата - Прециòн, а друга, много по-далечна. Физически расте от енергията на истината и нежността - една двойно спрегната енергия, която тече само от звезди като Утóн. Неговата звезда е на изток от вашата галактика. Утóн и подобните ù произвеждат "двойно спрегната енергия", физически представена като безкраен спирален лъч от две "лиани", виещи се една около друга. Едната "лиана" е права, а другата се увива около нея. Вие си представяте, че ***Истината*** *трябва да е правата лиана, а Любовта да се вие около нея, но за Утóн не е така. Тя поражда Любовта като най-късата линия между две точки, а Истината като най-дългата - нещо абсурдно за другите звезди и светове. Оттук произтича у Моя повереник постоянното съобразяване на истината с любовта, а не обратното. Той живее само в хармония и дисхармонията го ранява до смърт. Затова не го съдете, когато променя истината - това не е лъжа, а жажда за хармония. Онзи, който поставя Истината за основа,*

а Любовта за украса, е способен да създаде и конфликт, но Утóн счита за Истина само онова, което се изявява като нежност. За него грубостта е неистина.

Вие с Валентин се виждате за пръв път - това е естествено, но той се привърза силно към теб, защото у теб има любов. Той няма Учител отвън - само Аз го ръководя, и то зримо за него. Именно Аз го насочих към теб, макар и с големи рискове за душата му, защото той желае плътно брачно единение, а ти не си тази, която може да му го даде, но, заедно с това, си и единствената, която може да го крепи на Земята засега. Преживявайте всичко позволено и непозволено, но се пазете от деца. Неговата истинска трагедия ще дойде, когато се ожени и има деца, за-

щото любовта му към децата не ще му замени липсата на съпружеска любов; но представата за отделност у него е много силна,той не е само същество на Любовта. Той е много чувствителен към посягането на свободата му и тепърва ще има проблеми в това отношение. Като млад дух в Слънчевата система, той още не знае какъв ад е семейството и Небето ще му наложи не един тежък брак, за да му изстине илюзията, че тук може да се гледат деца и да останете щастливи.

Това, което имам още да му предам, е методът за по-лесен контакт с Мен. Решително скъсване с носителите на тормоза, наречен модерен начин на живот. Той самият много се измъчва от необходимостта да общува с неиндивидуализирани поклонници на това, което правят всички, но за да не се лиши от скъпата си, е готов на всичко. Предупреждавам: не го измъчвайте, защото ще си платите жестоко - той е под специална закрила. Открит му е тайнствен свят - той има какво да ви каже, не му пълнете ушите с глупости. Той не бива да къса с романтиката и класиката, защото това е единственият извор на живот за него. Сериозно внимание да обърне на белите си дробове - искат се екскурзии нависоко. Ускорете запознанството му с хора, които са от неговата класа, защото между невръстни души, в пелените на своето развитие, той много се измъчва. Посочете му литература и поезия, които да укрепят

вярата му, че е нормален и от избраните. Дай му повече нежност и любов и го обсипвай с подаръци на душевната щедрост. Има и друг път да ви говоря за него, но нека той сам зададе въпроси - писмено, ако иска. Най-добре е личен контакт с хора като вас. Не мислете, че е незрял. Аз съм с него!

Осиянията от Élма продължават в книга 3

uralonii@abv.bg lordelma@abv.bg inolaria@abv.bg

Христос
е вечно живя-щият Бог.
Той е Проявени-
Вглеждайте се добре наоколо си:
всеки, над който се виждат най-малко
два лъча, излизащи от темето му, е да-
ден смирен – постигнал е Второто
Пентаграмно Посвещение. Той е разпоз-
нат безпогрешно Господа като Богочовек
на Земята, по времето на Неговото
последно въплъщение: и като Рама, и ка-
то Кришна, и като Исус, и като Хермес Трисме-
гист, и като Зороастър.
Най-напредналите са били физически
с Учителя и в четирите Му въплъ-
щения на Балканите: Полукс, Орфей,
Боян Мага – основателят на богомилст-
во – и Бегинса Дуно. Рила е най-древ-
ната база на Агарта на планетата
ни. Ето, Я-тото се събра за втори
път през тоз Век в България през
Словото на Елма, т.е. Христос,
за да го посрещнем сво-
ро в Кавказ.